

2 Tillämpningskodex

Innehållsförteckning till tillämpningskodexen [ ]

DEL I	ALLMÄNNA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER	
Avdelning I	Allmänt	
Kapitel 1	Definitioner	501
Kapitel 2	Beslut	503
Kapitel 3	Databehandling	506
Kapitel 4	Uppgiftsutbyte mellan tullmyndigheter med hjälp av informationsteknik och datornät	507 B
Kapitel 5	Riskhantering	507 D
Kapitel 6	Registrerings- och identifieringssystem	507 I
Avdelning II	Bindande besked	
Kapitel 1	Definitioner	508
Kapitel 2	Förfarande för att erhålla de bindande beskedena – Meddelande om besked till sökande och överföring till kommissionen.....	509
Kapitel 3	Bestämmelser som skall tillämpas i händelse av avvikelse mellan utfärdade bindande besked	512
Kapitel 4	Rättslig verkan av bindande besked	513
Kapitel 5	Bestämmelser som skall tillämpas i händelse av att bindande besked upphör att gälla.....	516
Kapitel 6	Upphört att gälla enligt förordning 12/97.	
Avdelning II.A	Godkända ekonomiska aktörer	
Kapitel 1	Förfarande för beviljande av certifikat	
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser och förmåner	518
Avsnitt 2	Ansökan om AEO-certifikat	520
Avsnitt 3	Villkor och kriterier för beviljande av AEO-certifikat	524
Avsnitt 4	Förfarande för utfärdande av AEO-certifikat	529
Kapitel 2	AEO-certifikats rättsliga effekter	
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser	534
Avsnitt 2	Upphävande för viss tid av statusen som godkänd ekonomisk aktör	535
Avsnitt 3	Återkallelse av AEO-certifikat	537 B
Kapitel 3	Informationsutbyte	537 C
Avdelning III	Gynnsam behandling i tullhänseende på grund av varornas beskaffenhet	
	Avdelning III har upphört att gälla enligt förordning 1602/2000.	
Avdelning IV	Varors ursprung	
Kapitel 1	Ursprung som inte medför förmånsbehandling	
Avsnitt 1	Behandling eller bearbetning som ger ursprungsstatus	538
Underavsnitt 1	Textilvaror som omfattas av avdelning 11 i Kombinerade nomenklaturen.....	539
Underavsnitt 2	Andra varor än textilvaror som omfattas av avdelning 11 i Kombinerade nomenklaturen	542
Underavsnitt 3	Gemensamma bestämmelser för alla varor	543
Avsnitt 2	Tillämpningsföreskrifter för reservdelar	544
Avsnitt 3	Tillämpningsföreskrifter för ursprungsintyg	
Underavsnitt 1	Bestämmelser om allmänna ursprungsintyg.....	550
Underavsnitt 2	Särskilda bestämmelser om ursprungsintyg för vissa jordbruksvaror som omfattas av speciella importordningar.....	558
	a) Ursprungsintyg	559
	b) Administrativt samarbete	566

Kapitel 2	Ursprung som medför förmånsbehandling	
Avsnitt 1	Det allmänna preferenssystemet	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser	569
Underavsnitt 2	Definition av begreppet ”Ursprungsprodukter”	572
Underavsnitt 3	Kumulation	584
Underavsnitt 4	Undantag	589
Underavsnitt 5	Förfaranden vid export från förmånslandet	
Underavsnitt 6	Förfaranden vid övergång till fri omsättning i Europeiska unionen	
Underavsnitt 7	Ursprungskontroll	
Underavsnitt 8	Övriga bestämmelser	600 B
Avsnitt 1A	Förfaranden och metoder för administrativt samarbete som ska gälla till dess att systemet med registrerade exportörer börjar tillämpas	
Underavsnitt 1	Allmänna principer	601
Underavsnitt 2	Förfaranden vid export från förmånslandet	601 A
Underavsnitt 3	Förfaranden vid övergång till fri omsättning i Europeiska unionen	602
Underavsnitt 4	Metoder för administrativt samarbete	603 B
Underavsnitt 5	Förfaranden vid bilateral kumulation	604 B
Underavsnitt 6	Ceuta och Melilla	605
Avsnitt 2	Länder och territorier som omfattas av bestämmelser om tullförmåner som ensidigt fastställs av gemenskapen till förmån för vissa länder eller territorier	
Underavsnitt 1	Definition av begreppet ursprungsvaror	606
Underavsnitt 2	Ursprungsintyg	617
	a) Varucertifikat EUR.1	618
	b) Fakturadeklaration	624
Underavsnitt 3	Metoder för administrativt samarbete	629
Underavsnitt 4	Ceuta och Melilla	631
Avdelning V	Tullvärde	
Kapitel 1	Allmänna bestämmelser	649
Kapitel 2	Bestämmelser om royalties och licensavgifter	665
Kapitel 3	Bestämmelser om platsen för införsel till gemenskapens tullområde	671
Kapitel 4	Bestämmelser om transportkostnader	672
Kapitel 5	Upphört att gälla enligt förordning 444/2002.	
Kapitel 6	Bestämmelser om växelkurser	676
Kapitel 7	Upphört att gälla enligt förordning 215/2006.	
Kapitel 8	Deklaration av uppgifter samt dokument som skall överlämnas	686
Avdelning VI	Införsel av varor i tullområdet	
Kapitel 1	Summarisk införseldeklaration	
Avsnitt 1	Tillämpningsområde	691
Avsnitt 2	Ingivande av en summarisk införseldeklaration	692
Avsnitt 3	Tidsfrister	693 A
Avsnitt 4	Riskanalys	693 D
Avsnitt 5	Underrättelse om ankomst	693 F
Kapitel 2	Tillfällig förvaring	694
Kapitel 3	Särskilda bestämmelser för varor som sänds sjövägen eller med flyg	
Avsnitt 1	Allmän bestämmelse	697
Avsnitt 2	Särskilda bestämmelser för resandes handbagage eller incheckade bagage	698

Avdelning VII	Tulldeklarationer – normalförfarande
Kapitel 1	Skriftliga tulldeklarationer
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser 706
Avsnitt 2	Formulär som skall användas 713
Avsnitt 3	Uppgifter som krävs enligt tullförfarandet i fråga 724
Avsnitt 4	Dokument som skall bifogas tulldeklarationen 726
Kapitel 2	Tulldeklarationer som lämnas med hjälp av elektronisk databehandling 730
Kapitel 3	Tulldeklarationer som lämnas muntligen eller på annat sätt
Avsnitt 1	Muntliga deklarationer 733
Avsnitt 2	Tulldeklarationer som lämnas på annat sätt 738
Avsnitt 3	Gemensamma bestämmelser för avsnitt 1 och 2 743
Avsnitt 4	Posttrafik 745
Avdelning VIII	Undersökning av varorna, resultat av tullkontorets kontroll och andra åtgärder vidtagna av tullkontoret .. 747
Avdelning IX	Förenklade förfaranden
Kapitel 1	Allmänna bestämmelser
Avsnitt 1	Allmänt 761
Avsnitt 2	Beviljande, upphävande för viss tid och återkallelse av tillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ..... 762 A
Kapitel 1A	Enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet
Avsnitt 1	Ansökningsförfarande ..... 762 G
Avsnitt 2	Förfarande för utfärdande ..... 762 I
Avsnitt 3	Informationsutbyte ..... 762 L
Kapitel 2	Deklarationer för övergång till fri omsättning
Avsnitt 1	Ofullständiga deklarationer 763
Avsnitt 2	Förenklat deklarationsförfarande 769
Avsnitt 3	Lokalt klareringsförfarande 772
Kapitel 3	Deklarationer för ett tullförfarande med ekonomisk verkan
Avsnitt 1	Hänförande till ett tullförfarande med ekonomisk verkan
Underavsnitt 1	Hänförande till tullagerförfarandet
A. Ofullständiga deklarationer 777	
B. Förenklat deklarationsförfarande 778	
C. Lokalt klareringsförfarande 781	
Underavsnitt 2	Hänförande till förfarandet för aktiv förädling, bearbetning under tullkontroll eller temporär import
A. Ofullständiga deklarationer 784	
B. Förenklat deklarationsförfarande och lokalt klareringsförfarande 785	
Underavsnitt 3	Varor deklarerade för förfarandet för passiv förädling ..... 786 A
Underavsnitt 4	Gemensamma bestämmelser ..... 786 A
Avsnitt 2	Avslutning av ett tullförfarande med ekonomisk verkan 787
Kapitel 4	Exportdeklarationer 788
Avsnitt 1	Ofullständiga deklarationer 789
Avsnitt 2	Förenklat deklarationsförfarande 791
Avsnitt 3	Lokalt klareringsförfarande 792
Avsnitt 4	Gemensamma bestämmelser för avsnitt 2 och 3 797

DEL II**GODKÄND TULLBEHANDLING**

Avdelning I	Övergång till fri omsättning
Kapitel 1	Allmänna bestämmelser 799
Kapitel 1a	Bestämmelser om bananer 799A
Kapitel 2	Användning för särskilda ändamål..... 800
Kapitel 3	Förvaltning av tulltaxebestämmelser
Avsnitt 1	Förvaltning av tullkvoter när uttag ur dessa skall beviljas enligt den kronologiska ordning i vilken tulldeklarationerna inkommit ..... 817 A
Avsnitt 2	Gemenskapsövervakning ..... 817 D
Avdelning II	Varors tullstatus och transitering
Kapitel 1–2	Upphört att gälla enligt förordning 2787/2000.
Kapitel 3	Varors tullstatus
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser 822
Avsnitt 2	Styrkande av gemenskapsstatus ..... 823 B
Underavsnitt 1	T2L-dokument 824
Underavsnitt 2	Kommersiella dokument 826
Underavsnitt 3	Styrkande av gemenskapsstatus i samband med vissa förfaringsätt 828
Underavsnitt 4	Godkänd avsändares styrkande av varors gemenskapsstatus 833
Underavsnitt 5	Särskilda bestämmelser för produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet av fartyg 834
Kapitel 4	Gemenskapstransitering
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser 850
Avsnitt 2	Hur förfarandet fungerar
Underavsnitt 1	Individuell säkerhet..... 859
Underavsnitt 2	Transportmedel och deklARATIONER..... 863
Underavsnitt 3	Formaliteter som skall fullgöras vid avgångskontoret 869
Underavsnitt 4	Formaliteter som skall fullgöras under transporten..... 873
Underavsnitt 5	Formaliteter som skall fullgöras vid bestämmelsekontoret 875
Underavsnitt 6	Efterlysningsförfarande 879
Underavsnitt 7	Tilläggbestämmelser som är tillämpliga vid utbyte av transiteringsdata mellan tullmyndigheter med hjälp av informationsteknik och datanät 881
Avsnitt 3	Förenklingar
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser om förenklingar 886
Underavsnitt 2	Samlad säkerhet och befrielse från ställande av säkerhet..... 893
Underavsnitt 3	Underavsnittet har upphört att gälla enligt förordning 1192/2008.
Underavsnitt 4	Användning av förseglingar av särskild modell..... 900
Underavsnitt 5	Befrielse från bindande färdväg 901
Underavsnitt 6	Ställning som godkänd avsändare 907
Underavsnitt 7	Ställning som godkänd mottagare 915
Underavsnitt 8	Förenklade förfaranden för transporter på järnväg och med storcontainrar
A. Allmänna bestämmelser om transporter på järnväg 921	
B. Bestämmelser om transporter med storcontainrar 935	
C. Andra bestämmelser 950	
D. Tillämpningsområde för normalförfaranden och förenklade förfaranden..... 951	
Underavsnitt 9	Förenklade förfaranden för transporter med flyg 953
Underavsnitt 10	Förenklade förfaranden för transporter sjövägen 955
Underavsnitt 11	Förenklade förfaranden för transporter i rörledning..... 959
Avsnitt 4	Tullskuld och uppbörd ..... 959 A
Kapitel 5–8	Upphört att gälla enligt förordning 2787/2000.
Kapitel 9	Transporter med tillämpning av TIR-förfarandet eller ATA-förfarandet
Avsnitt 1	Gemensamma bestämmelser 960
Avsnitt 2	TIR-förfarandet 963
Avsnitt 3	ATA-förfarandet ..... 966 C

Kapitel 10	Transport enligt förfarandet med formulär 302.....	971
Kapitel 10a	Förfarande som är tillämpligt för sändningar med post	972
Kapitel 11–12	Kapitlen har upphört att gälla enligt förordning 1602/2000.	

Avdelning III

Tullförfaranden med ekonomisk verkan

Kapitel 1	Grundläggande bestämmelser som gäller för mer än ett förfarande	
Avsnitt 1	Definitioner	1005
Avsnitt 2	Ansökan om tillstånd	1006
Avsnitt 3	Enhetstillstånd.....	1009
Avsnitt 4	Ekonomiska villkor	1011
Avsnitt 5	Beslut om tillstånd	1014
Avsnitt 6	Övriga bestämmelser om tillämpning av förfarandena	
Underavsnitt 1	Allmänna bestämmelser	1018
Underavsnitt 2	Överföringar.....	1020
Underavsnitt 3	Bokföring	1024
Underavsnitt 4	Avkastningsgrad och beräkningsmetod.....	1026
Underavsnitt 5	Kompensationsränta	1028
Underavsnitt 6	Avslutning.....	1029
Underavsnitt 7	Administrativt samarbete	1031
Kapitel 2	Lagring i tullager	
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser	1033
Avsnitt 2	Ytterligare villkor för beviljande av tillstånd	1035
Avsnitt 3	Lagerbokföring	1037
Avsnitt 4	Övriga bestämmelser om tillämpning av förfarandet	1040
Kapitel 3	Aktiv förädling	
Avsnitt 1	Allmän bestämmelse	1045
Avsnitt 2	Ytterligare villkor för beviljande av tillstånd	1046
Avsnitt 3	Bestämmelser om tillämpning av förfarandet	1050
Avsnitt 4	Bestämmelser om tillämpning av suspensionssystemet	1054
Avsnitt 5	Bestämmelser om tillämpning av restitutionssystemet	1059
Kapitel 4	Bearbetning under tullkontroll	1060
Kapitel 5	Temporär import	
Avsnitt 1	Allmänna bestämmelser	1062
Avsnitt 2	Villkor för fullständig befrielse från importtullar	
Underavsnitt 1	Transportmedel	1064
Underavsnitt 2	Personliga tillhörigheter och varor för sportändamål som importerats av resande; välfärdsmateriel för sjöfolk	1072
Underavsnitt 3	Utrustning för katastrofhjälp; medicinsk och kirurgisk utrustning och laboratorieutrustning; djur; varor som används i gränsområden.....	1074
Underavsnitt 4	Ljud- eller bildinnehållande medier, medier för datalagring, reklammaterial; yrkesutrustning; undervisningsmateriel och vetenskaplig utrustning	1077
Underavsnitt 5	Emballage; formar, matriser, klichéer, ritningar, skisser, mättnings-, kontroll- och testinstrument och andra liknande artiklar; specialverktyg och specialinstrument; varor som skall användas för att utföra tester eller som skall genomgå tester; varuprov; ersättningsproduktionsmedel.....	1080
Underavsnitt 6	Varor som är avsedda för arrangemang eller försäljning	1085
Underavsnitt 7	Reservdelar, tillbehör och utrustning; andra varor	1086
Avsnitt 3	Bestämmelser om tillämpning av förfarandet	1088
Kapitel 6	Passiv förädling	
Avsnitt 1	Ytterligare villkor för beviljande av tillstånd	1094
Avsnitt 2	Bestämmelser om tillämpning av förfarandet	1097
Avsnitt 3	Bestämmelser om beräkning av tullbefrielse	1099

Avdelning IV	Tillämpningsföreskrifter för export	
Kapitel 1	Allmänna bestämmelser om tulldeklARATIONER	1105
Kapitel 2	Slutgiltig export	1302
Kapitel 3	Utbyte av exportuppgifter mellan tullmyndigheter med hjälp av informationsteknik och datornät	1310
Kapitel 4	Temporär export med användning av en ATA-carnet	1311
Avdelning V	Andra godkända tullbehandlingar	
Kapitel 1	Frizoner och frilager	
Avsnitt 1	Bestämmelser som gäller för både avsnitt 2 och 3	
Underavsnitt 1	Definitioner och allmänna bestämmelser	1313
Underavsnitt 2	Godkännande av lagerbokföring	1317
Avsnitt 2	Bestämmelser om frizoner av kontrolltyp I och frilager	
Underavsnitt 1	Kontroller	1319
Underavsnitt 2	Andra bestämmelser om drift av frizoner av kontrolltyp I och frilager	1322
Avsnitt 3	Bestämmelser om frizoner av kontrolltyp II	1327
Kapitel 2	Återexport, förstöring och överlåtelse	
Avsnitt 1	Återexport	1354
Avsnitt 2	Förstöring och överlåtelse	1355
Avdelning VI	Varor som förs ut ur gemenskapens tullområde	
Kapitel 1	Summarisk utförelseklARATION	1355 A
Kapitel 2	Temporär export	1356
DEL III	FÖRFARANDE SOM OMFATTAS AV FÖRMÅNSBEHANDLING	
Avdelning I	Returvaror	1357
Avdelning II	Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet i tredje lands territorial- vatten av gemenskapsfiskefartyg	1369 A
DEL IV	TULLSKULD	
Avdelning I	Säkerhet	1370
Avdelning II	Uppkomst av tullskuld	
Kapitel 1	Försummelser som inte har någon avgörande inverkan på verksamheten med tillfällig förvaring eller på tullförandet	1372
Kapitel 2	Naturligt svinn	1375
Kapitel 3	Varor som befinner sig i särskilda situationer	1378
Avdelning III	Uppbörd av tullskuldbeloppet	1382
Avdelning IV	Återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar	
Kapitel 1	Allmänna bestämmelser	1391
Kapitel 2	Tillämpningsföreskrifter för artikel 236–239 i kodexen	
Avsnitt 1	Ansökan	1392
Avsnitt 2	Förfarande för beviljande av återbetalning eller eftergift	1397
Kapitel 3	Särskilda bestämmelser för tillämpning av artikel 239 i kodexen	
Avsnitt 1	Beslut som skall fattas av tullmyndigheterna i medlems- staterna	1413
Avsnitt 2	Beslut som skall fattas av kommissionen	1419
Kapitel 4	Administrativt samarbete mellan tullmyndigheterna i medlems- staterna	1424

DEL IV a	KONTROLL AV VARORS ANVÄNDNING ELLER BESTÄMMELSE.....	1426 A
DEL V	SLUTBESTÄMMELSER.....	1427
Bilagor.....		1451

Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([101] o.f.), nedan kallad "kodexen", särskilt artikel 249 [349] i denna, och

med beaktande av följande:

Kodexen samlar den befintliga tullagstiftningen i en enda rättsakt. Samtidigt medför kodexen förändringar i lagstiftningen och gör den mer enhetlig, förenklar den och avhjälpur vissa brister i den. Den utgör därför en fullständig gemenskapslagstiftning på detta område.

De skäl som angavs för att anta kodexen gäller även för att anta lagstiftningen för dess genomförande. Det är därför lämpligt att samla alla tillämpningsföreskrifter som för närvarande finns i ett stort antal gemenskapsförordningar och gemenskapsdirektiv i en enda förordning.

En sådan kodex om genomförande av gemenskapens tullkodex bör innehålla de nuvarande på tullområdet. Det är dock mot bakgrund av gjorda erfarenheter nödvändigt att

- göra vissa ändringar för att anpassa dessa regler till bestämmelserna i kodexen,
- utsträcka räckvidden av vissa bestämmelser som för närvarande endast gäller vissa tullförfaranden för att ta hänsyn till kodexens generella tillämpningar,
- formulera vissa föreskrifter mer noggrant för att uppnå större rättssäkerhet vid deras tillämpning.

De ändringar som gjorts avser huvudsakligen bestämmelser som rör tullskulder.

Det är lämpligt att begränsa tillämpningen av artikel 791.2 till den 1 januari 1995 och att på nytt granska frågan med stöd av de erfarenheter som görs innan dess.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I – ALLMÄNNA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

Avdelning I – Allmänt

Kapitel 1 – Definitioner

Artikel 1

[501] I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *kodexen:*

rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([101] o.f.).

2. *ATA-carnet:*

det internationella tulldokument för temporär import som upprättats inom ramen för ATA- eller Istanbulkonventionen.

3. *kommittén:*

den tullkodexkommitté som inrättas genom artiklarna 247a [347 A] och 248a [348 A] i kodexen.

4. *Tullsamarbetsrådet:*

den organisation som inrättas genom Konventionen om inrättandet av ett tullsamarbetsråd undertecknad i Bryssel den 15 december 1950.

5. *uppgifter som krävs för varornas identifiering:*

dels de uppgifter som används för att identifiera varorna kommersiellt och genom vilka tullmyndigheterna kan bestämma klassificeringen enligt tulltaxan, dels varornas kvantitet.

6. *icke-kommersiella varor:*

varor vars hänförelse till tullförfarandet i fråga är av tillfällig karaktär, och vilkas beskaffenhet och mängd visar att de är ämnade för privat bruk för en resenär eller mottagare personligen eller för dennes familj eller som klart är avsedda som gåvor.

7. *handelspolitiska åtgärder:*

icke tariffära åtgärder som fastställs som en del av den gemensamma handelspolitiken i form av gemenskapsbestämmelser som gäller import och export av varor, såsom övervaknings- eller säkerhetsåtgärder, kvantitativa restriktioner eller begränsningar samt import- eller exportförbud.

8. *tullnomenklaturen:*

en av de nomenklaturer som avses i artikel 20.6 [120] i kodexen.

9. *Harmoniserade systemet:*

Systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering.

10. *fördraget:*

Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

11. *Istanbulkonventionen:*

Konventionen om temporär import som slöts i Istanbul den 26 juni 1990.

12. *ekonomisk aktör:*

en person som i sin näringsverksamhet ägnar sig åt verksamhet som omfattas av tullagstiftningen.

13. *enhetstillstånd:*

ett tillstånd som involverar tullförvaltningar i mer än en medlemsstat för ett av följande förfaranden:

- Det förenklade deklarationsförfarandet enligt artikel 76.1 [176] i kodexen.
- Det lokala klareringsförfarandet enligt artikel 76.1 i kodexen.
- Tullförfaranden med ekonomisk verkan enligt artikel 84.1 b [184] i kodexen.
- Användning för särskilda ändamål enligt artikel 21.1 [121] i kodexen.

14. *integrerat tillstånd:*

ett tillstånd att använda mer än ett av de förfaranden som avses i punkt 13; om mer än en tullförvaltning är involverad kan det utformas som ett integrerat enhetstillstånd.

15. *tillståndsgivande tullmyndighet:*

den tullmyndighet som beviljar ett tillstånd.

16. *EORI-nummer (registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer):*

ett i Europeiska gemenskapen unikt nummer som medlemsstatens tullmyndigheter eller andra utsedda myndigheter tilldelar ekonomiska aktörer och andra personer i enlighet med bestämmelserna i kapitel 6.

17. *summarisk införseldeklaration:*

den summariska deklaration som avses i artikel 36a i kodexen och som ska inges för varor som förs in i gemenskapens tullområde, utom när annat föreskrivs i denna förordning.

18. *summarisk utförseldeklaration:*

den summariska deklaration som avses i artikel 182c [282 C] i kodexen och som ska inges för varor som ska föras ut ur gemenskapens tullområde, utom när annat föreskrivs i denna förordning. *Förordning 430/2010.*

Artikel 1a

[502] Vid tillämpning av artiklarna 291–300 skall länderna i den ekonomiska unionen Benelux betraktas som en enda medlemsstat. *Förordning 1602/2000.*

Kapitel 2 – Beslut

Artikel 2

[503] Om en person som begär ett beslut inte har möjlighet att skaffa fram alla de handlingar och uppgifter som behövs för att ett beslut skall kunna fattas, skall tullmyndigheterna tillhandahålla de handlingar och uppgifter som de har tillgång till.

Artikel 3

[504] Ett beslut om säkerhet som är gynnsamt för en person som har förbundit sig att betala förfallna belopp så snart tullmyndigheterna skriftligen begär detta skall upphävas om denna förpliktelse inte uppfylls.

Artikel 4

[505] Ett upphävande skall inte påverka varor som, när upphävandet träder i kraft, redan har hänförts till ett tullförfarande med stöd av det upphävda beslutet.

Tullmyndigheterna får dock kräva att dessa varor hänförs till en tillåten godkänd tullbehandling inom den tidsperiod som de fastställer.

Kapitel 3 — Databehandling

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 3665/93.

Artikel 4a

[506] 1. Tullmyndigheterna kan på de villkor och på det sätt som de fastställer, och med hänsyn tagen till tullagstiftningens principer, bestämma att vissa formaliteter skall utföras med databehandling.

I detta sammanhang används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

— *databehandling*:

a) utbyte av standardiserade EDI-meddelanden med tullmyndigheterna,

b) inmatning av data som krävs för utförandet av formaliteterna i fråga i tullens databehandlingssystem.

— *EDI (Electronic Data Interchange)*: elektronisk överföring av data som strukturerats enligt överenskomna meddelandestandarden mellan olika databehandlingssystem.

— *standardmeddelande*: en i förväg definierad struktur som godkänts för elektronisk överföring av data.

2. De villkor som föreskrivs för utförandet av formaliteter med databehandling skall bland annat inkludera åtgärder för att kontrollera källan till data och för att skydda data mot risken för obehörig åtkomst, förlust, ändring eller förstörelse. *Förordning 3665/93*.

Artikel 4b

[507] Om formaliteter utförs med databehandling skall tullmyndigheterna bestämma reglerna för ersättning av den handskrivna namnteckningen med en annan metod som får grunda sig på användningen av koder. *Förordning 3665/93*.

Artikel 4c

[507 A] För försöksprogram där databehandlingssystem används för att utvärdera eventuella förenklingar får tullmyndigheterna för den tidsperiod som är absolut nödvändig för att genomföra programmet avstå från att kräva följande information:

a) Sådana deklARATIONER som avses i artikel 178.1.

b) Genom undantag från bestämmelserna i artikel 222.1, sådana uppgifter som rör vissa fält i det administrativa enhetsdokumentet som inte behövs för att identifiera varorna och som inte ligger till grund för tillämpningen av import- och exporttullar.

Dessa uppgifter skall dock på begäran tillhandahållas vid en eventuell kontroll.

De importtullar som skall tas ut under den tidsperiod som omfattas av något av undantagen som beviljats enligt första stycket får inte vara lägre än de som skulle ha tagits ut om det inte hade funnits något undantag.

De medlemsstater som vill delta i sådana försöksprogram skall på förhand förse kommissionen med alla uppgifter om det planerade försöksprogrammet, inklusive dess planerade längd. De skall också löpande underrätta kommissionen om programmets genomförande och resultat. Kommissionen skall underrätta alla övriga medlemsstater om detta. *Förordning 2787/2000*.

Kapitel 4 — Uppgiftsutbyte mellan tullmyndigheter med hjälp av informationsteknik och datornät

Artikel 4d

[507 B] 1. Utan att det inverkar på eventuella särskilda omständigheter och på tillämpningen av bestämmelserna om förfarandet i fråga, som i förekommande fall skall gälla i tillämpliga delar, skall tullmyndigheterna, i de fall elektroniska system för utbyte av uppgifter om ett tullförfarande eller om ekonomiska aktörer har utvecklats av medlemsstater i samarbete med kommissionen, använda sådana system för uppgiftsutbyte mellan berörda tullkontor.

2. När de tullkontor som är berörda av ett förfarande är belägna i olika medlemsstater skall de meddelanden som används för uppgiftsutbytet ha den struktur och innehålla de upplysningar som tullmyndigheterna har enats om. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 4e

[507 C] 1. Utöver de villkor som avses i artikel 4a.2 skall tullmyndigheterna inrätta och upprätthålla tillräckliga säkerhetsarrangemang för att de olika systemen skall fungera på ett ändamålsenligt, tillförlitligt och säkert sätt.

2. För att garantera den nivå av systemsäkerhet som avses i punkt 1 skall varje införande, ändring och strykning av uppgifter registreras tillsammans med upplysningar om skälet till och den exakta tidpunkten för sådan behandling, och den person som har utfört den skall identifieras. Originaluppgifterna och andra uppgifter som behandlas på detta sätt skall bevaras i minst tre kalenderår från utgången av det år som uppgifterna avser, om inte annat föreskrivs.

3. Tullmyndigheterna skall regelbundet kontrollera säkerheten.

4. Berörda tullmyndigheter skall informera varandra och, vid behov, den berörda ekonomiska aktören, om alla misstänkta säkerhetsöverträdelser. *Förordning 1875/2006.*

Kapitel 5 — Riskhantering

Artikel 4f

[507 D] 1. Tullmyndigheterna skall bedriva en riskhantering som innebär att de skiljer mellan de olika risknivåer som är förknippade med varor som är föremål för tullkontroller eller tullövervakning samt fastställer om, och i så fall var, varorna kommer att underkastas särskilda tullkontroller.

2. Fastställandet av risknivåer skall baseras på bedömning av sannolikheten att en riskrelaterad händelse inträffar och av konsekvenserna om denna händelse skulle inträffa. Grunden för urvalet av de varusändningar eller deklARATIONER som skall underkastas tullkontroller skall innefatta ett slumpmässigt element. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 4g

[507 E] 1. Den riskhantering på gemenskapsnivå som avses i artikel 13.2 [113] i kodexen skall genomföras på grundval av en elektronisk gemensam ram för riskhantering som innefattar följande:

a) Ett tullriskhanteringssystem för gemenskapen, genom vilket riskhantering genomförs och som används för överföring mellan medlemsstaternas tullmyndigheter och mellan dessa och kommissionen av all riskrelaterad information som skulle kunna förstärka tullkontrollerna.

b) Gemensamma prioriterade kontrollområden.

c) Gemensamma riskkriterier och standarder för en harmoniserad användning av tullkontroller i specifika fall.

2. Tullmyndigheterna skall med användning av det system som avses i punkt 1 a utbyta riskrelaterad information under följande omständigheter:

a) När en tullmyndighet bedömer att riskerna är betydande samt kräver en tullkontroll och det av kontrollresultaten framgår att en händelse enligt artikel 4.25 [104] i kodexen har inträffat.

b) När det av kontrollresultaten inte framgår att en händelse enligt artikel 4.25 i kodexen har inträffat, men den berörda tullmyndigheten bedömer att hotet kan innebära hög risk någon annanstans i gemenskapen. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 4h

[507 F] 1. Gemensamma prioriterade kontrollområden skall innefatta särskilda typer av godkänd tullbehandling, varor, transportleder, transportsätt eller ekonomiska aktörer som under en bestämd period skall omfattas av utökad riskanalys och utökade tullkontroller.

2. Tillämpningen av gemensamma prioriterade kontrollområden skall utgå från ett gemensamt synsätt på riskanalys och, för att uppnå likvärdiga nivåer på tullkontrollerna, gemensamma riskkriterier och standarder för att välja ut vilka varor eller ekonomiska aktörer som skall kontrolleras.

3. Tullkontroller som utförs inom gemensamma prioriterade kontrollområden får inte inverka på andra kontroller som normalt utförs av tullmyndigheterna. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 4i

[507 G] 1. De gemensamma riskkriterier och standarder som avses i artikel 4g.1 c skall innefatta följande:

- a) Beskrivning av risken/riskerna.
- b) De riskfaktorer eller riskindikatorer som skall användas för att välja ut vilka varor eller ekonomiska aktörer som skall genomgå tullkontroll.
- c) Den typ av tullkontroll som tullmyndigheterna skall utföra.
- d) Perioden för tillämpning av de tullkontroller som avses i c.

Den information som blir resultatet av de aspekter som avses i första stycket skall spridas med hjälp av det tullriskhanteringssystem för gemenskapen som avses i artikel 4g.1 a. Tullmyndigheterna skall göra bruk av denna information i sina riskhanteringssystem.

2. Tullmyndigheterna skall informera kommissionen om resultaten av de tullkontroller som utförts enligt punkt 1. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 4j

[507 H] Vid fastställandet av gemensamma prioriterade kontrollområden och tillämpningen av gemensamma riskkriterier och standarder skall följande beaktas:

- a) Att åtgärderna står i proportion till risken.
- b) Hur brådskande de nödvändiga kontrollerna är.
- c) Den troliga inverkan på handelsflödet, enskilda medlemsstater och tillgängliga resurser för kontroll. *Förordning 1875/2006.*

Kapitel 6 — Registrerings- och identifieringssystem

Allm. anm. Till och med den 1 juli 2010 ska kapitel 6, i den utsträckning den rör artikel 4o.4 och de uppgifter som anges i bilaga 38d [1491] punkt 4, tillämpas endast om dessa uppgifter är tillgängliga i de nationella systemen.

Kapitel 6 ska i den utsträckning den rör artikel 4o.1 tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

En medlemsstat får tillämpa kapitel 6 i den utsträckning den rör artikel 4l före den 1 juli 2009. Medlemsstaten ska i så fall meddela kommissionen vilken dag den börjar tillämpas. Kommissionen ska offentliggöra informationen. *Förordning 312/2009.*

Anm. Förordningen träder i kraft den 1 juli 2009.

Artikel 4k

[507 I] 1. Ett EORI-nummer ska användas för identifiering av ekonomiska aktörer och andra personer vid deras kontakter med tullmyndigheterna.

EORI-numrets struktur ska överensstämma med de kriterier som anges i bilaga 38 [1487].

2. Om det inte är tullmyndigheten som ansvarar för tilldelning av EORI-nummer ska varje medlemsstat utse den myndighet eller de myndigheter som ska ha ansvar för att registrera ekonomiska aktörer och andra personer och tilldela dem EORI-nummer.

Tullmyndigheten i medlemsstaten ska meddela kommissionen namnet på och adressen till den eller de myndigheter som ansvarar för tilldelning av EORI-nummer. Kommissionen ska offentliggöra dessa uppgifter på Internet.

3. Om inte annat följer av punkt 1 får medlemsstaterna som EORI-nummer använda ett nummer som redan tilldelats en ekonomisk aktör eller annan person av de behöriga myndigheterna för skatteändamål, statistiska ändamål eller andra ändamål. *Förordning 312/2009.*

Artikel 4l

[507 J] 1. Ekonomiska aktörer som är etablerade i gemenskapens tullområde ska registreras av tullmyndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade. Ekonomiska aktörer ska ansöka om registrering innan de inleder verksamhet som avses i artikel 1.12. Ekonomiska aktörer som inte har ansökt om registrering får dock göra det vid sin första transaktion.

2. I de fall som avses i artikel 4k.3 får medlemsstaten frånga kravet på att en ekonomisk operatör eller annan person ska ansöka om ett EORI-nummer.

3. Ekonomiska aktörer som inte är etablerade i gemenskapens tullområde och som inte har ett EORI-nummer ska registreras av tullmyndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de först gör något av följande:

a) De lämnar en summarisk deklARATION eller tulldeklARATION i gemenskapen som inte utgör något av följande:

i) En tulldeklARATION som görs i enlighet med artiklarna 225—238.

ii) En tulldeklARATION som görs för temporär import eller för att avsluta detta förfarande genom återexport.

iii) En tulldeklARATION som görs enligt förfarandet för gemensam transitering av en ekonomisk aktör som är etablerad i en annan avtalsslutande part i konventionen om ett gemensamt transiteringsförfarande än Europeiska unionen, om denna deklARATION inte även används som en summarisk in- eller utförseldeklARATION.

iv) En tulldeklARATION som görs enligt förfarandet för gemenskapstransitering av en ekonomisk aktör som är etablerad i Andorra eller San Marino, om denna deklARATION inte även används som en summarisk in- eller utförseldeklARATION.

b) De lämnar en summarisk in- eller utförseldeklARATION i gemenskapen.

c) De driver ett tillfälligt lager enligt artikel 185.1.

- d) De ansöker om ett tillstånd i enlighet med artikel 324a eller artikel 372.
- e) De ansöker om ett certifikat för godkända ekonomiska aktörer enligt artikel 14a.

4. Andra personer än ekonomiska aktörer ska inte registreras, om inte samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) sådan registrering krävs enligt medlemsstatens lagstiftning,
- b) den berörda personen har inte tidigare tilldelats något EORI-nummer,
- c) personen utför verksamheter för vilka EORI-nummer måste tillhandahållas enligt bilaga 30a [1479 A] eller bilaga 37 [1486] avdelning I.

5. I de fall som avses i punkt 4 gäller följande:

a) Personer som är etablerade i gemenskapens tullområde och som inte är sådana ekonomiska aktörer som avses i punkt 1 ska registreras av tullmyndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade.

b) Personer som inte är etablerade i gemenskapens tullområde och som inte är sådana ekonomiska aktörer som avses i punkt 3 ska registreras av tullmyndigheten eller den utsedda myndigheten i den medlemsstat där de utför verksamhet som omfattas av tulllagstiftningen.

6. Ekonomiska aktörer och andra personer ska ha endast ett EORI-nummer.

7. Vid tillämpningen av detta kapitel ska artikel 4.2 [104] i kodexen gälla i tillämpliga delar när man fastställer om en person är etablerad i en medlemsstat. *Förordning 169/2010.*

Artikel 4m

[507 K] 1. Registrerings- och identitetsuppgifter för ekonomiska aktörer eller, där det är lämpligt, för andra personer som hanteras i det system som avses i artikel 4o ska omfatta de uppgifter som anges i bilaga 38d [1491], i enlighet med de särskilda villkor som fastställs i artikel 4o.4 och 4o.5.

2. När medlemsstaterna registrerar ekonomiska aktörer eller andra personer för ett EORI-nummer får de kräva att dessa lämnar andra uppgifter än de som förtecknas i bilaga 38d, om det krävs för tillämpningen av deras nationella lagstiftning.

3. Medlemsstaterna får kräva att ekonomiska aktörer eller, där det är lämpligt, andra personer lämnar de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 på elektronisk väg. *Förordning 312/2009.*

Artikel 4n

[507 L] EORI-numret ska, om det krävs, användas i alla meddelanden som ekonomiska aktörer eller andra personer lämnar till tullmyndigheterna. Det ska också användas för informationsutbytet mellan tullmyndigheterna och mellan dessa och andra myndigheter på de villkor som anges i artiklarna 4p och 4q. *Förordning 312/2009.*

Artikel 4o

[507 M] 1. Medlemsstaterna ska samarbeta med kommissionen i syfte att utveckla ett centralt, elektroniskt informations- och kommunikationssystem som innehåller de uppgifter som förtecknas i bilaga 38d [1491], som lämnats av samtliga medlemsstater.

2. Tullmyndigheterna ska, med användning av det system som avses i punkt 1, samarbeta med kommissionen för att behandla och mellan tullmyndigheterna samt mellan dessa och kommissionen utbyta de registrerings- och identitetsuppgifter som förtecknas i bilaga 38d och som avser ekonomiska aktörer eller andra personer.

Andra uppgifter än de som förtecknas i bilaga 38d ska inte behandlas i det centrala systemet.

3. Medlemsstaterna ska se till att deras nationella system hålls aktuella, kompletta och korrekta.

4. Medlemsstaterna ska regelbundet till det centrala systemet överföra de uppgifter om ekonomiska aktörer eller andra personer som förtecknas i bilaga 38d punkterna 1—4, när nya EORI-nummer tilldelas eller när dessa uppgifter ändras.

5. Medlemsstaterna ska också regelbundet, när dessa uppgifter finns i deras nationella system, till det centrala systemet överföra de uppgifter om ekonomiska aktörer eller andra personer som förtecknas i bilaga 38d punkterna 5—12, när nya EORI-nummer tilldelas eller när dessa uppgifter ändras.

6. Endast EORI-nummer som tilldelats i enlighet med artikel 41.1—5 ska överföras till det centrala systemet tillsammans med de andra uppgifter som förtecknas i bilaga 38d.

7. Om det fastställs att en ekonomisk aktör eller en annan person än en ekonomisk aktör upphör med sådan verksamhet som avses i artikel 1.12 ska medlemsstaterna se till att detta framgår av de uppgifter som förtecknas i bilaga 38d punkt 11. *Förordning 312/2009*.

Artikel 4p

[507 N] I varje medlemsstat ska den myndighet som utsetts i enlighet med artikel 4k.2 ge tullmyndigheterna i den medlemsstaten direkt tillgång till de uppgifter som avses i bilaga 38d [1491]. *Förordning 312/2009*.

Artikel 4q

[507 O] 1. I varje medlemsstat får följande myndigheter, från fall till fall, ge varandra direkt tillgång till uppgifter som avses i bilaga 38d [1491] punkterna 1—4 som de förfogar över:

- a) Tullmyndigheter.
- b) Veterinärmyndigheter.
- c) Hälsovårdsmyndigheter.
- d) Statistikmyndigheter.
- e) Skattemyndigheter.
- f) Myndigheter med ansvar för bedrägeribekämpning.
- g) Myndigheter med ansvar för handelspolitik, inklusive i tillämpliga fall jordbruksmyndigheter.
- h) Myndigheter med ansvar för gränskontroll.

2. De myndigheter som avses i punkt 1 får lagra de uppgifter som avses i den punkten eller utbyta uppgifterna mellan varandra endast om en sådan behandling är nödvändig för att dessa myndigheter ska kunna fullgöra sina rättsliga skyldigheter i fråga om förflyttning av varor som berörs av ett tullförfarande.

3. Tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska meddela kommissionen adresserna till de myndigheter som avses i punkt 1. Kommissionen ska offentliggöra dessa uppgifter på Internet. *Förordning 312/2009*.

Artikel 4r

[507 P] EORI-nummer och de uppgifter som förtecknas i bilaga 38d [1491] ska behandlas i det centrala systemet under den tidsperiod som föreskrivs i lagstiftningen i de medlemsstater som överfört de uppgifter som avses i artikel 4o.4 och 4o.5. *Förordning 312/2009*.

Artikel 4s

[507 Q] 1. Denna förordning ändrar inte och ska inte på något sätt påverka skyddsnivån för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter enligt bestämmelserna i gemenskapslagstiftningen och nationell lagstiftning, och i synnerhet ändras inte genom denna förordning medlemsstaternas skyldigheter beträffande behandling av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller gemenskapsinstitutionernas och gemenskapsorganens skyldigheter beträffande behandling av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001.

2. Kommissionen får offentliggöra identitets- och registreringsuppgifter för ekonomiska aktörer och andra personer som utgörs av uppgifterna i bilaga 38d [1491] punkterna 1, 2 och 3 på Internet endast om de berörda personerna frivilligt och skriftligen har givit sitt särskilda, informerade samtycke. Ett sådant samtycke ska i enlighet med medlemsstaternas nationella lagstiftning meddelas den eller de myndigheter i medlemsstaterna som utsetts i enlighet med artikel 4k.2 eller tullmyndigheterna.

3. Personers rättigheter avseende de registreringsuppgifter enligt förteckningen i bilaga 38d som behandlas i nationella system ska utövas i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat som lagrat deras personuppgifter och särskilt, i tillämpliga fall, genomförandebestämmelserna för direktiv 95/46/EG. *Förordning 312/2009.*

Artikel 4t

[507 R] De nationella tillsynsmyndigheterna för dataskydd och Europeiska datatillsynsmannen ska, var och en inom ramen för sin behörighet, samarbeta aktivt och sörja för en samordnad tillsyn av det system som avses i artikel 4o.1. *Förordning 312/2009.*

AVDELNING II — BINDANDE BESKED

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 12/97.

Kapitel 1 — Definitioner**Artikel 5**

[508] I denna avdelning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *bindande besked*:

klassificeringsbesked och ursprungsbesked som är bindande för förvaltningarna i alla gemenskapens medlemsstater, när de i artiklarna 6 och 7 fastställda villkoren är uppfyllda. *Förordning 12/97.*

2. *sökande*:

— vad gäller klassificeringsbesked: en person som har ansökt om bindande klassificeringsbesked hos tullmyndigheterna

— vad gäller ursprungsbesked: en person som har giltiga skäl och som har ansökt om bindande ursprungsbesked hos tullmyndigheterna. *Förordning 12/97.*

3. *innehavare*:

den person i vars namn de bindande beskederna är utfärdade. *Förordning 12/97.*

Kapitel 2 — Förfarande för att erhålla de bindande beskederna — Meddelande om besked till sökande och överföring till kommissionen

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 12/97.

Artikel 6

[509] 1. Ansökan om bindande besked skall göras skriftligen antingen till de behöriga tullmyndigheterna i medlemsstaten eller medlemsstaterna där beskedet skall användas eller till de behöriga tullmyndigheterna i den medlemsstat där den sökande är etablerad.

Ansökan om bindande klassificeringsbesked skall göras på ett formulär som överensstämmer med förlagan i bilaga 1 b [1451 B]. *Förordning 1602/2000.*

2. En ansökan om bindande klassificeringsbesked skall gälla endast en typ av vara. En ansökan om bindande ursprungsbesked skall gälla endast en typ av vara och en kombination av omständigheter som ger varan ursprung. *Förordning 12/97.*

3. A. Ansökan om bindande klassificeringsbesked skall innehålla följande uppgifter:

a) Innehavarens namn och adress.

b) Sökandens namn och adress, om denna inte är samma person som innehavaren.

c) Uppgift om den tullnomenklatur enligt vilken varorna skall klassificeras. Om en sökande önskar att varorna klassificeras enligt en av de nomenklaturer som anges i artikel 20.3 b och 20.6 b [120] i kodexen, skall nomenklaturen i fråga uttryckligen anges i ansökan om bindande klassificeringsbesked.

d) En utförlig beskrivning av varorna som gör det möjligt att identifiera dem och fastställa deras klassificering enligt tullnomenklaturen.

e) Varornas sammansättning och alla metoder för att fastställa detta, om klassificeringen beror på det.

f) Prover, fotografier, ritningar, kataloger eller andra tillgängliga handlingar som kan hjälpa tullmyndigheterna att fastställa en riktig klassificering av varorna i tullnomenklaturen, skall eventuellt bifogas ansökan.

g) Förslag till klassificering.

h) Ett samtycke till att tillhandahålla en översättning av bifogade dokument till det officiella språket (eller ett av de officiella språken) i den berörda medlemsstaten, om tullmyndigheterna begär detta.

i) Uppgift om vilka upplysningar som skall behandlas konfidentiellt.

j) Upplysning från sökanden om denne känner till om någon redan har ansökt om bindande klassificeringsbesked för identiska eller liknande varor eller om något sådant redan utfärdats i gemenskapen.

k) Ett godkännande av att de uppgifter som lämnas får lagras i en databas hos kommissionen och av att uppgifterna i det bindande klassificeringsbeskedet, inbegripet eventuella fotografier, skisser, broschyrer osv., får offentliggöras på Internet, med undantag av de uppgifter som sökanden angett som konfidentiella. Gällande sekretessbestämmelser skall tillämpas.

B. Ansökan om bindande ursprungsbesked skall innehålla följande uppgifter:

a) Innehavarens namn och adress.

b) Sökandens namn och adress, om denna inte är samma person som innehavaren.

c) Tillämplig rättslig grund som avses i artiklarna 22 [122] och 27 [127] i tullkodexen.

d) En utförlig beskrivning av varorna och deras klassificering enligt tullnomenklaturen.

e) Varornas sammansättning och alla metoder som används för att fastställa detta, om så erfordras. Varornas pris fritt fabrik.

f) Villkor för fastställande av ursprung (regler om ändring av tulltaxenummer, mervärde, beskrivning av behandling eller bearbetning eller andra särskilda regler), beskrivning av material som används och dess ursprung, klassificering och motsvarande värden samt en beskrivning av de omständigheter som gör det möjligt att uppfylla villkoren i fråga. Den exakta lydelsen av den tillämpade ursprungsregeln och det ursprung varan förutsätts få skall särskilt anges.

g) Prover, fotografier, ritningar, kataloger eller andra tillgängliga handlingar rörande varans sammansättning och ingående material som kan bidra till att visa tillverkningsprocessen eller den behandling materialet har undergått skall eventuellt bifogas ansökan.

h) Ett samtycke till att tillhandahålla en översättning av bifogade dokument till det officiella språket (eller ett av de officiella språken) i den berörda medlemsstaten, om tullmyndigheterna begär detta.

i) Uppgift om vilka upplysningar som skall behandlas konfidentiellt, i förhållande till allmänheten eller myndigheterna.

j) Upplysning från sökanden om denne känner till huruvida bindande klassificeringsbesked eller bindande ursprungsbesked för varor eller material som är identiska med eller liknande dem som anges i punkterna d och f redan har ansökts om eller utfärdats i gemenskapen.

k) Ett godkännande av att de uppgifter som lämnas får lagras i en databas hos kommissionen, tillgänglig för allmänheten. Förutom artikel 15 [115] i kodexen skall de sekretessbestämmelser som gäller i medlemsstaterna tillämpas. *Förordning 2286/2003.*

4. Om tullmyndigheterna vid mottagandet av ansökan anser att ansökan inte innehåller alla uppgifter som krävs för att de skall kunna ge ett besked, skall de begära att den sökande tillhandahåller de uppgifter som saknas. De tidsfrister på tre månader respektive 150 dagar som anges i artikel 7, skall börja löpa då tullmyndigheterna har alla de uppgifter som krävs för ett beslut. Tullmyndigheterna skall underrätta den sökande om att de mottagit ansökan och från och med vilken tidsfristen skall börja löpa. *Förordning 12/97.*

5. Den förteckning över tullmyndigheter som medlemsstaterna utsett att ta emot eller utfärda bindande besked, skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C. *Förordning 12/97.*

Artikel 7

[510] 1. Bindande besked skall delges sökanden så snart som möjligt.

a) Vad gäller klassificeringsbesked: Om det inte är möjligt att utfärda bindande klassificeringsbesked till sökanden inom tre månader efter det att ansökan har mottagits, skall tullmyndigheterna ta kontakt med den sökande, förklara orsaken till dröjsmålet och ange när de förväntas meddela beskedet.

b) Vad gäller ursprungsbesked: Besked skall ha lämnats inom 150 dagar från och med den dag ansökan godtogs. *Förordning 12/97.*

2. Bindande besked skall meddelas genom ett formulär som överensstämmer med den förlaga som visas i bilaga 1 [1451] (klassificeringsbesked) eller i bilaga 1 a [1451 A] (ursprungsbesked). På dessa formulär skall anges vilka uppgifter som skall anses ha lämnats på konfidentiell grund. Upplysning skall lämnas om den möjlighet till överklagande som avses i artikel 243 [343] i kodexen. *Förordning 12/97.*

Artikel 8

[511] 1. När det gäller bindande klassificeringsbesked skall medlemsstaternas tullmyndigheter utan dröjsmål överföra följande till kommissionen:

- a) Ett exemplar av ansökan om bindande klassificeringsbesked (bilaga 1B [1451 B]).
- b) Ett exemplar av det meddelade bindande klassificeringsbeskedet (exemplar nr 2 i bilaga 1 [1451]).
- c) De uppgifter som anges på exemplar nr 4 i bilaga 1.

När det gäller bindande ursprungsbesked skall tullmyndigheterna, utan dröjsmål, överföra de relevanta uppgifterna i det meddelade bindande ursprungsbeskedet.

Överföringarna skall göras på elektronisk väg. *Förordning 2286/2003*.

2. Om en medlemsstat så begär skall kommissionen utan dröjsmål sända den de uppgifter som erhållits enligt punkt 1. Sådana överföringar skall göras på elektronisk väg. *Förordning 2286/2003*.

3. De överförda uppgifterna i ansökan om bindande klassificeringsbesked och i det meddelade bindande klassificeringsbeskedet samt de uppgifter som angivits på exemplar nr 4 i bilaga 1 skall lagras i en central databas hos kommissionen. Uppgifterna i det bindande klassificeringsbeskedet, inbegripet eventuella fotografier, skisser, broschyrer osv., får offentliggöras på Internet, med undantag för de konfidentiella uppgifter som angivits i fälten 3 och 8 i det meddelade bindande klassificeringsbeskedet. *Förordning 2286/2003*.

Kapitel 3 — Bestämmelser som skall tillämpas i händelse av avvikelser mellan utfärdade bindande besked

Anm. Rubriken har erhållit sin nuvarande lydelse enligt förordning 12/97.

Artikel 9

[512] 1. Om avvikande bindande besked förekommer, skall

— kommissionen antingen på eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat ta upp frågan på dagordningen för kommitténs möte månaden därpå eller om detta inte är möjligt på nästa möte,

— kommissionen i enlighet med kommittéförfarandet i artikel 249 [349] i tullkodexen snarast möjligt och senast inom sex månader efter det möte som avses i första strecksatsen, vidta åtgärder för att säkra en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om tulltaxe- och statistiknomenklatur eller varors ursprung. *Förordning 12/97*.

2. I punkt 1 förstås med avvikande bindande ursprungsbesked sådana besked som anger olika ursprung för varor som

- omfattas av samma tulltaxenummer och vars ursprung fastställts enligt samma ursprungsregler, och
- framställts med samma tillverkningsmetod. *Förordning 12/97*.

Kapitel 4 — Rättslig verkan av bindande besked

Anm. Rubriken har erhållit sin nuvarande lydelse enligt förordning 12/97.

Artikel 10

[513] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 5 [105] och 64 [164] i kodexen får bindande besked endast återopas av innehavaren. *Förordning 12/97*.

2. a) Vad gäller bindande klassificeringsbesked: Tullmyndigheterna får begära att innehavaren vid fullgörandet av tullformalitetsuppgifterna upplyser tullmyndigheterna om att han innehar ett bindande klassificeringsbesked för de varor som tullklareras.

b) Vad gäller bindande ursprungsbesked: De myndigheter som är behöriga att kontrollera om bindande ursprungsbesked är tillämpliga, får begära att innehavaren vid fullgörandet av tullformalitetsuppgifterna upplyser myndigheterna i fråga om att han innehar ett bindande ursprungsbesked för de varor som är föremål för formaliteterna i fråga. *Förordning 12/97*.

3. Innehavaren av ett bindande besked får endast använda detta för en viss vara

a) vad gäller bindande klassificeringsbesked: när det är nöjaktigt fastställt för tullmyndigheterna att varorna i fråga helt överensstämmer med de varor som beskrivs i det besked som har uppvisats,

b) vad gäller bindande ursprungsbesked: när det är nöjaktigt fastställt för de myndigheter som avses i 2 b att varorna i fråga och de omständigheter som bestämmer varornas ursprung helt överensstämmer med dem som beskrivs i det besked som uppvisats. *Förordning 12/97.*

4. Tullmyndigheterna (för bindande klassificeringsbesked) eller de myndigheter som avses i punkt 2 b (för bindande ursprungsbesked) får begära att beskedet översätts till det officiella språket eller ett av de officiella språken i den berörda medlemsstaten. *Förordning 12/97.*

Artikel 11

[514] Bindande klassificeringsbesked som utfärdats av tullmyndigheterna i en medlemsstat från och med den 1 januari 1991, skall vara bindande för de behöriga myndigheterna i alla medlemsstater på samma villkor. *Förordning 12/97.*

Artikel 12

[515] 1. Vid antagande av en av de rättsakter eller bestämmelser som anges i artikel 12.5 [112] i kodexen, skall tullmyndigheterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att bindande besked från och med denna dag endast utfärdas i överensstämmelse med rättsakten eller bestämmelsen i fråga. *Förordning 12/97.*

2. a) Vad gäller bindande klassificeringsbesked skall vid tillämpningen av punkt 1 följande dagar beaktas:

— För de förordningar som avses i artikel 12.5 a i [112] i kodexen om ändringar i tullnomenklaturen, den dag då de börjar tillämpas.

— För de förordningar som avses i artikel 12.5 a i [112] i kodexen, vilka fastställer eller påverkar klassificeringen av varor i tullnomenklaturen, den dag då de offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie L.

— För de förordningar som avses i artikel 12.5 a ii [112] i kodexen om ändringar i de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen, dagen då de offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

— För de domar i EG-domstolen som avses i artikel 12.5 a ii [112] i kodexen, dagen för domen.

— För de åtgärder som avses i artikel 12.5 a ii [112] i kodexen, om antagande av ett klassificeringsuttalande från Världstullorganisationen eller om ändringar i de förklarande anmärkningarna till Harmoniserade systemet — nomenklaturen — dagen för kommissionens meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

b) Vad gäller bindande ursprungsbesked skall vid tillämpningen av punkt 1 följande dagar beaktas:

— För de förordningar som avses i artikel 12.5 b i [112] i kodexen om varors ursprung och bestämmelserna i artikel 12.5 b ii [112], den dag då de börjar tillämpas.

— För de åtgärder som avses i artikel 12.5 b ii [112] i kodexen om ändringar i de förklarande anmärkningarna och yttranden som antas på gemenskapsnivå, dagen då de offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

— För de domar i EG-domstolen som avses i artikel 12.5 b ii [112] i kodexen, dagen för domen.

— För de åtgärder som avses i artikel 12.5 b ii [112] i kodexen om yttranden om ursprung eller förklarande anmärkningarna som antas av Världshandelsorganisationen, dagen för kommissionens meddelande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

— För de åtgärder som avses i artikel 12.5 b ii [112] i kodexen om bilagan till Världshandelsorganisationens avtal om ursprungsregler och de ursprungsregler som antas inom ramen för avtalen, den dag då de börjar tillämpas. *Förordning 12/97.*

3. Kommissionen skall så snart som möjligt till tullmyndigheterna lämna upplysningar om de dagar då de i denna artikel angivna bestämmelserna och rättsakterna antas. *Förordning 12/97.*

Kapitel 5 — Bestämmelser som skall tillämpas i händelse av att bindande besked upphör att gälla

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 12/97.

Artikel 13

[516] Om ett bindande besked upphävs eller upphör att gälla, enligt artikel 12.4 [112] andra meningen och artikel 12.5 [112] i kodexen, skall de tullmyndigheter som utfärdade det anmäla detta till kommissionen så snart som möjligt. *Förordning 12/97.*

Artikel 14

[517] 1. Om en innehavare av bindande besked som upphört att gälla av de skäl som anges i artikel 12.5 [112] i kodexen önskar utnyttja möjligheten att återropa sådant besked under en bestämd tidsperiod enligt punkt 6 i den artikeln, skall han anmäla detta till tullmyndigheterna och tillhandahålla alla de styrkande handlingar som behövs för att göra det möjligt att kontrollera att de tillämpliga villkoren är uppfyllda.

2. Om kommissionen, i särskilda fall, enligt artikel 12.7 [112] andra stycket i kodexen antar en bestämmelse som avviker från bestämmelserna i punkt 6 i den artikeln eller om de i punkt 1 i denna artikel angivna villkoren om möjligheten att fortsätta att återropa bindande besked inte är uppfyllda, skall tullmyndigheterna skriftligen meddela innehavaren om detta. *Förordning 12/97.*

Kapitel 6

Kapitlet har upphört att gälla enligt förordning 12/97.

AVDELNING II.A — GODKÄNDA EKONOMISKA AKTÖRER

Kapitel 1 — Förfarande för beviljande av certifikat

Avsnitt 1 — Allmänna bestämmelser och förmåner

Artikel 14a

[518] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av förenklingar som föreskrivs i andra tullbestämmelser får tullmyndigheterna på ansökan av en ekonomisk aktör och i enlighet med artikel 5a [105 A] i kodexen utfärda följande certifikat för godkända ekonomiska aktörer (nedan kallade 'AEO-certifikat'):

a) AEO-certifikat — Tullförenklingar, för ekonomiska aktörer som begär förmånen att få omfattas av förenklingar enligt tullbestämmelserna och som uppfyller villkoren i artiklarna 14h, 14i och 14j.

b) AEO-certifikat — Säkerhet och skydd, för ekonomiska aktörer som begär förmånen att få omfattas av lättnader vid säkerhets- och skyddsrelaterade tullkontroller när varor förs in i eller ut ur gemenskapens tullområde och som uppfyller villkoren i artiklarna 14h—14k.

c) AEO-certifikat — Tullförenklingar/Säkerhet och skydd, för ekonomiska aktörer som begär förmånen att få omfattas av sådana förenklingar som avses i a och sådana lättnader som avses i b och som uppfyller villkoren i artiklarna 14h—14k.

2. Tullmyndigheterna skall beakta särdragen hos de ekonomiska aktörerna, i synnerhet de små och medelstora företagens särdrag. *Förordning 1875/2006. Rättelse, EUT L 277, 2008.*

Artikel 14b

[519] 1. Om innehavaren av ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller 14a.1 c ansöker om ett eller flera av de tillstånd som avses i artiklarna 260, 263, 269, 272, 276, 277, 282, 283, 313a, 313b, 324a, 324e, 372, 454a och 912g, skall tullmyndigheterna inte på nytt undersöka de villkor som redan hade undersökts när AEO-certifikatet beviljades.

2. När en innehavare av ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 b eller 14a.1 c har ingivit en summarisk införseldeklaration får det behöriga tullkontoret innan varorna ankommer till gemenskapens tullområde underrätta den godkända ekonomiska aktören om att sändningen till följd av en säkerhets- och skyddsrelaterad riskanalys har valts ut för ytterligare fysisk kontroll. Denna underrättelse skall ges endast när den inte äventyrar den kontroll som skall utföras.

Medlemsstaterna får emellertid utföra en fysisk kontroll även om en godkänd ekonomisk aktör före varornas ankomst till gemenskapens tullområde inte har underrättats om att sändningen har valts ut för en sådan kontroll. När varor skall föras ut ur gemenskapens tullområde skall första och andra stycket gälla i tillämpliga delar.

3. Innehavare av ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 b eller 14a.1 c får vid import eller export av varor inge summariska införsel- eller utförseldeklarationer som uppfyller de minskade uppgiftskrav som anges i avsnitt 2.5 i bilaga 30a [1479 A].

Fraktförare, speditörer eller tullombud som innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 b eller 14a.1 c och som ägnar sig åt import eller export av varor för sådana personers räkning som innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 b eller 14a.1 c får också inge summariska införsel- och utförseldeklarationer som uppfyller de minskade uppgiftskrav som beskrivs i avsnitt 2.5 i bilaga 30a.

Innehavare av ett AEO-certifikat som får använda sig av minskade uppgiftskrav får ombes att lämna ytterligare uppgifter för att se till att de system som inrättats i enlighet med internationella avtal med tredjeländer avseende ömsesidigt erkännande av AEO-certifikat och säkerhetsåtgärder skall fungera effektivt.

4. Innehavare av ett AEO-certifikat skall genomgå färre fysiska och dokumentbaserade kontroller än andra ekonomiska aktörer. Tullmyndigheterna får besluta annat för att ta hänsyn till ett specifikt hot eller kontrollskyldigheter som föreskrivs i annan gemenskapslagstiftning.

När efter en riskanalys den behöriga tullmyndigheten ändå väljer att ytterligare undersöka en sändning som omfattas av en summarisk införsel- eller utförseldeklaration eller tulldeklaration som ingivits av en godkänd ekonomisk aktör, skall tullmyndigheten prioritera utförandet av de nödvändiga kontrollerna. Om den godkända ekonomiska aktören begär det och den berörda tullmyndigheten går med på det, får dessa kontroller utföras på en annan plats än den där tullkontoret ligger.

5. De förmåner som anges i punkterna 1—4 skall förutsätta att de berörda ekonomiska aktörerna tillhandahåller AEO-certifikatnummer. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 2 — Ansökan om AEO-certifikat**Artikel 14c**

[520] 1. Ansökan om ett AEO-certifikat skall göras skriftligen eller i elektronisk form i enlighet med förlagan i bilaga 1c [1451 C].

2. Om tullmyndigheten finner att ansökan inte innehåller alla uppgifter som krävs skall den, inom 30 kalenderdagar efter mottagandet av ansökan och med angivande av skälen till detta, begära att den ekonomiska aktören lämnar relevanta upplysningar.

De tidsfrister som avses i artiklarna 14l.1 och 14o.2 skall löpa från och med den dag tullmyndigheten har mottagit alla upplysningar som behövs för att godta ansökan. Tullmyndigheterna skall informera den ekonomiska aktören om att ansökan har godtagits och ange vilken dag tidsfristen börjar löpa. *Förordning 1875/2006*.

Artikel 14d

[521] 1. Ansökan skall lämnas till en av följande tullmyndigheter:

a) Tullmyndigheten i den medlemsstat där den sökandes huvudräkenskaper för de berörda tullförfarandena förs och där åtminstone en del av de transaktioner som skall omfattas av AEO-certifikatet utförs.

b) Tullmyndigheten i den medlemsstat där den sökandes huvudräkenskaper för de berörda tullförfarandena finns tillgängliga i dennes datorsystem för den behöriga tullmyndigheten med hjälp av informationsteknik och datornät, där den sökandes allmänna logistikstyrning bedrivs och där åtminstone en del av de transaktioner som skall omfattas av AEO-certifikatet utförs.

Den sökandes huvudräkenskaper enligt a och b skall innefatta bokföring och dokumentation som gör det möjligt för tullmyndigheten att granska och övervaka de villkor och kriterier som ekonomiska aktörer måste uppfylla för att erhålla AEO-certifikat.

2. Om den behöriga tullmyndigheten inte kan fastställas i enlighet med punkt 1, skall ansökan lämnas till en av följande tullmyndigheter:

a) Tullmyndigheten i den medlemsstat där den sökandes huvudräkenskaper för de berörda tullförfarandena förs.

b) Tullmyndigheten i den medlemsstat där den sökandes huvudräkenskaper för de berörda tullförfarandena är tillgängliga i enlighet med punkt 1 b och där den sökandes allmänna logistikstyrning bedrivs.

3. Om en del av den relevanta bokföringen och dokumentationen hålls i en annan medlemsstat än den till vars tullmyndighet ansökan har lämnats enligt punkt 1 eller 2, skall den sökande fylla i fälten 13, 16, 17 och 18 i det ansökningsformulär som anges i bilaga 1c [1451 C].

4. Om den sökande har en lagerlokal eller annan anläggning i en annan medlemsstat än den till vars tullmyndighet ansökan har lämnats enligt punkt 1 eller 2, skall den sökande upplysa om detta i fält 13 i ansökningsformuläret enligt bilaga 1c, för att underlätta för tullmyndigheterna i den medlemsstaten att undersöka de relevanta villkoren i den lagerlokalen eller anläggningen.

5. Det samrådsförfarande som avses i artikel 14m skall tillämpas i de fall som avses i punkterna 2, 3 och 4 i denna artikel.

6. Den sökande skall ange en lättillgänglig informationscentral eller utse en kontaktperson inom sin administration, som ställer alla de upplysningar till tullmyndigheternas förfogande som krävs för att visa att kraven för utfärdande av AEO-certifikatet efterlevs.

7. Sökande skall, i den utsträckning det är möjligt, lämna nödvändiga uppgifter till tullmyndigheterna på elektronisk väg. *Förordning 1875/2006*.

Artikel 14e

[522] Medlemsstaterna skall till kommissionen skicka en förteckning över de behöriga myndigheter till vilka ansökningar skall lämnas, samt alla ändringar av denna. Kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till de andra medlemsstaterna eller göra dem tillgängliga på Internet.

Dessa myndigheter skall även fungera som utfärdande tullmyndigheter för AEO-certifikat. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 14f

[523] Ansökan får inte godtas i följande fall:

- a) Ansökan uppfyller inte villkoren i artiklarna 14c och 14d.
- b) Den sökande har fällts för ett allvarligt brott med anknytning till sin ekonomiska verksamhet eller är föremål för konkursförfaranden vid tiden för inlämningen av ansökan.
- c) Den sökande har ett rättsligt ombud i tullfrågor som har fällts för ett allvarligt brott med anknytning till en överträdelse av tullbestämmelserna och till dennes verksamhet som rättsligt ombud.
- d) Ansökan lämnas inom tre år efter en återkallelse av ett AEO-certifikat enligt vad som sägs i artikel 14v.4. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 3 — Villkor och kriterier för beviljande av AEO-certifikat

Artikel 14g

[524] En sökande skall inte behöva vara etablerad i gemenskapens tullområde i följande fall:

a) När det i ett internationellt avtal mellan gemenskapen och ett tredjeland där den ekonomiska aktören är etablerad finns bestämmelser om ömsesidigt erkännande av AEO-certifikat och om administrativa arrangemang för att lämpliga kontroller vid behov skall kunna utföras på medlemsstatens tullmyndighets vägnar.

b) När en ansökan om ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 b lämnas av ett lufttrafikföretag eller rederi som inte är etablerat i gemenskapen men har ett regionalt kontor där och redan omfattas av de förenklingar som avses i artiklarna 324e, 445 eller 448.

I de fall som avses i b skall den sökande anses ha uppfyllt villkoren i artiklarna 14h, 14i och 14j, men måste uppfylla villkoret i artikel 14k.2. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 14h

[525] 1. Kravet på efterlevnad av tullbestämmelser enligt artikel 5a.2 [105 A] första strecksatsen i kodexen skall anses vara uppfyllt om ingen av följande personer har begått någon allvarlig överträdelse eller upprepade överträdelser av tullbestämmelserna under de tre senaste åren före inlämningen av ansökan:

- a) Den sökande.
- b) De personer som leder det företaget som lämnar ansökan eller utövar kontroll över dess ledning.
- c) I tillämpliga fall, den sökandes rättsliga ombud i tullfrågor.
- d) Den person inom det företag som lämnar ansökan som ansvarar för tullfrågor.

Kravet på efterlevnad av tullbestämmelser får emellertid anses vara uppfyllt om den behöriga tullmyndigheten bedömer att överträdelserna är av mindre vikt i förhållande till antalet eller omfattningen av tullrelaterade transaktioner och inte ger upphov till tvivel om den sökandes ärliga uppsåt.

2. Om de personer som utövar kontroll över det sökande företaget är etablerade eller bosatta i ett tredjeland, skall tullmyndigheterna bedöma deras efterlevnad av tullbestämmelser på grundval av för dem tillgänglig bokföring och tillgängliga uppgifter.

3. Om den sökande har varit etablerad i mindre än tre år skall tullmyndigheterna bedöma dennes efterlevnad av tullbestämmelser på grundval av för dem tillgänglig bokföring och tillgängliga uppgifter. *Förordning 1875/2006. Rättelse, EUT L 277, 2008.*

Artikel 14i

[526] För att tullmyndigheterna skall kunna fastställa att den sökande har ett tillfredsställande system för affärsbokföring och, i tillämpliga fall, bokföring av transporter enligt artikel 5a.2 andra strecksatsen i kodexen, skall den sökande uppfylla följande villkor:

a) Den sökande skall ha ett bokföringssystem som är förenligt med de allmänt godtagna redovisningsprinciper som tillämpas i den medlemsstat där räkenskaperna förs och som underlättar tullkontroller baserade på bokföringsmaterial.

b) Den sökande skall ge tullmyndigheten fysiskt eller elektroniskt tillträde till sin tullbokföring och, vid behov, transportbokföring.

c) Den sökande skall ha ett logistiksystem som skiljer mellan gemenskapsvaror och icke-gemenskapsvaror.

d) Den sökande skall ha en administrativ organisation som motsvarar typen och omfattningen av verksamheten och som är lämplig för att hantera varuflödet samt ha interna kontroller som gör det möjligt att upptäcka olagliga eller oegentliga transaktioner.

e) Den sökande skall i tillämpliga fall ha tillfredsställande rutiner för hantering av licenser och tillstånd med anknytning till handelspolitiska åtgärder eller handel med jordbruksprodukter.

f) Den sökande skall ha tillfredsställande rutiner för arkivering av bokföring och andra företagsuppgifter och för skydd mot förlust av uppgifter.

g) Den sökande skall se till att de anställda är medvetna om behovet att informera tullmyndigheterna när problem med efterlevnaden upptäcks samt upprätta lämpliga kontakter för att informera tullmyndigheterna när sådana problem uppstår.

h) Den sökande skall ha lämpliga informationsteknologiska säkerhetsåtgärder för att skydda sitt datorsystem mot obehörigt intrång och säkra sin dokumentation.

En sökande som ansöker om det AEO-certifikat som avses i artikel 14a.1 b skall inte vara skyldig att uppfylla kravet i första stycket c i denna artikel. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 14j

[527] 1. Det villkor avseende den sökandes solvens som avses i artikel 5a.2 [105 A] tredje strecksatsen i kodexen skall anses vara uppfyllt om den sökandes solvens kan styrkas för de tre senaste åren.

I denna artikel avses med solvens god ekonomisk ställning som är tillräcklig för att den sökande skall kunna fullgöra sina åtaganden, med hänsyn till affärsverksamhetens särdrag.

2. Om den sökande har varit etablerad i mindre än tre år skall solvensen bedömas på grundval av tillgänglig bokföring och tillgängliga uppgifter. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 14k

[528] 1. Kravet på den sökandes säkerhets- och skyddsnormer enligt artikel 5a.2 [105 A] fjärde strecksatsen i kodexen skall anses vara uppfyllt om följande villkor är uppfyllda:

a) De byggnader som skall användas i samband med den verksamhet som certifikatet skall omfatta är konstruerade av material som motstår olovligt tillträde och skyddar mot olagligt intrång.

b) Lämpliga kontrollåtgärder för tillträde är införda för att förhindra att obehöriga får tillträde till avsändningsområden, lastningsplatser och lastzoner.

c) Åtgärder för hantering av varor omfattar skydd mot införande, utbyte eller förlust av material, samt manipulering av lastenheter.

d) I tillämpliga fall finns rutiner för att hantera import- eller exportlicenser för varor som är belagda med förbud och restriktioner, och för att skilja dessa varor från andra varor.

e) Den sökande har infört åtgärder för att möjliggöra klar identifiering av sina affärspartner, för att säkra den internationella leveranskedjan.

f) Den sökande utför, i den mån lagstiftningen tillåter, säkerhetskontroller av personer som kan få anställning som är känslig från säkerhetssynpunkt, och utför regelbundna bakgrundskontroller.

g) Den sökande ser till att den berörda personalen aktivt deltar i program för säkerhetsmedvetenhet.

2. När ett lufttrafikföretag eller rederi som inte är etablerat i gemenskapen men som har ett regionalt kontor där och omfattas av de förenklningar som avses i artiklarna 324e, 445 eller 448 ansöker om ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 b skall det uppfylla ett av följande villkor:

a) Det skall innehålla ett internationellt erkänt säkerhets- eller skyddscertifikat som har utfärdats på grundval av de internationella konventioner som reglerar berörda transportsektorer.

b) Det ska vara en säkerhetsgodkänd speditör enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 och uppfylla de krav som anges i kommissionens förordning (EU) nr 185/2010.

c) Det skall innehålla ett certifikat som utfärdats i ett land beläget utanför gemenskapens tullområde, om det i ett bilateralt avtal mellan gemenskapen och det tredjelandet föreskrivs att certifikatet kan godtas på de villkor som fastställs i avtalet.

Om lufttrafikföretaget eller rederiet innehar ett certifikat enligt första stycket a i denna punkt skall det uppfylla kriterierna i punkt 1. Den utfärdande tullmyndigheten skall betrakta de kriterier som anges i punkt 1 som uppfyllda i den utsträckning som kriterierna för att utfärda det internationella certifikatet är identiska med eller motsvarar dem som anges i punkt 1.

Om lufttrafikföretaget är en säkerhetsgodkänd speditör, ska villkoren i punkt 1 anses vara uppfyllda med avseende på de anläggningar och verksamheter för vilka den sökande beviljats status som säkerhetsgodkänd speditör i den utsträckning som villkoren för att utfärda statusen som säkerhetsgodkänd speditör är identiska med eller motsvarar dem som anges i punkt 1.

3. Om den sökande är etablerad i gemenskapens tullområde och är en säkerhetsgodkänd speditör eller känd avsändare enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EG) nr 300/2008 och uppfyller de krav som anges i förordning (EU) nr 185/2010, ska villkoren i punkt 1 anses vara uppfyllda med avseende på de anläggningar och verksamheter för vilka den sökande beviljats status som säkerhetsgodkänd speditör eller känd avsändare i den utsträckning som villkoren för att utfärda statusen som säkerhetsgodkänd speditör eller känd avsändare är identiska med eller motsvarar dem som anges i punkt 1.

4. Om en sökande som är etablerad i gemenskapen innehar ett internationellt erkänt säkerhets- eller skyddscertifikat som utfärdats på grundval av internationella konventioner, ett europeiskt säkerhets- eller skyddscertifikat som utfärdats på grundval av gemenskapslagstiftning eller ett certifikat som utfärdats på grundval av en internationell standard enligt Internationella standardiseringsorganisationen eller av en europeisk standard enligt Europeiska standardiseringsorganisationen, skall de kriterier som anges i punkt 1 anses vara uppfyllda i den utsträckning som kriterierna för att utfärda dessa certifikat är identiska med eller motsvarar dem som anges i denna förordning. *Förordning 889/2014.*

Avsnitt 4 – Förfarande för utfärdande av AEO-certifikat

Artikel 14l

[529] 1. Den utfärdande tullmyndigheten skall, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, delge övriga medlemsstaters tullmyndigheter ansökan inom fem arbetsdagar från den dag den mottagit ansökan i enlighet med artikel 14c.

2. Om tullmyndigheten i en annan medlemsstat har relevant information som kan påverka beviljandet av certifikatet skall den, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, delge den utfärdande tullmyndigheten denna information inom 35 kalenderdagar från den dag då delgivningen enligt punkt 1 ägde rum. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 14m

[530] 1. Medlemsstaternas tullmyndigheter skall samråda om den utfärdande tullmyndigheten inte kan granska ett eller flera av de kriterier som anges i artiklarna 14g–14k på grund av bristande information eller då möjlighet saknas att kontrollera denna. I dessa fall skall medlemsstaternas tullmyndigheter samråda inom 60 kalenderdagar från den dag den utfärdande tullmyndigheten meddelat upplysningar, så att ett AEO-certifikat kan utfärdas eller ansökan avslås inom de tidsfrister som anges i artikel 14o.2.

Om den rådfrågade tullmyndigheten inte svarar inom 60 kalenderdagar får den rådfrågande myndigheten, på den rådfrågade tullmyndighetens ansvar, anta att de kriterier som samrådet gällde är uppfyllda. Denna period får förlängas om den sökande gör justeringar för att uppfylla dessa kriterier och delger den rådfrågade och den rådfrågande myndigheten dessa justeringar.

2. Om den rådfrågade tullmyndigheten efter den granskning som avses i artikel 14n fastställer att den sökande inte uppfyller ett eller flera kriterier, skall detta resultat, vederbörligen dokumenterat, sändas till den utfärdande tullmyndigheten, som skall avslå ansökan. Punkterna 4, 5 och 6 i artikel 14o skall gälla. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 14n

[531] 1. Den utfärdande tullmyndigheten skall granska huruvida villkoren och kriterierna för utfärdande av certifikat enligt artiklarna 14g–14k är uppfyllda. Granskningen av kriterierna enligt artikel 14k skall utföras i fråga om samtliga anläggningar som har betydelse för den sökandes tullrelaterade verksamhet. Tullmyndigheten skall dokumentera både granskningen och dess resultat.

Om antalet anläggningar är stort och perioden för utfärdande av ett certifikat inte medger att alla relevanta anläggningar granskas och tullmyndigheten inte tvivlar på att den sökande upprätthåller säkerhetsnormer som vanligtvis tillämpas i företagets samtliga anläggningar, får tullmyndigheten besluta att endast granska en representativ andel av dessa anläggningar.

2. Den utfärdande tullmyndigheten får i fråga om de villkor och kriterier som avses i artiklarna 14i, 14j och 14k godta slutsatser som dragits av en expert på de relevanta områden som avses i de artiklarna. Experten får inte vara den sökande närstående. *Förordning 1875/2006*.

Artikel 14o

[532] 1. Den utfärdande tullmyndigheten skall utfärda ett AEO-certifikat i enlighet med förlagan i bilaga 1d [1451 D].

2. Tullmyndigheten ska utfärda ett AEO-certifikat eller avslå ansökan inom 120 kalenderdagar från dagen för mottagande av ansökan enligt artikel 14c. Denna period får förlängas med ytterligare en period på 60 kalenderdagar om tullmyndigheten inte kan hålla tidsfristen. I dessa fall ska tullmyndigheten informera den sökande om skälen till förlängningen innan perioden på 120 kalenderdagar löper ut.

3. Den period som avses i punkt 2 första meningen får också förlängas om den sökande under den tid som kriterierna granskas gör justeringar för att uppfylla dessa kriterier och delger den behöriga myndigheten dessa justeringar.

4. Om resultatet av den granskning som utförs i enlighet med artiklarna 14l, 14m och 14n sannolikt kommer att leda till att ansökan avslås, skall den utfärdande tullmyndigheten informera den sökande om detta resultat och ge den sökande möjlighet att svara inom 30 kalenderdagar, innan den avslår ansökan. Den period som avses i punkt 2 första meningen skall upphöra att löpa i enlighet därmed.

5. Avslag på en ansökan skall inte leda till en automatisk återkallelse av befintliga tillstånd som utfärdats enligt tullbestämmelserna.

6. Om ansökan avslås skall tullmyndigheten informera den sökande om de skäl som avslaget grundas på. Beslutet att avslå ansökan skall meddelas den sökande inom de tidsfrister som föreskrivs i punkterna 2, 3 och 4. *Förordning 197/2010*.

Artikel 14p

[533] Den utfärdande tullmyndigheten skall, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, inom fem arbetsdagar informera de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter om att ett AEO-certifikat har utfärdats. Om ansökan avslagits skall information om detta också lämnas inom samma tidsfrist. *Förordning 1875/2006*.

Kapitel 2 – AEO-certifikats rättsliga effekter

Avsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Artikel 14q

[534] 1. AEO-certifikat skall börja gälla den tionde arbetsdagen efter dagen för utfärdande.

2. AEO-certifikat skall erkännas i alla medlemsstater.

3. Giltighetsperioden för AEO-certifikat får inte vara begränsad.

4. Tullmyndigheterna skall övervaka att den godkända ekonomiska aktören efterlever relevanta villkor och kriterier.

5. Den utfärdande tullmyndigheten skall utföra en ny granskning av villkoren och kriterierna i följande fall:

a) Större ändringar av relevant gemenskapslagstiftning.

b) Rimliga indikationer på att den godkända ekonomiska aktören inte längre uppfyller de relevanta villkoren och kriterierna.

Om ett tillstånd utfärdats till en sökande som varit etablerad kortare tid än tre år, skall en noggrann övervakning ske under det första året efter utfärdandet.

Artikel 14n.2 skall tillämpas.

Resultaten av den nya granskningen skall, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, göras tillgängliga för alla medlemsstaters tullmyndigheter. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 2 – Upphävande för viss tid av statusen som godkänd ekonomisk aktör

Artikel 14r

[535] 1. Den utfärdande tullmyndigheten skall för viss tid upphäva statusen som godkänd ekonomisk aktör i följande fall:

a) När det har upptäckts att villkoren eller kriterierna för AEO-certifikatet inte har efterlevts.

b) När tullmyndigheterna har tillräckliga skäl att anta att en handling som leder till straffrättsliga åtgärder och som har anknytning till en överträdelse av tullbestämmelserna har begåtts av den godkände ekonomiska aktören.

I det fall som avses i första stycket b får emellertid tullmyndigheten besluta att inte upphäva statusen som godkänd ekonomisk aktör, om den bedömer att överträdelsen är av mindre vikt i förhållande till antalet eller omfattningen av tullrelaterade transaktioner och inte ger upphov till tvivel om den godkända ekonomiska aktörens ärliga uppsåt.

Innan ett beslut fattas skall tullmyndigheterna informera den berörda ekonomiska aktören om sina undersökningsresultat. Den berörda ekonomiska aktören skall ha rätt att korrigera situationen och uttrycka sin åsikt inom 30 kalenderdagar från det att den informerats.

När typen eller omfattningen av hotet mot medborgarnas säkerhet och skydd, folkhälsan eller miljön gör det nödvändigt skall emellertid upphävandet ske omedelbart. Den upphävande tullmyndigheten skall, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, omedelbart informera de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter så att de kan vidta lämpliga åtgärder.

2. Om innehavaren av ett AEO-certifikat inte avhjälper en situation som avses i punkt 1 första stycket a inom de 30 kalenderdagar som avses i punkt 1 tredje stycket, skall den behöriga tullmyndigheten meddela den berörda ekonomiska aktören att statusen som godkänd ekonomisk aktör upphävs för en period om 30 kalenderdagar, så att den ekonomiska aktören får möjlighet att vidta nödvändiga åtgärder för att avhjälpa situationen. Meddelandet skall också sändas till de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x.

3. Om innehavaren av ett AEO-certifikat har begått en handling som avses i punkt 1 första stycket b skall den utfärdande tullmyndigheten upphäva statusen som godkänd ekonomisk aktör under den tid domstolsförfarandet pågår. Den skall meddela innehavaren av certifikatet om detta. Meddelandet skall också sändas till de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x.

4. Om den berörda ekonomiska aktören inte har kunnat avhjälpa situationen inom 30 kalenderdagar men kan bevisa att villkoren kan bli uppfyllda om upphävandeperioden förlängs, skall den utfärdande tullmyndigheten upphäva statusen som godkänd ekonomisk aktör under ytterligare 30 kalenderdagar. *Förordning 1875/2006. Rättelse, EUT L 277, 2008.*

Artikel 14s

[536] 1. Upphävandet får inte inverka på ett tullförfarande som påbörjats före dagen för upphävandet och som ännu inte fullbordats.

2. Upphävandet får inte automatiskt inverka på tillstånd som har beviljats utan hänvisning till AEO-certifikatet, såvida inte skälen för upphävandet också har betydelse för dessa tillstånd.

3. Upphävandet får inte automatiskt inverka på tillstånd att använda tullförenkling som beviljats på grundval av AEO-certifikatet och för vilka villkoren fortfarande är uppfyllda.

4. Om i fråga om ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 c den berörda ekonomiska aktören endast underlåter att uppfylla villkoren enligt artikel 14k, skall statusen som godkänd ekonomisk aktör upphävas delvis, och ett nytt AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a får då utfärdas på den ekonomiska aktörens begäran. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 14t

[537] 1. När den berörda ekonomiska aktören på ett för tullmyndigheten tillfredställande sätt har vidtagit nödvändiga åtgärder för att uppfylla de villkor och kriterier som en godkänd ekonomisk aktör måste uppfylla, skall den utfärdande tullmyndigheten dra tillbaka upphävandet och meddela den berörda ekonomiska aktören och de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter. Upphävandet får dras tillbaka innan tidsfristen enligt artikel 14r.2 eller 14r.4 löper ut.

I den situation som avses i artikel 14s.4 skall den upphävande tullmyndigheten återställa det upphävda certifikatets giltighet. Den skall därefter återkalla det AEO-certifikat som avses i artikel 14a.1 a.

2. Om den berörda ekonomiska aktören inte vidtar de nödvändiga åtgärderna inom upphävandeperioden enligt artikel 14r.2 eller 14r.4 skall den utfärdande tullmyndigheten återkalla AEO-certifikatet och, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, omedelbart meddela de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter.

I den situation som avses i artikel 14s.4 skall originalcertifikatet återkallas och endast det nya AEO-certifikatet enligt artikel 14a.1 a skall vara giltigt. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 14u

[537 A] 1. Om en godkänd ekonomisk aktör temporärt inte kan uppfylla de kriterier som avses i artikel 14a, får aktören begära att statusen som godkänd ekonomisk aktör upphävs för viss tid. Den godkända ekonomiska aktören skall då meddela den utfärdande tullmyndigheten och ange när kriterierna återigen kan uppfyllas. Aktören skall också meddela den utfärdande tullmyndigheten alla planerade åtgärder och tidsramen för dem.

Den tullmyndighet som meddelats skall, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, vidarebefordra meddelandet till de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter.

2. Om den godkända ekonomiska aktören inte avhjälper situationen inom den period som anges i dennes meddelande, får den utfärdande tullmyndigheten bevilja en skälig förlängning, förutsatt att den godkända ekonomiska aktören har agerat med ärligt uppsåt. Denna förlängning skall, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, meddelas de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter.

I alla andra fall skall AEO-certifikatet återkallas och den utfärdande tullmyndigheten, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, omedelbart meddela de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter.

3. Om de nödvändiga åtgärderna inte vidtas innan upphävandeperioden löper ut, skall artikel 14v tillämpas. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 3 – Återkallelse av AEO-certifikat

Artikel 14v

[537 B] 1. Den utfärdande tullmyndigheten skall återkalla ett AEO-certifikat i följande fall:

a) Om den godkända ekonomiska aktören underlåter att vidta de åtgärder som avses i artikel 14t.1.

b) Om den godkända ekonomiska aktören begår allvarliga överträdelser med anknytning till tullbestämmelserna och det inte finns någon ytterligare rätt att överklaga.

c) Om den godkända ekonomiska aktören underlåter att vidta nödvändiga åtgärder under den upphävandeperiod som avses i artikel 14u.

d) Om den godkända ekonomiska aktören begär det.

I det fall som avses i första stycket b får emellertid tullmyndigheten besluta att inte återkalla AEO-certifikatet, om den bedömer att begångna överträdelser är av mindre vikt i förhållande till antalet eller omfattningen av de tullrelaterade transaktionerna och inte ger upphov till tvivel om den godkända ekonomiska aktörens ärliga uppsåt.

2. Återkallelsen skall börja gälla dagen efter det att den meddelats.

Om den berörda ekonomiska aktören i fråga om ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 c endast underlåter att uppfylla villkoren enligt artikel 14k, skall certifikatet återkallas av den utfärdande tullmyndigheten och ett nytt AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a utfärdas.

3. Den utfärdande tullmyndigheten skall, med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 14x, omedelbart informera de övriga medlemsstaternas tullmyndigheter om återkallelsen av AEO-certifikatet.

4. Bortsett från de fall av återkallelse som avses i punkt 1 c och d får den ekonomiska aktören inte lämna en ny ansökan om ett AEO-certifikat inom tre år från dagen för återkallelsen. *Förordning 1875/2006.*

Kapitel 3 – Informationsutbyte

Artikel 14w

[537 C] 1. Den godkända ekonomiska aktören skall informera den utfärdande tullmyndigheten om alla händelser som inträffar efter beviljandet av certifikatet och som kan inverka på dess fortsatta giltighet eller innehåll.

2. Alla relevanta uppgifter som är tillgängliga för den utfärdande tullmyndigheten skall göras tillgängliga för tullmyndigheterna i de övriga medlemsstater där den godkända ekonomiska aktören bedriver tullrelaterad verksamhet.

3. Om en tullmyndighet återkallar ett särskilt tillstånd att använda en viss tullförenkling som avses i artiklarna 260, 263, 269, 272, 276, 277, 282, 283, 313a, 313b, 324a, 324e, 372, 454a och 912g och som en godkänd ekonomisk aktör beviljats på grundval av ett AEO-certifikat, skall tullmyndigheten meddela detta till den tullmyndighet som utfärdat AEO-certifikatet.

4. Den utfärdande tullmyndigheten ska omedelbart göra åtminstone följande för myndigheten tillgängliga uppgifter som rör statusen som godkänd ekonomisk aktör tillgängliga för den behöriga nationella myndigheten med ansvar för civilflygfartsskydd:

a) AEO-certifikatet Säkerhet och skydd (AEOS) och AEO-certifikatet Tullförenklingar/Säkerhet och skydd (AEOF) – med namnet på innehavaren av certifikatet – och i tillämpliga fall ändringar och återkallelser av certifikaten och upphävanden för viss tid av statusen som godkänd ekonomisk aktör samt skälen för detta.

b) Information om huruvida en viss anläggning har besökts av tullmyndigheterna och om tidpunkten för det senaste besöket och syftet med besöket (tillståndsförfarande, omprövning, övervakning).

c) Information om omprövningar av AEOS och AEOF och om resultatet av sådana omprövningar.

De nationella tullmyndigheterna ska i samförstånd med den behöriga nationella myndigheten med ansvar för civilflygfartsskydd senast den 1 mars 2015 fastställa regler för utbyte av sådan information enligt första stycket som inte omfattas av det elektroniska informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 14x.

De nationella myndigheter med ansvar för civilflygfartsskydd som hanterar den berörda informationen ska använda den endast för de relevanta säkerhetsgodkänd speditör- eller känd avsändare-programmen och vidta lämpliga tekniska och organisatoriska åtgärder för att säkerställa skyddet av informationen. *Förordning 889/2014.*

Artikel 14x

[537 D] 1. Ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem, utformat av kommissionen och tullmyndigheterna i samförstånd, skall användas för information och kommunikation mellan tullmyndigheterna och för information till kommissionen och ekonomiska aktörer.

2. Kommissionen och tullmyndigheterna skall med hjälp av det system som avses i punkt 1 lagra och ha tillgång till följande uppgifter:

a) Elektroniskt överförda uppgifter från ansökningar.

b) Uppgifter om AEO-certifikat och, i förekommande fall, om ändring eller återkallelse av dem eller upphävande för viss tid av statusen som godkänd ekonomisk aktör.

c) Alla andra relevanta uppgifter.

2a. När så är lämpligt, särskilt när statusen som godkänd ekonomisk aktör betraktas som en grund för beviljande av godkännanden, tillstånd eller lättnader inom ramen för annan unionslagstiftning, får tillgång till den information som avses i artikel 14w.4 första stycket leden a och c beviljas även den behöriga nationella myndigheten med ansvar för civilflygfartsskydd.

3. Den utfärdande tullmyndigheten skall underrätta de kontor i dess medlemsstat som ansvarar för riskanalys när ett AEO-certifikat beviljas, ändras, eller återkallas eller när statusen som godkänd ekonomisk aktör upphävs för viss tid. Den skall även informera alla utfärdande myndigheter i de övriga medlemsstaterna.

4. Kommissionen får offentliggöra förteckningen över godkända ekonomiska aktörer på Internet, om de berörda godkända ekonomiska aktörerna gett sitt tillstånd i förväg. Förteckningen skall uppdateras. *Förordning 889/2014.*

Avdelning III – Gynnsam behandling i tullhänseende på grund av varornas beskaffenhet

Avdelningen har upphört att gälla enligt förordning 1602/2000.

AVDELNING IV — VARORS URSPRUNG

Anm. Ytterligare föreskrifter, se [3127] o.f.

Kapitel 1 — Ursprung som inte medför förmånsbehandling**Avsnitt 1 — Behandling eller bearbetning som ger ursprungsstatus****Artikel 35**

[538] Detta kapitel fastställer för textilvaror som omfattas av avdelning 11 i Kombinerade nomenklaturen och för vissa andra varor än textilier den behandling eller bearbetning som skall anses uppfylla de kriterier som fastställs i artikel 24 [124] i kodexen, och som skall tilldela de berörda varorna ursprungsstatus i det land där behandlingen eller bearbetningen utförs.

"Land" innebär antingen ett tredje land eller gemenskapen, beroende på omständigheterna.

Underavsnitt 1 — Textilvaror som omfattas av avdelning 11 i Kombinerade nomenklaturen**Artikel 36**

[539] För textilvaror som omfattas av avdelning 11 i Kombinerade nomenklaturen skall en fullständig bearbetning, enligt artikel 37, anses vara en behandling eller bearbetning som ger ursprungsstatus enligt artikel 24 [124] i kodexen.

Artikel 37

[540] En behandling eller bearbetning genom vilken de erhållna varorna får en klassificering enligt ett annat nummer i Kombinerade nomenklaturen än de nummer som de olika icke-ursprungsmaterial som använts omfattas av skall anses som en fullständig bearbetning.

För varor som anges i bilaga 10 [1459] skall dock endast de särskilda bearbetningar som anges i kolumn 3 i den bilagan i samband med varje framställd vara anses som fullständiga vare sig det innebär en ändring av nummer eller ej.

Den metod som skall användas vid tillämpning av bestämmelserna i bilaga 10 [1459] beskrivs i de inledande anmärkningarna i bilaga 9 [1458].

Artikel 38

[541] Vid tillämpningen av föregående artikel skall under alla omständigheter följande anses som otillräckliga behandlingar eller bearbetningar för att ge varor ursprungsstatus, vare sig en ändring av nummer sker eller ej.

a) Åtgärder för att bevara varan i gott skick under transport och lagring (ventilering, utspridning, torkning, borttagande av skadade delar och liknande åtgärder).

b) Enklare åtgärder som damning, siktning, sortering, klassificering, ihoppassning (inbegripet sammansättning av varor i set), tvättning, tillskärning.

c) i) Byte av förpackningar samt uppdelning och sammansättning av varusändningar.

ii) Enkel förpackning i påsar, packlårar, lådor, fastgöring på kort eller skyltar och skivor m.m., samt alla övriga enkla packningsförfaranden.

d) Anbringande av märken, etiketter eller liknande märkning på varor eller deras förpackningar.

e) Enkel montering av delar för att skapa en komplett vara.

f) En kombination av två eller flera åtgärder angivna i a—e.

Underavsnitt 2 — Andra varor än textilvaror som omfattas av avdelning 11 i Kombinerade nomenklaturen

Artikel 39

[542] Beträffande framställda varor som anges i bilaga 11 [1460] skall den behandling eller bearbetning som anges i kolumn 3 i bilagan anses som en behandling eller bearbetning som ger ursprungsstatus enligt artikel 24 [124] i kodexen.

Den metod som skall användas vid tillämpning av bestämmelserna i bilaga 11 [1460] beskrivs i de inledande anmärkningarna i bilaga 9 [1458].

Underavsnitt 3 — Gemensamma bestämmelser för alla varor

Artikel 40

[543] Om det föreskrivs i förteckningarna i bilagorna 10 [1459] och 11 [1460] att ursprungsstatus ges om värdet av de använda icke-ursprungsmaterialen inte överstiger en viss procentandel av de framställda varornas pris fritt fabrik, skall denna procentandel beräknas på följande sätt:

— *värde*: tullvärdet den dag då de använda icke-ursprungsmaterialen importerades eller, om detta inte är känt och inte kan fastställas det första fastställbara pris som betalats för dessa material i bearbetningslandet.

— *pris fritt fabrik*: den framställda varans pris fritt fabrik med avdrag för alla interna avgifter som återbetalats eller får återbetalas, när denna vara exporteras.

— *värde förvärvat genom montering*: den värdeökning som uppstår genom själva monteringen, tillsammans med eventuella slutprocesser och kontroller, samt inmonteringen av eventuella delar med ursprung i det land där processerna i fråga ägde rum, inbegripet förtjänster och de allmänna omkostnader som uppstått i landet till följd av dessa processer.

Avsnitt 2 — Tillämpningsföreskrifter för reservdelar

Artikel 41

[544] 1. Tillbehör, reservdelar eller verktyg som levereras samtidigt med utrustning, maskiner, apparater eller fordon som utgör en del av standardutrustningen skall anses ha samma ursprung som utrustningen, maskinerna, apparaterna eller fordonen i fråga. *Förordning 3665/93*.

2. Viktiga reservdelar som används tillsammans med en utrustning, maskin, apparat eller ett fordon som övergått till fri omsättning eller tidigare exporterats skall anses ha samma ursprung som utrustningen, maskinen, apparaten eller fordonet, under förutsättning att de villkor som fastställs i detta avsnitt är uppfyllda. *Förordning 3665/93*.

Artikel 42

[545] Det ursprung som förutsätts i föregående artikel skall godkännas endast om

— detta behövs för import till bestämmelselandet,

— inmonteringen av denna viktiga reservdel i utrustningen, maskinen, apparaten eller fordonet i fråga vid framställningen inte skulle ha hindrat utrustningen, maskinen, apparaten eller fordonet från att ha ursprung i gemenskapen eller i tillverkningslandet.

Artikel 43

[546] I artikel 41 används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *utrustning, maskin, apparat eller fordon*: varor som omfattas av avdelningarna 16, 17 och 18 i den Kombinerade nomenklaturen.
- b) *viktiga reservdelar*: delar av varor som är
  - beståndsdelar utan vilka de varor som avses i a och som har övergått till fri omsättning eller som tidigare exporterats inte kan fungera tillfredsställande och
  - karakteristiska för dessa varor, och
  - avsedda att användas vid normalt underhåll av dessa varor och att ersätta delar av samma slag som är skadade eller har blivit oanvändbara.

Artikel 44

[547] Om en ansökan lämnas till de behöriga myndigheterna eller godkända organen i medlemsstaterna om ursprungsintyg för viktiga reservdelar enligt artikel 41, skall fält 6 (artikelnummer, fabrikat, nummer, antal och typ av kollin, varubeskrivning) i det intyget, och ansökan om detta innehålla en deklARATION av den berörda personen om att de i ansökan upptagna varorna är avsedda att användas för normalt underhåll av en utrustning, maskin, apparat eller ett fordon som tidigare exporterats, tillsammans med exakta uppgifter om denna utrustning, maskin, apparat eller detta fordon.

När det är möjligt skall den berörda personen även lämna uppgifter om det ursprungsintyg (utfärdande myndighet, intygets nummer och datum) som användes vid exporten av den utrustning, maskin, apparat eller det fordon, för vars underhåll delarna är avsedda.

Artikel 45

[548] Om ursprunget för viktiga reservdelar enligt artikel 41 skall bevisas genom uppvisande av ett ursprungsintyg för att de skall kunna övergå till fri omsättning i gemenskapen, skall intyget innehålla de uppgifter som avses i artikel 44.

Artikel 46

[549] För att säkerställa att de bestämmelser som fastställs i detta avsnitt tillämpas, får de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna begära ytterligare bevis och särskilt kräva uppvisande av

- fakturan eller en kopia av fakturan för den utrustning, maskin, apparat eller det fordon som övergått till fri omsättning eller tidigare exporterats,
- kontraktet eller en kopia av kontraktet eller någon annan handling som visar att leveransen utgör en normal del av underhållsservicen.

Avsnitt 3 — Tillämpningsföreskrifter för ursprungsintyg**Underavsnitt 1 — Bestämmelser om allmänna ursprungsintyg****Artikel 47**

[550] När en varas ursprung styrks eller skall styrkas vid importen genom uppvisande av ett ursprungsintyg, skall intyget uppfylla följande villkor:

- a) Det skall vara utfärdat av en ansvarig myndighet eller ett organ som i det utfärdande landet givits behörighet för detta syfte.

- b) Det skall innehålla alla uppgifter som behövs för att identifiera den vara som intyget omfattar, särskilt
- antalet kollin, deras beskaffenhet samt märkningar och nummer,
  - typ av vara,
  - varans brutto- och nettovikt, dessa uppgifter får dock ersättas av andra uppgifter, såsom antal eller volym om varan väsentligt förändrar sin vikt under transport eller om dess vikt inte kan fastställas eller om varan normalt identifieras med hjälp av dessa andra uppgifter,
  - avsändarens namn.
- c) Intyget skall entydigt bekräfta att den vara som det omfattar har sitt ursprung i ett visst land.

Artikel 48

[551] 1. Ett ursprungsintyg som utfärdats av behöriga myndigheter eller godkända organ i medlemsstaterna skall uppfylla de villkor som föreskrivs i artikel 47 a och 47 b.

2. Intyg och ansökningar som gäller intyg skall vara utskrivna på formulär som motsvarar de förlagor som visas i bilaga 12 [1461].

3. Sådana ursprungsintyg skall intyga att varorna har ursprung i gemenskapen.

När så krävs för exporthandeln, får de dock intyga att varorna har ursprung i en viss medlemsstat.

Om villkoren i artikel 24 [124] i kodexen endast uppfylls som en följd av flera processer eller bearbetningar som utförts i olika medlemsstater, får intyget endast ange att varorna har ursprung i gemenskapen.

Artikel 49

[552] Ursprungsintyg skall utfärdas på den berörda personens skriftliga begäran.

Om omständigheterna så tillåter, särskilt om den sökande bedriver en fortlöpande exporthandel, får medlemsstaterna besluta att inte begära en ansökan vid varje exporttillfälle, under förutsättning att bestämmelserna om ursprung följs.

När så krävs för handeln får en eller flera extra kopior av ett ursprungsintyg utfärdas.

Dessa kopior skall skrivas ut på formulär som motsvarar förlagan i bilaga 12 [1461].

Artikel 50

[553] 1. Intyget skall mäta 210 □ 297 mm. En avvikelse på mellan minus 5 mm och plus 8 mm i längd skall tillåtas. Papperet skall vara vitt, träfritt skrivpapper och väga minst 64 gram per m² eller mellan 25 och 30 g per m² om flygpostpapper används. Papperet skall ha en tryckt, sepiafärgad guillochering som bakgrund, som gör varje förfalskning på mekanisk eller kemisk väg uppenbar.

2. Ansökningsformuläret skall vara tryckt på den exporterande medlemsstatens officiella språk eller på ett eller flera av dess officiella språk. Formuläret för ursprungsintyget skall vara tryckt på ett eller flera av gemenskapens officiella språk eller, beroende på handelsbruk eller krav från handeln, på något annat språk.

3. Medlemsstaterna får förbehålla sig rätten att själva trycka formulären för ursprungsintyg eller låta trycka dem hos godkända tryckerier. I det senare fallet skall varje intyg innehålla en hänvisning till ett sådant godkännande. Varje formulär för ursprungsintyg skall innehålla tryckeriets namn och adress eller ett kännetecken, genom vilket tryckeriet kan identifieras. Intyget skall även ha ett löpnummer, tryckt eller påstämplat, genom vilket det kan identifieras.

Artikel 51

[554] Ansökningsformuläret och ursprungsintyget skall fyllas i på maskin eller för hand med tryckbokstäver, på samma sätt, och på ett av gemenskapens officiella språk eller, beroende på handelsbruk eller krav från handeln, på något annat språk.

Artikel 52

[555] Varje ursprungsintyg enligt artikel 48 skall vara försett med ett löpnummer, genom vilket det kan identifieras. Ansökan om intyget och alla kopior av själva intyget skall ha samma nummer.

Dessutom får de behöriga myndigheterna eller de godkända organen i medlemsstaterna numrera dessa dokument i den ordning de utfärdas.

Artikel 53

[556] De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna skall fastställa vilka ytterligare uppgifter som eventuellt skall lämnas i ansökan. Sådana ytterligare uppgifter skall begränsas till minsta möjliga antal.

Varje medlemsstat skall underrätta kommissionen om de bestämmelser som den fastställer enligt föregående stycke. Kommissionen skall omedelbart överlämna dessa uppgifter till de övriga medlemsstaterna.

Artikel 54

[557] De behöriga myndigheter eller de godkända organ i medlemsstaterna som har utfärdat ursprungsintygen skall spara ansökningarna i minst två år.

Även kopior av ansökningarna får sparas under förutsättning att dessa har samma beviskraft enligt lagen i den berörda medlemsstaten.

Underavsnitt 2 — Särskilda bestämmelser om ursprungsintyg för vissa jordbruksvaror som omfattas av speciella importordningar

Artikel 55

[558] I artikel 56—65 fastställs villkoren för användning av ursprungsintyg för jordbruksvaror med ursprung i tredje land, för vilka särskilda importordningar som inte medför förmånsbehandling har fastställts, i den mån dessa ordningar hänvisar till följande bestämmelser.

a) Ursprungsintyg

Artikel 56

[559] 1. Ursprungsintyg för jordbruksprodukter med ursprung i tredje land, för vilka särskilda importordningar som inte medför förmånsbehandling har fastställts, skall utfärdas på ett formulär som överensstämmer med förlagan i bilaga 13 [1462].

2. Dessa intyg skall utfärdas av de behöriga statliga myndigheterna i berörda tredje land, nedan kallade utfärdande myndigheter, om de varor som intygen avser kan anses som varor med ursprung i dessa länder enligt de gällande bestämmelserna i gemenskapen.

3. Dessa intyg skall även bestyrka alla uppgifter som krävs enligt gemenskapslagstiftningen som gäller de särskilda importordningar som avses i artikel 55.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna för importordningar som avses i artikel 55, skall giltighetstiden för ursprungsintyg vara tio månader från och med den dag de utfärdas av de utfärdande myndigheterna.

Artikel 57

[560] 1. Ursprungsintyg upprättade enligt bestämmelserna i detta underavsnitt skall bestå av ett enda ark där ordet "original" finns angivet bredvid dokumentets namn.

Om ytterligare kopior behövs skall ordet "kopia" finnas angivet bredvid dokumentets namn på dessa kopior.

2. De behöriga myndigheterna i gemenskapen skall endast godkänna original exemplaret av ursprungsintyget.

Artikel 58

[561] 1. Ursprungsintyget skall mäta 210 □ 297 mm. En avvikelse på mellan minus 5 mm och plus 8 mm i längd skall tillåtas. Papperet skall vara vitt, träfritt och väga minst 40 gram per m². Papperet skall ha en tryckt gul guilochering som bakgrund, som gör varje förfalskning på mekanisk eller kemisk väg uppenbar.

2. Intygen skall tryckas och fyllas i på ett av gemenskapens officiella språk.

Artikel 59

[562] 1. Intyget skall fyllas i på maskin eller med hjälp av ett databehandlingssystem eller liknande förfarande.

2. Uppgifter får inte raderas eller skrivas över. Alla ändringar skall ske genom överstrykning av de felaktiga uppgifterna och vid behov tillägg av de riktiga uppgifterna. Dessa ändringar skall vara bekräftade av den person som utfört dem och vara attesterade av de utfärdande myndigheterna.

Artikel 60

[563] 1. Fält 5 i ursprungsintyg som utfärdas enligt artikel 56—59 skall innehålla alla ytterligare uppgifter som kan krävas för genomförandet av de särskilda importordningar som de avser, enligt artikel 56.3.

2. Oanvända utrymmen i fält 5, 6 och 7 skall strykas över på sådant sätt att ingen text kan läggas till vid ett senare tillfälle.

Artikel 61

[564] Varje ursprungsintyg skall ha ett löpnummer, som kan vara tryckt, genom vilket det kan identifieras samt vara stämplat av den utfärdande myndigheten och undertecknat av den person eller de personer som är behöriga att göra detta.

Intyget skall utfärdas när de varor som det avser exporteras, och den utfärdande myndigheten skall behålla en kopia av varje utfärdat intyg.

Artikel 62

[565] I undantagsfall får de ovan nämnda ursprungsintygen utfärdas efter det att de varor som de avser har exporterats, om orsaken till att de inte utfärdades vid exporttillfället var en oavsiktlig felhantering, försummelse eller särskilda omständigheter.

De utfärdande myndigheterna får inte utfärda ett ursprungsintyg enligt artikel 56—61 i efterhand, förrän de har kontrollerat att uppgifterna i exportörens ansökan överrensstämmer med de uppgifter som finns i det tillämpliga exportdokumentet.

Intyg som utfärdas i efterhand skall innehålla en av följande texter i fältet med rubriken "Kommentarer":

- expedido a posteriori
- udstedt efterfølgende
- Nachträglich ausgestellt
- Εκδούέν εκ τών νστέρων,

- Issued retrospectively
- Délivré a posteriori
- rilasciato a posteriori
- afgegeven a posteriori
- emitido a posteriori
- anettu jälkikäteen/utfärdat i efterhand
- utfärdat i efterhand
- Vystaveno dodatečně
- Välja antud tagasiulatuvalt
- Izsniegts retrospektīvi
- Retrospektyvuis išdavimas
- Kiadva visszamenőleges hatállyal
- Mañrug retrospektivament
- Wystawione retrospektywnie
- Izdano naknadno
- Vyhotovené dodatočne
- издаден впоследствие
- eliberat ulterior
- Izdano naknadno. *Förordning 519/2013.*

b) Administrativt samarbete

Artikel 63

[566] 1. Om de särskilda importordningarna för vissa jordbruksvaror möjliggör användningen av de ursprungsintyg som avses i artikel 56–62, skall rätten att använda dessa ordningar vara beroende av upprättandet av ett förfarande för administrativt samarbete, såvida inte annat närmare anges i ordningen i fråga.

I detta syfte skall berörda tredje land till Europeiska gemenskapernas kommission överlämna

- namn och adress på de myndigheter som utfärdar ursprungsintyg, tillsammans med prov på de stämplarna som dessa myndigheter använder,

- namn och adress på de statliga myndigheter till vilka begäran om den efterföljande kontrollen av ursprungsintyg enligt artikel 64 skall sändas.

Kommissionen skall överlämna dessa upplysningar till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

2. Om tredje landet i fråga underlåter att sända de i punkt 1 angivna uppgifterna till kommissionen, skall de behöriga myndigheterna i gemenskapen vägra att ge detta land rätt att använda de särskilda importordningarna.

Artikel 64

[567] 1. Den efterföljande kontroll av ursprungsintyg som avses i artikel 56–62 skall utföras som stickprovskontroll samt varje gång det uppstår rimligt tvivel om intygets äkthet eller om riktigheten i de lämnade uppgifterna.

I fråga om ursprungsärenden skall kontrollen ske på tullmyndigheternas initiativ.

Vid tillämpningen av jordbruksbestämmelser får kontrollen i förekommande fall utföras av andra behöriga myndigheter.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall de behöriga myndigheterna i gemenskapen sända tillbaka ursprungsintyget eller en kopia av detta till den av exportlandet utsedda statliga myndigheten, och i förekommande fall uppge de formella eller sakliga skälen till undersökningen. Om fakturan har uppvisats, skall originalet eller en kopia av det bifogas det återsända intyget. Myndigheterna skall även tillhandahålla alla upplysningar de erhållit som tyder på att de lämnade uppgifterna i intyget inte är riktiga eller att intyget inte är äkta.

Om tullmyndigheterna i gemenskapen skulle besluta att tills vidare upphäva tillämpningen av de särskilda importordningarna i fråga, i avvaktan på resultaten av kontrollen, skall de tillåta att varorna frigörs, under sådana försiktighetsåtgärder som de anser nödvändiga.

Artikel 65

[568] 1. Resultaten av efterföljande kontroller skall så snart som möjligt överlämnas till de behöriga myndigheterna i gemenskapen.

Dessa resultat skall göra det möjligt att fastställa om de ursprungsintyg som återsänts enligt villkoren i artikel 64 avser de varor som faktiskt exporterats, och om varorna verkligen ger anledning till tillämpning av den särskilda importordningen ifråga.

2. Om inget svar på begäran om efterföljande kontroll erhålls inom en tid av högst sex månader skall de behöriga myndigheterna i gemenskapen definitivt vägra att bevilja rätt till den särskilda importordningen.

Kapitel 2 – Ursprung som medför förmånsbehandling

Avsnitt 1 – Det allmänna preferenssystemet

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Underavsnitt 1 – Allmänna bestämmelser

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 66

[569] I detta avsnitt fastställs de regler om definitionen av begreppet ”ursprungsprodukter” och därmed sammanhängande förfaranden och metoder för administrativt samarbete som ska gälla vid tillämpningen av det allmänna preferenssystem (nedan kallat *systemet*) som unionen i kraft av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 beviljar utvecklingsländer. *Förordning 530/2013*.

Artikel 67

[569 A] 1. I detta avsnitt och avsnitt 1A i detta kapitel gäller följande definitioner:

a) *förmånsland*: ett land eller territorium som avses i artikel 2 d i förordning (EU) nr 978/2012.

b) *tillverkning*: alla slag av bearbetning eller behandling, inbegripet sammansättning.

c) *material*: alla ingredienser, råmaterial, beståndsdelar eller delar osv. som används vid tillverkningen av en produkt.

d) *produkt*: den produkt som tillverkas, även om den är avsedd för senare användning i en annan tillverkningsprocess.

e) *varor*: både material och produkter.

f) *bilateral kumulation*: ett system som gör det möjligt för produkter som enligt denna förordning har ursprung i Europeiska unionen att betraktas som ursprungsmaterial i ett förmånsland, när de behandlas ytterligare eller införlivas i en produkt i det landet.

g) *kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet*: ett system som gör det möjligt för produkter med ursprung i Norge, Schweiz eller Turkiet att betraktas som ursprungsmaterial i ett förmånsland, när de behandlas ytterligare eller införlivas i en produkt i det förmånslandet och importeras till Europeiska unionen.

h) *regional kumulation*: ett system som gör det möjligt för produkter som enligt denna förordning har ursprung i ett land som är medlem i en regional grupp att betraktas som material med ursprung i ett annat land i samma regionala grupp (eller i ett land i en annan regional grupp, om kumulation mellan dessa grupper är möjlig), när dessa produkter behandlas ytterligare eller införlivas i en produkt som tillverkas där.

i) *utvidgad kumulation*: ett system som, förutsatt att kommissionen beviljar detta på begäran av ett förmånsland, gör det möjligt för vissa material med ursprung i ett land med vilket Europeiska unionen har ett gällande frihandelsavtal enligt artikel XXIV i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt) att betraktas som material med ursprung i det berörda förmånslandet, när de behandlas ytterligare eller införlivas i en produkt som tillverkas i det landet.

j) *fungibla material*: material som har samma beskaffenhet, handelskvalitet och tekniska och fysiska egenskaper, och som inte kan skiljas från varandra när de införlivats i den färdiga produkten.

k) *regional grupp*: en grupp av länder mellan vilka regional kumulation tillämpas.

l) *tullvärde*: det värde som fastställs i enlighet med 1994 års avtal om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet (WTO-avtalet om tullvärdeberäkning).

m) *värdet av material*: med detta begrepp avses i förteckningen i bilaga 13a [1462 A] tullvärdet vid importtillfället för det icke-ursprungsmaterial som använts eller, om värdet inte är känt och inte kan fastställas, det första fastställbara pris som betalats för materialet i förmånslandet. Om värdet av de använda ursprungsmaterialen behöver fastställas, ska detta led gälla i tillämpliga delar.

n) *pris fritt fabrik*: det pris som betalas för produkten fritt fabrik till den tillverkare i vars företag den sista bearbetningen eller behandlingen äger rum, förutsatt att värdet av allt använt material och alla andra kostnader för tillverkningen inkluderas i priset och att avdrag gjorts för alla inhemska skatter som kommer att eller kan komma att återbetalas när den framställda produkten exporteras.

När det faktiskt betalade priset inte återspeglar samtliga de kostnader för tillverkningen av en produkt som faktiskt uppstått i förmånslandet avses med priset fritt fabrik summan av alla dessa kostnader med avdrag för alla inhemska skatter som kommer att eller kan komma att återbetalas när den framställda produkten exporteras.

o) *maximalt innehåll av icke-ursprungsmaterial*: det maximala innehåll av icke-ursprungsmaterial som medges för att en tillverkning ska betraktas som en bearbetning eller behandling som är tillräcklig för att ge en produkt ursprungsstatus. Innehållet kan uttryckas som en procentandel av produktens pris fritt fabrik eller av nettovikten för dessa använda material som omfattas av en angiven grupp kapitel eller ett angivet kapitel, nummer eller undernummer.

p) *nettovikt*: vikten av själva varorna utan något slag av förpackningsmaterial och annat emballage.

q) *kapitel, HS-nummer och undernummer*: de kapitel, nummer eller undernummer (med fyr- eller sexställig sifferkod) som används i Harmoniserade systemet, med hänsyn till de ändringar som gjorts enligt Tullsamarbetsrådets rekommendation av den 26 juni 2004.

r) *klassificering*: klassificeringen av en produkt eller ett material enligt ett visst HS-nummer eller HS-undernummer.

s) *sändning*: produkter som antingen
– sänds samtidigt från en exportör till en mottagare, eller
– omfattas av ett enda transportdokument för hela transporten från exportören till mottagaren eller, i avsaknad av ett sådant dokument, av en enda faktura.

t) *exportör*: en person som exporterar varor till Europeiska unionen eller ett förmånsland och som kan styrka varornas ursprung, oavsett om denne är tillverkaren och oavsett om denne själv fullgör exportformaliteterna.

u) *registrerad exportör*: en exportör som är registrerad hos det berörda förmånslandets behöriga myndigheter för att denne ska kunna upprätta ursprungs-försäkringar med avsikt att exportera inom ramen för systemet.

v) *ursprungsförsäkran*: en av exportören upprättad försäkran om att de produkter som det avser uppfyller systemets ursprungsregler, så att antingen den person som deklarerar varorna för övergång till fri omsättning i Europeiska unionen ska kunna ansöka om förmånlig tullbehandling eller den ekonomiska aktör i ett förmånsland som importerar material för ytterligare behandling inom ramen för kumulation ska kunna styrka dessa varors ursprungsstatus.

1a. Vid tillämpning av punkt 1 a innefattar begreppet *förmånsland* också, men får inte sträcka sig utöver, territorialhavet för det landet eller territoriet enligt Förenta nationernas havsrättskonvention (Montego Bay-konventionen av den 10 december 1982).

2. Vid tillämpning av punkt 1 n och när den sista bearbetningen eller behandlingen har lagts ut på en tillverkare kan uttrycket 'tillverkare' i punkt 1 n första stycket avse det företag som har anlitat tillverkaren. *Förordning 530/2013.*

Artiklarna 68–71

Enligt förordning 1063/2010 kommer artiklarna att tillämpas tidigast från och med den 1 januari 2017 och de kommer då att tas in i handboken.

Underavsnitt 2 – Definition av begreppet 'Ursprungsprodukter'

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 72

[572] Följande produkter ska anses ha ursprung i ett förmånsland:

- a) Produkter som helt framställts i det landet i enlighet med artikel 75.
- b) Produkter som framställts i det landet och som innehåller material som inte helt framställts där, om detta material har genomgått tillräcklig bearbetning eller behandling enligt artikel 76. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 73

[573] 1. De villkor för erhållande av ursprungsstatus som anges i detta underavsnitt ska uppfyllas i det berörda förmånslandet.

2. Om ursprungsprodukter som exporterats från förmånslandet till ett annat land återinförs ska de anses vara icke-ursprungsprodukter, om det inte på ett tillfredsställande sätt kan visas för de behöriga myndigheterna

- a) att de återinförda varorna är samma varor som de som exporterades, och
- b) att varorna inte har blivit föremål för någon åtgärd som är mer omfattande än vad som krävs för att bevara dem i gott skick under tiden i det landet eller under exporten. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 74

[574] 1. De produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning i Europeiska unionen ska vara samma produkter som de som exporterats från det förmånsland där de anses ha ursprung. De får inte ha ändrats eller omvandlats på något sätt eller blivit föremål för andra åtgärder än sådana för att bevara dem i gott skick, innan de deklarerats för övergång till fri omsättning. Lagring av produkter eller sändningar och uppdelning av sändningar får äga rum, om det sker på exportörens eller en senare varuinnehavares ansvar och produkterna kvarstår under tullövervakning i transitlandet eller transitländerna.

2. Reglerna i punkt 1 ska anses uppfyllda såvida tullmyndigheterna inte har skäl att tro motsatsen, i vilket fall de kan begära att deklaranterna uppvisar intyg på efterlevnad, vilka kan vara av alla slag, däribland transportavtalsdokument som konossement eller faktabevis eller konkret bevisning grundad på märkning eller numrering av kollen eller bevisning som rör själva varorna.

3. Punkterna 1 och 2 ska gälla i tillämpliga delar när kumulation enligt artiklarna 84, 85 eller 86 tillämpas. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 75

[575] 1. Följande produkter ska anses som helt framställda i ett förmånsland:

- a) Mineraliska produkter som har utvunnits ur dess jord eller havsbotten.
- b) Växter och vegetabiliska produkter som har odlats eller skördats där.
- c) Levande djur som har fötts och uppfötts där.
- d) Produkter som har erhållits från levande djur som har uppfötts där.

- e) Produkter som har erhållits från slaktade djur som har fötts och uppfötts där.
- f) Produkter från jakt och fiske som har bedrivits där.
- g) Produkter från vattenbruk, om fisken, kräftdjuren och blötdjuren fötts och uppfötts där.
- h) Produkter från havsfiske och andra produkter som har hämtats ur havet utanför varje territorialvatten av dess fartyg.
- i) Produkter som tillverkats ombord på dess fabriksfartyg uteslutande av de produkter som avses i led h.
- j) Begagnade föremål som insamlats där och som endast kan användas för återvinning av råmaterial.
- k) Avfall och skrot från tillverkningsprocesser som ägt rum där.
- l) Produkter som har utvunnits ur havsbotten eller dess underliggande lager utanför varje territorialvatten, förutsatt att det har ensamrätt att exploatera denna havsbotten eller dess underliggande lager.
- m) Varor som har tillverkats där uteslutande av sådana produkter som avses i leden a–l.

2. Med 'dess fartyg' och 'dess fabriksfartyg' i punkt 1 h och i avses endast fartyg och fabriksfartyg som uppfyller följande krav:

- a) De är registrerade i förmånslandet eller i en medlemsstat.
- b) De för förmånslandets eller en medlemsstats flagg.
- c) De uppfyller ett av följande villkor:
  - i) De ägs till minst 50 % av medborgare i förmånslandet eller i medlemsstater.
  - ii) De ägs av företag
    - som har sitt huvudkontor och sin huvudsakliga verksamhetsort i förmånslandet eller i medlemsstater, och
    - som till minst 50 % ägs av förmånslandet, medlemsstater eller offentliga organ eller medborgare i förmånslandet eller i medlemsstaterna.

3. Vart och ett av villkoren i punkt 2 kan uppfyllas i medlemsstater eller i olika förmånsländer, förutsatt att samtliga berörda förmånsländer omfattas av regional kumulation enligt artikel 86.1 och 86.5. I detta fall ska produkterna anses ha ursprung i det förmånsland vars flagg förs av fartyget eller fabriksfartyget enligt punkt 2 b.

Första stycket ska gälla enbart om villkoren i artikel 86.2 a, c och d är uppfyllda.
Förordning 530/2013.

Artikel 76

[576] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 78 och 79 ska produkter som inte är helt framställda i det berörda förmånslandet enligt artikel 75 anses ha ursprung där, om villkoren i förteckningen i bilaga 13a [1462 A] för de berörda varorna är uppfyllda.

2. Om en produkt som har fått ursprungsstatus i ett land enligt punkt 1 behandlas ytterligare i det landet och används som material i tillverkningen av en annan produkt, ska hänsyn inte tas till det icke-ursprungsmaterial som kan ha använts vid dess tillverkning. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 77

[577] 1. Bedömningen av huruvida villkoren i artikel 76.1 är uppfyllda ska göras separat för varje produkt.

Om emellertid regeln i fråga baseras på efterlevnad av ett maximalt innehåll av icke-ursprungsmaterial får värdet av sådant material beräknas som ett genomsnitt enligt punkt 2 i syfte att beakta fluktuationer i kostnader och växelkurser.

2. I det fall som avses i punkt 1 andra stycket ska ett genomsnittligt produktpris fritt fabrik och ett genomsnittligt värde av använt icke-ursprungsmaterial beräknas på grundval av summan av priserna fritt fabrik för all försäljning av produkterna under det föregående räkenskapsåret respektive summan av värdet av allt icke-ursprungsmaterial som använts i tillverkningen av produkterna under det föregående räkenskapsåret, enligt definitionen i exportlandet, eller, om siffror för ett fullständigt räkenskapsår inte är tillgängliga, en kortare period som inte bör underskrida tre månader.

3. Exportörer som har valt att beräkna genomsnittsvärden ska konsekvent tillämpa denna metod under det år som följer på referensräkenskapsåret eller, i tillämpliga fall, det år som följer på den kortare period som används som referensperiod. Exportörerna får upphöra att tillämpa denna metod om de under ett givet räkenskapsår, eller en given kortare representativ period på minst tre månader, registrerar att de fluktuationer i kostnader eller växelkurser som motiverat användningen av metoden har upphört.

4. De genomsnittsvärden som avses i punkt 2 ska användas som pris fritt fabrik respektive värdet av icke-ursprungsmaterial vid fastställandet av huruvida regeln om maximalt innehåll av icke-ursprungsmaterial har efterlevts. *Förordning 1063/2010*.

Artikel 78

[578] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 ska följande åtgärder anses utgöra otillräcklig bearbetning eller behandling för att ge en produkt ursprungsstatus, oavsett om villkoren i artikel 76 är uppfyllda:

- a) Åtgärder för att bevara produkten i gott skick under transport och lagring.
- b) Uppdelning eller sammanföring av kollin.
- c) Tvättning och rengöring samt avlägsnande av damm, oxid, olja, färg eller andra beläggningar.
- d) Strykning eller pressning av textilvaror.
- e) Enklare målning eller polering.
- f) Skalning och partiell eller fullständig malning av ris; polering och glasering av spannmål och ris.
- g) Tillsats av färg- eller smakämnen till socker eller formning av sockerbitar; partiell eller fullständig malning av kristallsocker.
- h) Skalning eller urkärning av frukter, nötter eller grönsaker.
- i) Vässning, enklare slipning eller enklare tillskärning.
- j) Siktning, sållning, sortering, klassificering, indelning i kategorier och hoppassning (inbegripet sammanföring av artiklar i satser).
- k) Enklare förpackning i flaskor, burkar, säckar, fodral eller askar, uppsättning på kartor eller skivor samt alla övriga enklare förpackningsåtgärder.
- l) Anbringande eller tryckande av varumärken, etiketter, logotyper eller annan liknande särskiljande märkning på produkter eller på deras förpackningar.
- m) Enklare blandning av produkter, även av olika slag; blandning av socker med varje slag av material.
- n) Enkel tillsats av vatten eller utspädning, dehydratisering eller denaturering av produkter.
- o) Enklare sammansättning av delar av artiklar i avsikt att framställa en komplett artikel eller isärtagning av produkter i delar.
- p) En kombination av två eller flera av de åtgärder som avses i leden a–o.
- q) Slakt av djur.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska åtgärder anses vara enkla när de kan vidtas utan några speciella färdigheter eller maskiner, apparater eller verktyg som särskilt tillverkats eller installerats för dessa åtgärder.

3. Alla åtgärder som vidtagits i ett förmånsland i fråga om en viss produkt ska beaktas när det fastställs om den bearbetning eller behandling som produkten genomgått ska anses vara otillräcklig i den mening som avses i punkt 1. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 79

[579] 1. Genom undantag från artikel 76 och om inte annat följer av punkterna 2 och 3 i denna artikel får icke-ursprungsmaterial som enligt villkoren i förteckningen i bilaga 13a [1462 A] inte får användas vid tillverkningen av en viss produkt ändå användas, om deras totala värde eller nettovikt för produkten i fråga inte överskrider

a) 15 % av produktens vikt, när det gäller produkter som omfattas av kapitel 2 och 4–24 i Harmoniserade systemet, utom bearbetade fiskeriprodukter enligt kapitel 16,

b) 15 % av produktens pris fritt fabrik, när det gäller andra produkter, utom produkter som omfattas av kapitel 50–63 i Harmoniserade systemet, för vilka de toleranser som anges i anmärkningarna 6 och 7 i del I i bilaga 13a ska tillämpas.

2. Tillämpningen av punkt 1 får inte medföra att någon av de procentsatser för maximalt innehåll av icke-ursprungsmaterial som anges i förteckningen i bilaga 13a överskrids.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte gälla för produkter som är helt framställda i ett förmånsland enligt artikel 75. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 78 och artikel 80.2 ska dock de toleranser som föreskrivs i de punkterna inte desto mindre tillämpas på summan av alla material som används i tillverkningen av en produkt och för vilka regeln i förteckningen i bilaga 13a för produkten i fråga föreskriver att sådana material måste vara helt framställda. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 80

[580] 1. Bedömningsenheten för tillämpning av bestämmelserna i detta avsnitt ska vara den särskilda produkt som anses som grundenhet vid klassificeringen enligt Harmoniserade systemet.

2. När en sändning består av flera identiska produkter som klassificeras enligt samma HS-nummer ska varje produkt beaktas för sig vid tillämpning av bestämmelserna i detta avsnitt.

3. Om förpackningen, enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 5 i Harmoniserade systemet, klassificeras tillsammans med den produkt som den innehåller, ska den vid ursprungsbestämningen anses utgöra en helhet tillsammans med produkten. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 81

[581] Tillbehör, reservdelar och verktyg som levereras tillsammans med en utrustning, en maskin, en apparat eller ett fordon ska tillsammans med dessa anses som en enhet när de utgör standardutrustning och ingår i priset fritt fabrik för utrustningen, maskinen, apparaten eller fordonet. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 82

[582] Satsen enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 i Harmoniserade systemet ska anses som ursprungsprodukter när alla produkter som ingår i satsen är ursprungsprodukter.

När en sats består av både ursprungsprodukter och icke-ursprungsprodukter ska dock hela satsen anses ha ursprungsstatus, om värdet av icke-ursprungsprodukterna inte överstiger 15 % av satsens pris fritt fabrik. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 83

[583] Vid fastställandet av om en produkt är en ursprungsprodukt ska ursprunget för följande element som kan ingå i tillverkningsprocessen inte beaktas:

- a) Energi och bränsle.
- b) Anläggningar och utrustning.
- c) Maskiner och verktyg.
- d) Andra varor som inte ingår och som inte är avsedda att ingå i den slutliga sammansättningen av produkten. *Förordning 1063/2010.*

Underavsnitt 3 – Kumulation

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 84

[584] Bilateral kumulation ska medge att produkter med ursprung i Europeiska unionen betraktas som material med ursprung i ett förmånsland när de införlivats i en produkt som tillverkats i det landet, förutsatt att bearbetningen eller behandlingen där är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 78.1. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 85

[585] 1. I den utsträckning som Norge, Schweiz och Turkiet beviljar allmänna tullförmåner för produkter med ursprung i förmånsländerna och tillämpar en definition av begreppet ursprung motsvarande den som anges i detta avsnitt, ska kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet medge att produkter med ursprung i de länderna betraktas som material med ursprung i ett förmånsland, förutsatt att bearbetningen eller behandlingen där är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 78.1.

2. Punkt 1 ska gälla på villkor att Turkiet, Norge och Schweiz på ömsesidig basis ger samma behandling för produkter med ursprung i förmånsländerna som innehåller material med ursprung i Europeiska unionen.

3. Punkt 1 ska inte gälla för produkter som omfattas av kapitel 1–24 i Harmoniserade systemet.

4. Kommissionen kommer i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien) att offentliggöra det datum då villkoren i punkterna 1 och 2 är uppfyllda. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 86

[586] 1. Regional kumulation ska tillämpas för följande fyra separata regionala grupper:

- a) Grupp I: Brunei, Filippinerna, Indonesien, Kambodja, Laos, Malaysia, Myanmar/Burma, Thailand och Vietnam.
- b) Grupp II: Bolivia, Colombia, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua, Panama, Peru och Venezuela.
- c) Grupp III: Bangladesh, Bhutan, Indien, Maldiverna, Nepal, Pakistan och Sri Lanka.
- d) Grupp IV: Argentina, Brasilien, Paraguay och Uruguay.

2. Regional kumulation mellan länder inom samma grupp ska tillämpas enbart om följande villkor är uppfyllda:

- a) De länder som är involverade i kumulationen är vid den tidpunkt då produkten exporteras till unionen
  - i) förmånsländer, så länge systemet med registrerade exportörer inte har börjat tillämpas i de berörda länderna,

ii) förmånsländer som anges i den förteckning som avses i artikel 70.1, när systemet med registrerade exportörer har börjat tillämpas i de berörda länderna.

b) Vid regional kumulation mellan länderna i en regional grupp ska de ursprungsregler som fastställs i detta avsnitt gälla.

c) Länderna i den regionala gruppen har åtagit sig att

i) efterleva bestämmelserna i detta avsnitt eller se till att de efterlevs, och

ii) tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs för ett korrekt genomförande av detta avsnitt både gentemot unionen och mellan dem själva.

d) Den regionala gruppens sekretariat eller ett annat behörigt gemensamt organ som företräder alla medlemmar i gruppen har meddelat kommissionen de åtaganden som avses i led c.

Vid tillämpning av led b ska, när den åtgärd som medför ursprung enligt del II i bilaga 13a [1462 A] inte är densamma för alla länder som är involverade i kumulationen, ursprunget för produkter som exporteras från ett land till ett annat land i den regionala gruppen för tillämpning av regional kumulation fastställas på grundval av den regel som skulle tillämpas om produkterna exporterades till unionen.

Om länderna i den regionala gruppen har uppfyllt bestämmelserna i första stycket c och d före den 1 januari 2011, ska ett nytt åtagande inte krävas.

3. De material som anges i bilaga 13b [1462 B] ska inte omfattas av regional kumulation enligt punkt 2 när

a) Europeiska unionen inte tillämpar samma tullförmån för samtliga de länder som är involverade i kumulationen, och

b) de berörda materialen genom kumulation skulle omfattas av en mera gynnsam tullbehandling än den som skulle gälla vid direkt export till Europeiska unionen.

4. Regional kumulation mellan förmånsländer i samma regionala grupp ska tillämpas endast på villkor att den bearbetning eller behandling som utförs i det förmånsland där materialen behandlas ytterligare eller införlivas är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 78.1 och, i fråga om textilprodukter, även mer omfattande än de åtgärder som anges i bilaga 16 [1465].

När villkoret i första stycket inte är uppfyllt ska produkternas ursprungsland vara det land i den regionala gruppen som svarar för den största andelen av värdet för använda material med ursprung i länder i den regionala gruppen.

När ursprungslandet fastställs i enlighet med andra stycket ska det landet anges som ursprungsland på det ursprungsintyg som upprättas av den som exporterar produkten till Europeiska unionen eller, till dess att systemet med registrerade exportörer börjar tillämpas, utfärdas av myndigheterna i det exporterande förmånslandet.

5. På begäran av myndigheterna i ett förmånsland i grupp I eller myndigheterna i ett förmånsland i grupp III får kommissionen bevilja regional kumulation mellan länder i dessa grupper, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) De villkor som fastställs i punkt 2 a och b är uppfyllda.

b) De länder som ska ingå i denna regionala kumulation har åtagit sig, och gemensamt meddelat detta åtagande till kommissionen, att

i) efterleva bestämmelserna i detta avsnitt eller se till att de efterlevs, och

ii) tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs för ett korrekt genomförande av detta avsnitt både gentemot Europeiska unionen och mellan dem själva.

Den begäran som avses i första stycket ska underbyggas med bevisning för att villkoren i det stycket är uppfyllda. Begäran ska adresseras till kommissionen. Kommissionen kommer att besluta om begäran med beaktande av alla uppgifter rörande kumulationen som anses relevanta, inbegripet vilka material som ska kumuleras.

6. När produkter som tillverkats i ett förmånsland i grupp I eller grupp III av material med ursprung i ett land som tillhör den andra gruppen ska exporteras till Europeiska unionen ska ursprunget för dessa produkter fastställas enligt följande:

a) Material med ursprung i ett land i en regional grupp ska betraktas som material med ursprung i ett land i den andra regionala gruppen när de införlivas i en produkt som framställs där, om bearbetningen eller behandlingen i det senare förmånslandet är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 78.1 och, i fråga om textilprodukter, även mer omfattande än de åtgärder som anges i bilaga 16.

b) När villkoret i led a inte är uppfyllt ska produkternas ursprungsland vara det land som deltar i kumulationen och som svarar för den största andelen av värdet för använda material med ursprung i länder som deltar i kumulationen.

När ursprungslandet fastställs enligt första stycket b ska det landet anges som ursprungsland på det ursprungsintyg som upprättas av den som exporterar produkten till Europeiska unionen eller, till dess att systemet med registrerade exportörer börjar tillämpas, utfärdas av myndigheterna i det exporterande förmånslandet.

7. På begäran av ett förmånslands myndigheter får kommissionen bevilja utvidgad kumulation mellan ett förmånsland och ett land med vilket Europeiska unionen har ett gällande frihandelsavtal enligt artikel XXIV i allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt), om följande villkor är uppfyllda:

a) De länder som är involverade i kumulationen har åtagit sig att efterleva bestämmelserna i detta avsnitt eller se till att de efterlevs, och att tillhandahålla det administrativa samarbete som krävs för ett korrekt genomförande av detta avsnitt både gentemot Europeiska unionen och mellan dem själva.

b) Det berörda förmånslandet har meddelat kommissionen det åtagande som avses i led a.

Den begäran som avses i första stycket ska innehålla en förteckning över de material som berörs av kumulation och ska underbyggas med bevisning för att villkoren i första stycket a och b är uppfyllda. Begäran ska adresseras till kommissionen. När de berörda materialen ändras ska en ny begäran lämnas in.

Material som omfattas av kapitel 1–24 i Harmoniserade systemet får inte omfattas av utvidgad kumulation.

8. Vid utvidgad kumulation enligt punkt 7 ska de använda materialens ursprung och den tillämpliga typen av ursprungsintyg fastställas i enlighet med reglerna i det relevanta frihandelsavtalet. Ursprunget för de produkter som exporteras till Europeiska unionen ska fastställas i enlighet med ursprungsreglerna i detta avsnitt.

För att en framställd produkt ska få ursprungsstatus är det inte nödvändigt att de material som har ursprung i ett land med vilket Europeiska unionen har ett frihandelsavtal och som använts i ett förmånsland vid tillverkning av den produkt som exporteras till Europeiska unionen har genomgått tillräcklig bearbetning eller behandling, förutsatt att bearbetningen eller behandlingen i det berörda förmånslandet är mer omfattande än de åtgärder som beskrivs i artikel 78.1.

9. Kommissionen kommer att offentliggöra följande i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien):

a) Det datum då kumulation mellan länder i grupp I och grupp III enligt punkt 5 får verkan, de länder som är involverade i denna kumulation och, i tillämpliga fall, förteckningen över de material för vilka kumulation tillämpas.

b) Det datum då utvidgad kumulation får verkan, de länder som är involverade i denna kumulation och förteckningen över de material för vilka denna kumulation tillämpas. *Förordning 530/2013*.

Artikel 87

[587] När bilateral kumulation eller kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet används i kombination med regional kumulation ska den framställda produkten få ursprung i ett av länderna i den berörda regionala gruppen, fastställt enligt artikel 86.4 första och andra styckena. *Förordning 1063/2010*.

Artikel 88

[588] 1. Underavsnitten 1 och 2 ska i tillämpliga delar gälla

a) export från Europeiska unionen till ett förmånsland för tillämpning av bilateral kumulation,

b) export från ett förmånsland till ett annat för tillämpning av regional kumulation enligt artikel 86.1 och 86.5, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 86.2 b andra stycket.

2. Om fungibla material med ursprungsstatus och utan ursprungsstatus används i bearbetningen eller behandlingen av en produkt får medlemsstaternas tullmyndigheter på skriftlig begäran av ekonomiska aktörer tillåta att lagren av material förvaltas i Europeiska unionen med hjälp av metoden med bokföringsmässig uppdelning utan att materialen lagras separat, när påföljande export till ett förmånsland inom ramen för bilateral kumulation ska ske.

3. Medlemsstaternas tullmyndigheter får bevilja det tillstånd som avses i punkt 2 på de villkor som de anser lämpliga.

Tillståndet får beviljas endast om det vid användning av den metod som avses i punkt 2 kan säkerställas att det antal framställda produkter som kan anses ha ursprung i Europeiska unionen vid varje tidpunkt är detsamma som det antal som skulle ha erhållits om lagren skilts åt fysiskt.

Om ett tillstånd beviljas, ska metoden tillämpas och dess användning dokumenteras på grundval av de allmänna redovisningsprinciper som gäller i Europeiska unionen.

4. Den som beviljats tillstånd att använda den metod som avses i punkt 2 ska upprätta eller, till dess att systemet med registrerade exportörer börjar tillämpas, ansöka om ursprungsintyg för den kvantitet produkter som kan anses ha ursprung i Europeiska unionen. På begäran av medlemsstaternas tullmyndigheter ska tillståndshavaren lämna en redogörelse för hur kvantiteterna förvaltats.

5. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska övervaka hur det tillstånd som avses i punkt 2 används.

De får återkalla tillståndet om

a) tillståndshavaren på något sätt missbrukar tillståndet, eller

b) tillståndshavaren inte uppfyller något av de andra villkor som anges i detta avsnitt eller avsnitt 1A. *Förordning 530/2013*.

Underavsnitt 4 – Undantag

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 89

[589] 1. På kommissionens initiativ eller som svar på en begäran av ett förmånsland kan det landet beviljas ett tillfälligt undantag från bestämmelserna i detta avsnitt, om

a) interna eller externa faktorer tillfälligt gör att landet inte längre kan följa reglerna för erhållande av ursprungsstatus enligt artikel 72, eller

b) det behöver tid för att förbereda sig för reglerna för erhållande av ursprungsstatus enligt artikel 72.

2. Det tillfälliga undantaget ska inte ha längre varaktighet än effekterna av de interna eller externa faktorer som gett upphov till det eller den tid som förmånslandet behöver för att kunna följa reglerna.

3. Begäran om undantag ska göras skriftligen till kommissionen. Den ska innehålla uppgifter om varför ett undantag begärs enligt punkt 1 och underlag för begäran.

4. När ett undantag beviljas ska det berörda förmånslandet uppfylla alla krav i fråga om vilka uppgifter som ska lämnas till kommissionen beträffande användning av undantaget och förvaltning av de kvantiteter som omfattas av undantaget.
Förordning 1063/2010.

Underavsnitt 5 – Förfaranden vid export från förmånslandet

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artiklarna 90–96

Enligt förordning 1063/2010 kommer artiklarna att tillämpas tidigast från och med den 1 januari 2017 och kommer då att tas in i handboken.

Underavsnitt 6 – Förfaranden vid övergång till fri omsättning i Europeiska unionen

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artiklarna 97–97f

Enligt förordning 1063/2010 kommer artiklarna att tillämpas tidigast från och med den 1 januari 2017 och kommer då att tas in i handboken.

Underavsnitt 7 – Ursprungskontroll

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artiklarna 97g och 97h

Enligt förordning 1063/2010 kommer artiklarna att tillämpas tidigast från och med den 1 januari 2017 och kommer då att tas in i handboken.

Underavsnitt 8 – Övriga bestämmelser

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 97i

Enligt förordning 1063/2010 kommer artikel 97i att tillämpas tidigast från och med den 1 januari 2017 och kommer då att tas in i handboken.

Artikel 97j

[600 B] 1. Underavsnitten 1, 2 och 3 ska i tillämpliga delar gälla vid fastställandet av huruvida produkter kan anses ha ursprung i ett förmånsland när de för tillämpning av bilateral kumulation exporteras till Ceuta eller Melilla och huruvida produkter kan anses ha ursprung i Ceuta och Melilla när de för tillämpning av bilateral kumulation exporteras till ett förmånsland.

2. Enligt förordning 1063/2010 kommer punkten att tillämpas tidigast från och med den 1 januari 2017 och den kommer då att tas in i handboken.

3. De spanska tullmyndigheterna ska ansvara för tillämpningen av underavsnitten 1, 2, 3, 5, 6 och 7 i Ceuta och Melilla.

4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska Ceuta och Melilla anses som ett enda territorium. *Förordning 1063/2010.*

Avsnitt 1A – Förfaranden och metoder för administrativt samarbete som ska gälla till dess att systemet med registrerade exportörer börjar tillämpas

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Underavsnitt 1 – Allmänna principer

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 97k

[601] 1. Varje förmånsland ska iaktta följande regler eller se till att de iakttas:

a) De regler om ursprung för exporterade produkter som fastställs i avsnitt 1.

b) Reglerna om ifyllande och utfärdande av ursprungscertifikat formulär A, vars förlagor anges i bilaga 17 [1466].

c) Reglerna om användning av fakturadeklarationer, vars förlagor anges i bilaga 18 [1467].

d) Reglerna om de metoder för administrativt samarbete som avses i artikel 97s.

e) De regler om beviljande av undantag som avses i artikel 89.

2. Förmånsländernas behöriga myndigheter ska samarbeta med kommissionen eller medlemsstaterna, genom i synnerhet följande:

a) Genom att ge allt nödvändigt bistånd vid en begäran från kommissionen om att den ska övervaka att systemet förvaltas korrekt i det berörda landet, inbegripet när kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter gör kontrollbesök på platsen.

b) Genom att, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 97s och 97t, kontrollera produktens ursprungsstatus och efterlevnaden av de andra villkor som fastställs i detta avsnitt, inklusive besök på platsen, när detta begärs av kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter i samband med ursprungsutredningar.

3. Om i ett förmånsland en behörig myndighet för utfärdande av ursprungscertifikat formulär A utses, dokumentation i form av ursprungsintyg kontrolleras och ursprungscertifikat formulär A för export till Europeiska unionen utfärdas, ska det förmånslandet anses ha godtagit de villkor som fastställs i punkt 1.

4. När ett land eller territorium får eller återfår status som förmånsland i fråga om de produkter som avses i förordning (EU) nr 978/2012 ska varor med ursprung i det landet eller territoriet omfattas av det allmänna preferenssystemet, på villkor att de exporteras från förmånslandet eller förmåns territoriet från och med den dag som avses i artikel 97s.

5. Ett ursprungsintyg ska vara giltigt under 10 månader från och med den dag det utfärdas i exportlandet och ska inom denna period uppvisas för importlandets tullmyndigheter.

6. Vid tillämpning av underavsnitt 2 och 3 i detta avsnitt ska, om ett land eller territorium har strukits i den förteckning över förmånsländer som avses i artikel 97s.2, skyldigheterna enligt artiklarna 97k.2, 97l.5, 97t.3, 97t.4, 97t.6, 97t.7 och 97u.1 fortsätta att gälla för det landet eller territoriet under en period på tre år räknat från den dag då det ströks i förteckningen.

7. De skyldigheter som avses i punkt 6 ska gälla för Singapore under en period på tre år från och med den 1 januari 2014. *Förordning 530/2013.*

Underavsnitt 2 – Förfaranden vid export från förmånslandet

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 97l

[601 A] 1. Ursprungscertifikat formulär A, vars förlaga anges i bilaga 17 [1466], ska utfärdas efter skriftlig ansökan från exportören eller dennes befullmäktigade ombud, åtföljt av alla tillämpliga styrkande handlingar som visar att de produkter som ska exporteras uppfyller kraven för utfärdande av ett ursprungscertifikat formulär A.

2. Certifikatet ska ställas till exportörens förfogande så snart exporten ägt rum eller säkerställts. Ett ursprungscertifikat formulär A får dock undantagsvis utfärdas efter exporten av de produkter det avser, om

a) det inte utfärdades vid tidpunkten för exporten på grund av fel, förbiseende eller särskilda omständigheter, eller

b) det på ett för behöriga statliga myndigheter tillfredsställande sätt visas att ett ursprungscertifikat formulär A utfärdades men av tekniska skäl inte godtogts vid importen.

3. De behöriga statliga myndigheterna får utfärda ett certifikat i efterhand först efter att ha kontrollerat att de uppgifter som lämnas i exportörens ansökan överensstämmer med uppgifterna i motsvarande exporthokument, och att inget ursprungscertifikat formulär A enligt bestämmelserna i detta avsnitt utfärdades när produkterna i fråga exporterades. Ett ursprungscertifikat formulär A som utfärdats i efterhand ska förses med påskriften 'Issued retrospectively' eller 'Délivré à posteriori' i fält 4.

4. Om ett ursprungscertifikat formulär A stjäls, förloras eller förstörs får exportören hos de behöriga statliga myndigheter som utfärdat det ansöka om att ett duplikat upprättas på grundval av de exporthokument som finns hos dessa myndigheter. Fält 4 på duplikat av formulär A som utfärdas på detta sätt ska förses med påskriften 'Duplicate' eller 'Duplicata' samt dagen för utfärdandet av och löpnumret för det ursprungliga certifikatet. Duplikatet ska börja gälla från och med samma dag som originalet.

5. För att kontrollera om den produkt för vilken det ansöks om ett ursprungscertifikat formulär A uppfyller relevanta ursprungsregler ska de behöriga statliga myndigheterna ha rätt att begära alla slags underlag och att utföra alla slags kontroller som de bedömer lämpliga.

6. Det ska vara frivilligt att fylla i fält 2 i ursprungscertifikatet formulär A. I fält 12 ska uppgiften 'Europeiska unionen' eller namnet på en av medlemsstaterna anges. Datum för utfärdande av ursprungscertifikat formulär A ska anges i fält 11. Den underskrift som ska fyllas i i det fältet, som är reserverat för de behöriga statliga myndigheter som utfärdar certifikatet, och underskriften för den som är behörig att underteckna på exportörens vägnar i fält 12, ska skrivas för hand. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 97m

[601 B] 1. En fakturadeklaration får upprättas av varje exportör som är verksam i ett förmånsland för varje sändning innehållande ett eller flera kollin med ursprungsprodukter vars totala värde inte överskrider 6 000 euro, förutsatt att det administrativa samarbete som avses i artikel 97k.2 tillämpas på detta förfarande.

2. En exportör som upprättar en fakturadeklaration ska vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna eller andra behöriga statliga myndigheter i exportlandet uppvisa alla relevanta handlingar som styrker att de berörda produkterna har ursprungsstatus.

3. En fakturadeklaration ska upprättas av exportören på franska eller engelska genom att den förklaring vars text anges i bilaga 18 [1467] maskinskrivs, stämplas eller trycks på fakturan, packsedeln eller någon annan kommersiell handling. Om deklARATIONEN skrivs för hand, ska den skrivas med bläck och tryckbokstäver. FakturadeklARATIONER ska undertecknas för hand av exportören.

4. En fakturadeklaration får användas på följande särskilda villkor:

a) En fakturadeklaration ska upprättas för varje sändning.

b) Om varorna i en sändning redan i exportlandet har kontrollerats för att se om de motsvarar definitionen av 'ursprungsprodukter' kan exportören hänvisa till denna kontroll i fakturadeklARATIONEN.

5. Vid tillämpning av kumulation enligt artiklarna 84, 85 eller 86 ska de behöriga statliga myndigheter i förmånslandet som ska utfärda ett ursprungscertifikat formulär A för produkter vid vars tillverkning det använts material med ursprung i en part med vilken kumulation tillåts utgå från följande:

– Vid bilateral kumulation: det ursprungsintyg som lämnats av exportörens leverantör och som har utfärdats enligt bestämmelserna i underavsnitt 5.

– Vid kumulation med Norge, Schweiz eller Turkiet: det ursprungsintyg som lämnats av exportörens leverantör och som har utfärdats enligt de ursprungsregler inom ramen för det allmänna preferenssystemet som gäller i Norge, Schweiz eller Turkiet.

– Vid regional kumulation: det ursprungsintyg som lämnats av exportörens leverantör, dvs. ett ursprungscertifikat formulär A, vars förlaga anges i bilaga 17 [1466], eller i tillämpliga fall en fakturadeklaration vars text anges i bilaga 18 [1467].

– Vid utvidgad kumulation: det ursprungsintyg som lämnats av exportörens leverantör och som har utfärdats enligt bestämmelserna i det relevanta frihandelsavtalet mellan Europeiska unionen och det berörda landet.

I de fall som avses i första stycket första, andra, tredje och fjärde strecksatserna ska fält 4 i ursprungscertifikatet formulär A förses med uppgiften 'EU cumulation', 'Norway cumulation', 'Switzerland cumulation', 'Turkey cumulation', 'regional cumulation' eller 'extended cumulation with country x' eller 'Cumul UE', 'Cumul Norvège', 'Cumul Suisse', 'Cumul Turquie', 'cumul régional' eller 'cumul étendu avec le pays x'. *Förordning 530/2013.*

Underavsnitt 3 – Förfaranden vid övergång till fri omsättning i Europeiska unionen

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 97n

[602] 1. Ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklarationer ska uppvisas för importmedlemsstaternas tullmyndigheter i enlighet med de förfaranden som gäller tulldeklarationer.

2. Ursprungsintyg som uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet efter den giltighetsperiod som avses i artikel 97k.5 får godtas för tillämpning av tullförmåner, om underlåtenheten att uppvisa dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter. Även i andra fall där ursprungsintyg uppvisas för sent får tullmyndigheterna i importlandet godta dem, om produkterna har anmälts till tullen före ovannämnda sista dag. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 97o

[602 A] 1. Om isärtagna eller icke hopsatta produkter enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 2 a i Harmoniserade systemet som klassificeras enligt avdelning XVI eller XVII eller nummer 7308 eller 9406 i Harmoniserade systemet, importeras i delleveranser på begäran av importören och på de villkor som fastställts av importmedlemsstatens tullmyndigheter, får ett enda ursprungsintyg för dessa produkter uppvisas för tullmyndigheterna vid import av den första delleveransen.

2. På begäran av importören och på de villkor som fastställts av importmedlemsstatens tullmyndigheter får ett enda ursprungsintyg uppvisas för tullmyndigheterna vid importen av den första sändningen, om varorna

a) importeras ofta och kontinuerligt inom ramen för handel av ett betydande kommersiellt värde,

b) omfattas av ett och samma köpekontrakt vars parter är etablerade i exportlandet eller i medlemsstaterna,

c) klassificeras enligt samma (åttasiffriga) nummer i Kombinerade nomenklaturen,

d) kommer från en och samma exportör, är avsedda för en och samma importör och genomgår införselprocedurerna vid ett och samma tullkontor i en och samma medlemsstat.

Detta förfarande ska gälla under en period som fastställs av de behöriga tullmyndigheterna. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 97p

[602 B] 1. Om ursprungsprodukter befinner sig under kontroll av ett tullkontor i en enda medlemsstat får det ursprungliga ursprungsintyget ersättas med ett eller flera ursprungscertifikat formulär A, i syfte att samtliga eller vissa produkter ska sändas någon annanstans i Europeiska unionen eller, i tillämpliga fall, till Norge, Schweiz eller Turkiet.

2. Ersättningsursprungscertifikat formulär A ska utfärdas av det tullkontor under vars kontroll varorna befinner sig. Ersättningscertifikatet ska upprättas på grundval av en skriftlig ansökan från återexportören.

3. I det översta högra fältet på ersättningscertifikatet ska anges namnet på det mellanliggande land som utfärdat certifikatet. Fält 4 ska innehålla påskriften 'Replacement certificate' eller 'Certificat de remplacement' samt det ursprungliga certifikatets utfärdningsdatum och löpnummer. I fält 1 ska återexportörens namn anges. I fält 2 kan den slutliga mottagarens namn anges. Alla uppgifter om de återexporterade produkterna i det ursprungliga certifikatet ska överföras till fälten 3–9 och referensuppgifter om återexportörens faktura ska anges i fält 10.

4. Den tullmyndighet som utfärdar ersättningscertifikatet ska påteckna det i fält 11. Myndighetens ansvar ska bara omfatta utfärdandet av ersättningscertifikatet. Uppgifterna i fält 12 om ursprungsland och bestämmelseland ska tas från det ursprungliga certifikatet. Detta fält ska undertecknas av återexportören. En återexportör som undertecknar detta fält i god tro ska inte ansvara för att uppgifterna i det ursprungliga certifikatet är riktiga.

5. Det tullkontor som ombeds utföra den uppgift som avses i punkt 1 ska på det ursprungliga certifikatet anteckna de vidaresända produkternas vikt, nummer och beskaffenhet samt motsvarande ersättningscertifikats löpnummer. Tullkontoret ska bevara det ursprungliga certifikatet i minst tre år. En fotokopia av det ursprungliga certifikatet får bifogas ersättningscertifikatet.

6. När produkter omfattas av tullförmåner inom ramen för ett undantag enligt artikel 89 ska det förfarande som föreskrivs i den här artikeln endast tillämpas när produkterna är avsedda för Europeiska unionen. När den berörda produkten har fått ursprungsstatus genom regional kumulation får ett ersättningscertifikat bara upprättas för sändning av produkter till Norge, Schweiz eller Turkiet om dessa länder tillämpar samma regler om regional kumulation som Europeiska unionen. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 97q

[603] 1. Produkter som sänds som småpaket mellan privatpersoner eller som ingår i resandes personliga bagage ska medges status som ursprungsprodukter och omfattas av tullförmåner enligt artikel 66 utan att ett ursprungscertifikat formulär A eller en fakturadeklaration behöver uppvisas, förutsatt att

- a) sådana produkter
  - i) inte importeras i kommersiellt syfte,
  - ii) har deklarerats uppfylla villkoren för att få omfattas av systemet,
- b) det inte finns tvivel om att deklARATIONEN enligt led a ii är riktig.

2. Importen ska inte anses ha kommersiellt syfte om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Importen är av tillfällig karaktär.
- b) Importen består uteslutande av produkter för mottagarnas, de resandes eller deras familjers personliga bruk.
- c) Det är på grund av produkternas beskaffenhet och kvantitet uppenbart att syftet inte är kommersiellt.

3. Det totala värdet av de produkter som avses i punkt 2 får inte överstiga 500 euro för småpaket eller 1 200 euro för produkter som ingår i resandes personliga bagage. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 97r

[603 A] 1. Om det konstateras att uppgifterna i ursprungscertifikat formulär A eller i fakturadeklarationer endast obetydligt avviker från uppgifterna i de handlingar som uppvisats för tullkontoret för fullgörande av formaliteterna vid import av produkterna ska detta inte i sig medföra att certifikaten eller deklARATIONERNA blir ogiltiga, förutsatt att det vederbörligen fastställs att uppgifterna i dokumentet verkligen avser de uppvisade produkterna.

2. Uppenbara formella fel i ett ursprungscertifikat formulär A, ett varucertifikat EUR.1 eller en fakturadeklaration ska inte leda till att handlingen avvisas, om felet inte är av den arten att det uppstår tvivel om att uppgifterna i handlingen är riktiga. *Förordning 1063/2010.*

Underavsnitt 4 – Metoder för administrativt samarbete

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 97s

[603 B] 1. Förmånsländerna ska sända kommissionen namnen på och adresserna till de statliga myndigheter på deras territorium som får utfärda ursprungscertifikat formulär A, samt avtryck av de stämplarna som dessa myndigheter använder och namn på och adress till de statliga myndigheter som ansvarar för kontrollen av ursprungscertifikat formulär A och fakturadeklarerationer.

Kommissionen kommer att vidarebefordra dessa uppgifter till tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Om dessa uppgifter sänds för att ändra tidigare uppgifter, ska kommissionen ange de dagar då de nya stämplarna börjar gälla enligt instruktionerna från förmånsländernas behöriga statliga myndigheter. Dessa uppgifter ska vara konfidentiella, men när varorna ska övergå till fri omsättning kan tullmyndigheterna låta importörer eller deras befullmäktigade ombud ta del av avtrycken av dessa stämplarna.

Förmånsländer som redan har lämnat de uppgifter som krävs enligt första stycket ska inte behöva skicka dem på nytt, såvida de inte har ändrats.

2. För tillämpning av artikel 97k.4 kommer kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* (C-serien) att offentliggöra det datum då ett land eller territorium som fått eller återfått status som förmånsland i fråga om de produkter som avses i förordning (EU) nr 978/2012 uppfyller de villkor som anges i punkt 1.

3. På begäran av behöriga myndigheter i förmånsländerna kommer kommissionen att till dessa skicka avtryck av de stämplarna som medlemsstaternas tullmyndigheter använder vid utfärdandet av varucertifikat EUR.1. *Förordning 530/2013*.

Artikel 97t

[604] 1. Efterkontroller av ursprungscertifikat formulär A och fakturadeklarerationer ska göras stickprovsvis eller när medlemsstaternas tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande deras äkthet, de berörda produkternas ursprungsstatus eller uppfyllandet av övriga villkor i detta avsnitt.

2. När en medlemsstats tullmyndigheter begär en efterkontroll ska de återlämna ursprungscertifikatet formulär A och fakturan, om den uppvisats, fakturadeklarerationen eller kopior av dessa dokument, till de behöriga statliga myndigheterna i det exporterande förmånslandet och, vid behov, ange skälen för en undersökning. Till stöd för begäran om kontroll ska de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som tyder på att uppgifterna i ursprungsintyget inte är riktiga.

Om medlemsstaternas tullmyndigheter beslutar att tills vidare upphöra att bevilja förmånlig tullbehandling i avvaktan på resultatet av kontrollen, ska de erbjuda importören att produkterna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som anses nödvändiga.

3. När en begäran om efterkontroll har gjorts ska denna kontroll utföras och resultaten därav meddelas medlemsstaternas tullmyndigheter inom en tid av högst sex månader eller, vid förfrågningar till Norge, Schweiz eller Turkiet angående kontroll av ersättningsursprungsintyg som upprättats på deras territorier på grundval av ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklARATIONER som upprättats i ett förmånsland, inom en tid av högst åtta månader från dagen för begäran. Dessa resultat ska klart utvisa om ursprungsintyget avser de produkter som verkligen exporterats, och om dessa produkter kan anses vara produkter med ursprung i förmånslandet.

4. I fråga om ursprungscertifikat formulär A som utfärdats inom ramen för bilateral kumulation ska svaret innefatta kopior av varucertifikaten EUR.1 eller, i tillämpliga fall, motsvarande fakturadeklARATIONER.

5. Om rimliga tvivel föreligger och inget svar erhålls inom de sex månader som anges i punkt 3 eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att fastställa dokumentets äkthet eller produkternas verkliga ursprung, ska en andra begäran göras hos de behöriga myndigheterna. Om det inom fyra månader efter det att den andra begäran gjorts inte har lämnats några resultat av kontrollen till den myndighet som begärt den eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att fastställa dokumentets äkthet eller produkternas verkliga ursprung, ska den begärande myndigheten vägra förmånlig tullbehandling, utom under exceptionella omständigheter.

6. Om kontrollförfarandet eller andra tillgängliga uppgifter tyder på att ursprungsreglerna överträds, ska det exporterande förmånslandet på eget initiativ eller på begäran av medlemsstaternas tullmyndigheter göra lämpliga undersökningar eller se till att dessa undersökningar utförs med vederbörlig skyndsamhet, så att sådana överträdelser avslöjas och förhindras. För detta ändamål kan kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter delta i dessa undersökningar.

7. Med hänsyn till behovet av efterkontroller av ursprungscertifikat formulär A ska exportörerna bevara alla tillämpliga dokument som styrker de berörda produkternas ursprungsstatus, och det exporterande förmånslandets behöriga statliga myndigheter ska bevara kopior av certifikaten och alla exporthandlingar som hänvisar till dem. Dessa dokument ska bevaras under en period av minst tre år från utgången av det år då ursprungscertifikatet formulär A utfärdades. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 97u

[604 A] 1. Artiklarna 97s och 97t ska även tillämpas mellan länderna i samma regionala grupp när det gäller tillhandahållande av uppgifter till kommissionen eller medlemsstaternas tullmyndigheter samt efterkontroller av ursprungscertifikat formulär A eller fakturadeklARATIONER som utfärdats i enlighet med reglerna om regional ursprungskumulation.

2. För tillämpning av artiklarna 85, 97m och 97p ska avtalet mellan Europeiska unionen, Norge, Schweiz och Turkiet bland annat innefatta ett åtagande att ge varandra nödvändigt bistånd när det gäller administrativt samarbete. För tillämpning av artikel 86.7 och 86.8 och artikel 97k ska det land med vilket Europeiska unionen har ett gällande frihandelsavtal och som har gått med på utvidgad kumulation med ett förmånsland också gå med på att ge det senare landet bistånd när det gäller administrativt samarbete, på samma sätt som det skulle ge medlemsstaternas tullmyndigheter sådant bistånd i enlighet med relevanta bestämmelser i det berörda frihandelsavtalet. *Förordning 1063/2010.*

Underavsnitt 5 – Förfaranden vid bilateral kumulation

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 97v

[604 B] 1. Bevisning för att produkter från Europeiska unionen har ursprungsstatus ska tillhandahållas genom uppvisande av

- a) ett varucertifikat EUR.1, vars förlaga anges i bilaga 21 [1470], eller
- b) en fakturadeklARATION, vars text anges i bilaga 18 [1467]. En fakturadeklARATION får upprättas av vilken exportör som helst för sändningar innehållande ursprungsprodukter vilkas totala värde inte överskrider 6 000 euro, eller av en godkänd exportör i Europeiska unionen.

2. Exportören eller dennes befullmäktigade ombud ska ange 'GSP beneficiary countries' och 'EU' eller 'Pays bénéficiaires du SPG' och 'UE' i fält 2 på varucertifikatet EUR.1.

3. Bestämmelserna i detta avsnitt om utfärdande, användning och efterkontroll av ursprungscertifikat formulär A ska i tillämpliga delar gälla varucertifikat EUR.1 och, med undantag för bestämmelserna om utfärdande, fakturadeklarationer.

4. Medlemsstaternas tullmyndigheter får ge en exportör, nedan kallad 'godkänd exportör', som ofta sänder produkter med ursprung i Europeiska unionen inom ramen för bilateral kumulation, tillstånd att upprätta fakturadeklarationer oberoende av de berörda produkternas värde, när exportören på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna lämnar de garantier som dessa behöver för att kontrollera

- a) att produkterna har ursprungsstatus, och
- b) att övriga villkor som gäller i den medlemsstaten är uppfyllda.

5. Tullmyndigheterna får bevilja tillstånd som godkänd exportör på de villkor som de anser lämpliga. Tullmyndigheterna ska tilldela den godkända exportören ett tillståndsnummer som ska anges i fakturadeklarationen.

6. Tullmyndigheterna ska övervaka hur den godkända exportören använder sitt tillstånd. Tullmyndigheterna får återkalla tillståndet när som helst.

De ska återkalla tillståndet i följande fall:

- a) När den godkända exportören inte längre lämnar de garantier som avses i punkt 4.
- b) När den godkända exportören inte uppfyller de villkor som avses i punkt 5.
- c) När den godkända exportören på annat sätt använder tillståndet felaktigt.

7. Godkända exportörer behöver inte underteckna fakturadeklarationer, om de lämnar en skriftlig försäkran till tullmyndigheterna att de påtar sig fullt ansvar för varje fakturadeklaration där de identifieras, som om den hade undertecknats av dem för hand.
Förordning 1063/2010.

Underavsnitt 6 – Ceuta och Melilla

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1063/2010.

Artikel 97w

[605] Bestämmelserna i detta avsnitt om utfärdande, användning och efterkontroll av ursprungstyg ska i tillämpliga delar gälla produkter som för tillämpning av bilateral kumulation exporteras från ett förmånsland till Ceuta och Melilla och produkter som för tillämpning av bilateral kumulation exporteras från Ceuta och Melilla till ett förmånsland.

Ceuta och Melilla ska anses som ett enda territorium.

De spanska tullmyndigheterna ska ansvara för tillämpningen av detta avsnitt i Ceuta och Melilla. *Förordning 1063/2010.*

Avsnitt 2 – Länder och territorier som omfattas av bestämmelser om tullförmåner som ensidigt fastställs av gemenskapen till förmån för vissa länder eller territorier

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 444/2002.

Artikel 97x

[605 A] 1. I detta avsnitt gäller följande definitioner:

- a) *tillverkning*: alla slag av bearbetning eller behandling, inbegripet sammansättning.
- b) *material*: alla ingredienser, råmaterial, beståndsdelar eller delar osv. som används vid tillverkningen av en produkt.
- c) *produkt*: den produkt som tillverkas, även om den är avsedd för senare användning i en annan tillverkningsprocess.
- d) *varor*: både material och produkter.
- e) *tullvärde*: det värde som fastställs i enlighet med 1994 års avtal om tillämpning av artikel VII i allmänna tull- och handelsavtalet (WTO-avtalet om tullvärdeberäkning).

f) *pris fritt fabrik*: med detta begrepp avses i förteckningen i bilaga 15 [1464] det pris som betalas för produkten fritt fabrik till den tillverkare i vars företag den sista bearbetningen eller behandlingen äger rum, förutsatt att värdet av allt använt material inkluderas i priset och att avdrag gjorts för alla inhemska skatter som kommer att eller kan komma att återbetalas när den framställda produkten exporteras.

När det faktiskt betalade priset inte återspeglar samtliga de kostnader för tillverkningen av en produkt som faktiskt uppstått i förmånslandet avses med priset fritt fabrik summan av alla dessa kostnader med avdrag för alla inhemska skatter som kommer att eller kan komma att återbetalas när den framställda produkten exporteras.

g) *värdet av material*: med detta begrepp avses i förteckningen i bilaga 15 tullvärdet vid importtillfället för det icke-ursprungsmaterial som använts eller, om värdet inte är känt och inte kan fastställas, det första fastställbara pris som betalats för materialet i Europeiska unionen eller i förmånslandet i den mening som avses i artikel 98.1. Om värdet av de använda ursprungsmaterialen behöver fastställas, ska detta stycke gälla i tillämpliga delar.

h) *kapitel, HS-nummer och undernummer*: de kapitel, nummer eller undernummer (med fyr- eller sexställig sifferkod) som används i Harmoniserade systemet.

i) *klassificering*: klassificeringen av en produkt eller ett material enligt ett visst HS-nummer eller HS-undernummer.

j) *sändning*: produkter som antingen
 – sänds samtidigt från en exportör till en mottagare, eller
 – omfattas av ett enda transportdokument för hela transporten från exportören till mottagaren eller, i avsaknad av ett sådant dokument, av en enda faktura.

2. Vid tillämpning av punkt 1 f och när den sista bearbetningen eller behandlingen har lagts ut på en tillverkare kan uttrycket 'tillverkare' i punkt 1 f första stycket avse det företag som har anlitat tillverkaren. *Förordning 1063/2010*.

Underavsnitt 1 – Definition av begreppet ursprungsvaror

Artikel 98

[606] 1. Vid tillämpningen av de bestämmelser om tullförmåner som gemenskapen ensidigt fastställer till förmån för vissa länder, grupper av länder eller territorier (nedan kallade förmånsländer eller förmånsterritorier) skall, med undantag av de länder och territorier som avses i avsnitt 1 i detta kapitel och de utomeuropeiska länder och territorier som är associerade med gemenskapen, följande produkter anses ha sitt ursprung i ett förmånsland eller ett förmånsterritorium:

a) Produkter som helt framställts i detta förmånsland eller förmånsterritorium i enlighet med artikel 99.

b) Produkter som framställts i detta förmånsland eller förmånsterritorium och vid vilkas tillverkning andra produkter än de som avses i a har använts, förutsatt att dessa produkter har genomgått tillräcklig bearbetning eller förädling i enlighet med artikel 100.

2. Vid tillämpningen av detta avsnitt skall produkter med ursprung i gemenskapen enligt punkt 3 som i ett förmånsland eller förmånsterritorium undergår bearbetning eller förädling utöver den som beskrivs i artikel 101 anses ha sitt ursprung i detta förmånsland eller förmånsterritorium.

3. Punkt 1 skall på motsvarande sätt gälla för att fastställa ursprunget för de produkter som framställs i gemenskapen. *Förordning 444/2002*.

Artikel 99

[607] 1. Följande produkter skall anses helt framställda antingen i ett förmånsland eller förmånsterritorium eller i gemenskapen:

a) Mineraliska produkter som utvunnits ur deras jord eller havsbotten.

- b) Vegetabiliska produkter som skördats där.
- c) Levande djur som fötts och uppfötts där.
- d) Produkter som har erhållits från levande djur som uppfötts där.
- da) Produkter som har erhållits från slaktade djur som har fötts och uppfötts där.
- e) Produkter från jakt och fiske som utövats där.
- f) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet utanför deras territorialvatten av deras fartyg.
- g) Produkter som tillverkats ombord på deras fabriksfartyg uteslutande av produkter som avses i f.
- h) Begagnade föremål som tillvaratagits där och som endast kan användas för återvinning av råvaror.
- i) Avfall och skrot som uppkommit vid tillverkningsprocesser som ägt rum där.
- j) Produkter som utvunnits från eller under havsbotten utanför deras territorialvatten, förutsatt att de har ensamrätt att bearbeta denna havsbotten eller lager under denna.
- k) Varor som producerats där uteslutande av de produkter som anges i a–j.

2. Med uttrycket "deras fartyg" eller "deras fabriksfartyg" i punkt 1 f och 1 g avses endast fartyg och fabriksfartyg

– som är registrerade eller anmälda för registrering i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i en medlemsstat,

– som för ett förmånslands eller förmånsterritoriums eller en medlemsstats flagg,

– som till minst 50 procent ägs av medborgare i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i medlemsstater, eller av ett bolag med huvudkontor i den republiken eller i en av medlemsstaterna, och vars direktör eller direktörer, styrelseordförande, samt majoriteten av styrelseledamöter är medborgare i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i medlemsstaterna och vidare, i fråga om företag, vars kapital till minst hälften tillhör detta förmånsland eller förmånsterritorium eller medlemsstaterna, deras offentliga organ eller deras medborgare,

– vilkas befälhavare och övriga befäl är medborgare i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i medlemsstater, och

– vilkas besättning till minst 75 procent består av medborgare i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i medlemsstaterna.

3. Med uttrycket "förmånsland eller förmånsterritorium" och "gemenskapen" skall även avses förmånslandets eller förmånsterritoriumets eller medlemsstaternas territorialvatten.

4. Fartyg som är verksamma på öppna havet, inbegripet fabriksfartyg på vilka den fångade fisken bearbetas eller förädlas, skall anses ingå i det förmånslands eller förmånsterritoriums eller den medlemsstats territorium som de tillhör, förutsatt att de uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2. *Förordning 1063/2010*.

Artikel 100

[608] Vid tillämpningen av artikel 98 skall produkter som inte är helt framställda i ett förmånsland eller förmånsterritorium eller i gemenskapen anses vara tillräckligt bearbetade eller förädlade om villkoren i förteckningen i bilaga 15 [1464] är uppfyllda.

Dessa villkor anger i fråga om alla produkter som omfattas av detta avsnitt den bearbetning eller förädling som måste utföras på icke-ursprungsmaterial som används vid tillverkningen och tillämpas endast med avseende på sådant material.

Om en produkt, som erhållit ursprungsstatus därför att den uppfyller villkoren i förteckningen för denna produkt, används vid tillverkningen av en annan produkt, skall de tillämpliga villkoren för den produkt i vilken den ingår inte vara tillämpliga på den, och ingen hänsyn skall tas till det icke-ursprungsmaterial som kan ha använts när den tillverkades. *Förordning 444/2002*.

Artikel 101

[609] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 skall följande åtgärder anses utgöra otillräcklig bearbetning eller behandling för att ge en produkt ursprungsstatus, oavsett om villkoren i artikel 100 är uppfyllda:

- a) Åtgärder för att bevara produkten i gott skick under transport och lagring.
- b) Uppdelning eller sammanföring av kollin.
- c) Tvättning, rengöring; avlägsnande av damm, oxid, olja, färg eller andra beläggningar.
- d) Strykning eller pressning av textilier.
- e) Enklare målning eller polering.
- f) Skalning, partiell eller fullständig malning, polering eller glasering av spannmål eller ris.
- g) Tillsats av färg- eller smakämnen till socker eller formning av sockerbitar; partiell eller fullständig malning av kristallsocker.
- h) Skalning eller urkärning av frukter, nötter eller grönsaker.
- i) Vässning, enklare slipning eller enklare tillskärning.
- j) Siktning, sållning, sortering, klassificering, indelning i kategorier och hoppassning (inbegripet sammansättning av artiklar till satser).
- k) Enklare förpackning i flaskor, burkar, säckar, fodral eller askar eller uppsättning på kartor eller skivor samt alla övriga enklare förpackningsåtgärder.
- l) Anbringande eller tryckande av varumärken, etiketter, logotyper eller annan liknande särskiljande märkning på produkter eller på deras förpackningar.
- m) Enklare blandning av produkter, även av olika slag; blandning av socker med något annat material.
- ma) Enkel tillsats av vatten eller utspädning, dehydratisering eller denaturering av produkter.
- n) Enklare sammansättning av delar av artiklar i avsikt att framställa en komplett artikel eller isärtagning av produkter i delar.
- o) En kombination av två eller flera av de åtgärder som avses i a–n.
- p) Slakt av djur.

2. Alla åtgärder som vidtas i antingen ett förmånsland eller förmånsterritorium eller i gemenskapen när det gäller en viss produkt skall beaktas tillsammans vid fastställande av huruvida den bearbetning eller förädling som produkten har genomgått skall anses vara otillräcklig i enlighet med punkt 1. *Förordning 1063/2010.*

Artikel 101a

[609 A] 1. Den kvalificerande enheten för tillämpning av bestämmelserna i detta avsnitt skall vara den särskilda produkt som anses som grundenhet vid klassificeringen enligt Harmoniserade systemets nomenklatur.

Av detta följer att

- a) när en produkt som är sammansatt av en grupp eller en sammanföring av artiklar klassificeras under ett enda tulltaxenummer i Harmoniserade systemet utgörs den kvalificerande enheten av helheten,
- b) när ett parti består av flera identiska produkter som klassificeras enligt samma tulltaxenummer i Harmoniserade systemet skall varje produkt beaktas för sig vid tillämpning av bestämmelserna i detta avsnitt

2. Om förpackningarna, genom tillämpningen av den allmänna regeln nr 5 i Harmoniserade systemet, inbegrips i produkten vid klassificeringen, skall de inbegripas även vid ursprungsbestämningen. *Förordning 1602/2000. Rättelse, EGT L 163, 2001.*

Artikel 102

[610] 1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 100 får icke-ursprungsmaterial användas vid tillverkning av en viss produkt, förutsatt att deras totala värde inte överstiger 10 % av produktens pris fritt fabrik.

Om i förteckningen ett eller flera procenttal har angivits för icke-ursprungsmaterialets högsta värde får tillämpningen av första stycket inte medföra att dessa procenttal överskrids.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas på produkter som omfattas av kapitel 50–63 i Harmoniserade systemet. *Förordning 1602/2000. Rättelse, EGT L 163, 2001.*

Artikel 103

[611] Tillbehör, reservdelar och verktyg som levereras tillsammans med utrustning, en maskin, en apparat eller ett fordon, skall tillsammans med dessa anses som en enhet när de utgör standardutrustning och ingår i priset för ifrågavarande utrustning, maskin, apparat eller fordon, eller inte fakturerats särskilt. *Förordning 1602/2000.*

Artikel 104

[612] Varor i satser, i den mening som avses i den allmänna regeln nr 3 i Harmoniserade systemet, skall anses som ursprungsprodukter under förutsättning att alla i satsen ingående komponenter utgör ursprungsprodukter. Varor i satser som består av såväl ursprungsprodukter som icke-ursprungsprodukter skall dock i sin helhet anses vara ursprungsprodukter, förutsatt att värdet av icke-ursprungsprodukterna inte överstiger 15 procent av satsens pris fritt fabrik. *Förordning 1602/2000.*

Artikel 105

[613] För att avgöra om en produkt är en ursprungsprodukt eller ej, är det inte nödvändigt att fastställa ursprunget för följande, som kan ha använts vid dess tillverkning:

- a) Energi och bränsle.
- b) Anläggningar och utrustning.
- c) Maskiner och verktyg.
- d) Varor som inte ingår och som inte är avsedda att ingå i den slutliga sammansättningen av produkten. *Förordning 1602/2000.*

Artikel 106

[614] De villkor som anges i detta avsnitt i fråga om erhållande av ursprungsstatus skall kontinuerligt uppfyllas i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i gemenskapen.

Om ursprungsvaror som exporterats från förmånslandet eller förmånsterritoriet eller gemenskapen till ett annat land återinförs skall de anses vara icke-ursprungsprodukter om det inte på ett tillfredsställande sätt kan visas för de behöriga myndigheterna

- att de återinförda varorna är samma varor som de som exporterades, och
- att de inte har behandlats utöver vad som krävdes för att bevara dem i gott skick under tiden i det berörda landet eller under själva exporten. *Förordning 444/2002.*

Artikel 107

[615] 1. Följande skall anses vara direkttransporterat från förmånslandet eller förmånsterritoriet till gemenskapen eller från gemenskapen till förmånslandet eller förmånsterritoriet:

- a) Produkter som transporteras utan att passera genom något annat lands territorium.
- b) Produkter som utgör en enda försändelse och som transporteras genom andra länders territorier än förmånslandets eller förmånsterritoriets eller gemenskapens, i förekommande fall med omlastning eller tillfällig lagring i dessa länder, förutsatt att produkterna står under uppsikt av tullmyndigheterna i transit- eller lagringslandet och inte undergår annan behandling än lossning, lastning eller någon åtgärd för att bevara dem i gott skick.
- c) Produkter som transporteras utan avbrott i rörledningar genom ett annat territorium än det exporterande förmånslandets eller förmånsterritoriets eller gemenskapens territorium. *Förordning 444/2002.*

2. För att styrka att villkoren i punkt 1 b har uppfyllts skall för de behöriga tullmyndigheter uppvisas

- a) ett enda transportdokument som gäller för transporten från exportlandet genom transitlandet, eller
- b) ett av tullmyndigheterna i transitlandet utfärdat intyg som innehåller
  - en noggrann produktbeskrivning,
  - datum för produkternas lossning och omlastning samt, i förekommande fall, namnen på de fartyg eller andra transportmedel som använts, och
  - uppgift om de förhållanden under vilka produkterna befann sig i transitlandet, eller
- c) i avsaknad härav, annat underlag. *Förordning 1602/2000. Rättelse EGT L 163/2001.*

Artikel 108

[616] 1. För ursprungsprodukter som har sänts från ett förmånsland eller förmånsterritorium till en utställning i ett annat land och som efter utställningen sålts för att importeras till gemenskapen, skall vid importen beviljas den förmånsbehandling i tullhänseende som avses i artikel 98, på villkor att produkterna uppfyller de krav i detta avsnitt som ger dem rätt att anses som produkter med ursprung i förmånsland eller förmånsterritorium och förutsatt att det på ett för gemenskapens behöriga tullmyndigheter tillfredsställande sätt visas

- a) att en exportör har sänt produkterna från det exporterande förmånslandets eller förmånsterritoriets territorium direkt till utställningslandet och ställt ut dem där,
- b) att den exportören har sålt eller på annat sätt avyttrat produkterna till en person i gemenskapen,
- c) att produkterna under utställningen eller omedelbart därefter har sänts till gemenskapen i samma skick som de sändes till utställningen, och
- d) att produkterna, sedan de sändes till utställningen, inte har använts för annat ändamål än för demonstration på utställningen. *Förordning 444/2002.*

2. Ett varucertifikat EUR.1 skall avlämnas till gemenskapens tullmyndigheter på vanligt sätt. Utställningens namn och adress skall anges i certifikatet. Vid behov kan ytterligare dokumentation begäras angående produkternas beskaffenhet och för att visa på vilka villkor de har ställts ut. *Förordning 1602/2000.*

3. Bestämmelserna i punkt 1 är tillämpliga på alla handels-, industri-, jordbruks- eller hantverksutställningar samt på mässor eller offentliga visningar av liknande karaktär under vilka produkterna förblir under tullkontroll, dock med undantag för sådana som i privat syfte anordnas i butiker eller affärslokaler för försäljning av utländska produkter. *Förordning 1602/2000.*

Underavsnitt 2 — Ursprungsintyg

Artikel 109

[617] Produkter med ursprung i förmånsländer eller förmånsterritorier skall vara berättigade till den förmånsbehandling i tullhänseende som avses i artikel 98, under förutsättning av företeende av antingen:

- a) ett varucertifikat EUR.1, till vilket en förlaga finns i bilaga 21 [1470], eller
- b) i de fall som anges i artikel 116.1, en deklARATION, vars text framgår i bilaga 22 [1471], som av exportören avges på en faktura, packsedel eller någon annan kommersiell handling med tillräckligt detaljerad beskrivning av produkterna för att göra det möjligt att identifiera dem (nedan kallad fakturadeklARATION). *Förordning 4447/2002.*

a) VARUCERTIFIKAT EUR.1

Artikel 110

[618] 1. Ursprungsprodukter enligt detta avsnitt skall vid import till gemenskapen omfattas av de tullförmåner som avses i artikel 98, under förutsättning att dessa produkter har transporterats direkt till gemenskapen enligt artikel 107, mot uppvisande av ett varucertifikat EUR.1 som utfärdats antingen av tullmyndigheterna eller av andra behöriga statliga myndigheter i förmånslandet eller förmånsterritoriet, under förutsättning att detta land eller territorium:

- har överlämnat de uppgifter som krävs enligt artikel 121 till kommissionen, och
- biträder gemenskapen genom att tillåta tullmyndigheterna i medlemsstaterna att kontrollera att dokumentet är äkta eller att uppgifterna beträffande de ifrågavarande produkternas verkliga ursprung är riktiga. *Förordning 444/2002.*

2. Ett varucertifikat EUR.1 får endast utfärdas om det kan användas som det skriftliga bevis som krävs för den förmånsbehandling i tullhänseende som avses i artikel 98. *Förordning 1602/2000.*

3. Ett varucertifikat EUR.1 skall endast utfärdas på skriftlig ansökan av exportören eller av dennes befullmäktigade ombud. Denna ansökan skall göras på ett formulär, av vilket en förlaga visas i bilaga 21 [1470] och som skall ifyllas i överensstämmelse med bestämmelserna i detta underavsnitt.

Ansökningar om varucertifikat EUR.1 skall förvaras under minst tre år av de behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten. *Förordning 444/2002.*

4. Exportören eller dennes ombud skall tillsammans med ansökan överlämna alla tillämpliga styrkande handlingar som bevisar att de produkter som skall exporteras uppfyller kraven för utfärdandet av ett varucertifikat EUR.1.

Exportören skall åta sig att på de behöriga myndigheternas begäran avlämna allt övrigt bevismaterial som dessa myndigheter finner nödvändigt för att fastställa ursprungsstatusen hos de förmånsberättigade produkterna samt godta nämnda myndigheters kontroller av räkenskaperna och omständigheterna vid framställandet av produkterna. *Förordning 1602/2000. Rättelse EGT L 163/2001.*

5. Varucertifikatet EUR.1 skall utfärdas av de behöriga statliga myndigheterna i förmånsländerna eller förmånsterritorierna eller av tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten, om de produkter som skall exporteras kan anses vara ursprungsvaror enligt detta avsnitt. *Förordning 444/2002.*

6. Då varucertifikatet EUR.1 är det skriftliga beviset för tillämpningen av den förmånsbehandling i tullhänseende som föreskrivs i artikel 98 är det de behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten som skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera varornas ursprung eller andra uppgifter i certifikatet. *Förordning 444/2002.*

7. De behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten skall ha rätt att kräva all sorts

skriftlig bevisning och att utföra de kontroller som de anser vara nödvändiga för att verifiera om de i punkt 5 upptagna villkoren är uppfyllda.

8. De behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten skall ansvara för att de formulär som avses i punkt 1 är korrekt ifyllda.

9. Dagen för utfärdandet av varucertifikatet EUR.1 skall anges i den del av certifikatet som är reserverad för tullmyndigheterna.

10. Varucertifikat EUR.1 skall utfärdas av de behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller av tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten, när de produkter som certifikatet avser exporteras. Det skall ställas till exportörens förfogande så snart utförelsen faktiskt ägt rum eller säkerställts. *Förordning 444/2002.*

Artikel 111

[619] Om isärtagna eller inte hopsatta produkter enligt den allmänna regeln nr 2 a i Harmoniserade systemet, vilka klassificeras enligt avdelningarna XVI eller XVII eller nr 7308 eller 9406 i detta system, importeras i delposter på begäran av importören och på villkor som fastställs av tullmyndigheterna i importlandet, skall ett enda ursprungsintyg för sådana produkter företes för tullmyndigheterna vid import av den första delposten. *Förordning 1602/2000.*

Artikel 112

[620] Ursprungsintyg skall företes för tullmyndigheterna i importlandet i enlighet med förfarandena i artikel 62 [162] i kodexen. De nämnda myndigheterna får begära översättning av ett ursprungsintyg och får också kräva att importdeklarationen åtföljs av en försäkran från importören att produkterna uppfyller de villkor som gäller för tillämpning av detta avsnitt. *Förordning 1602/2000. Rättelse, EGT L 163, 2001.*

Artikel 113

[621] 1. Trots artikel 110.10 får varucertifikat EUR.1 undantagsvis utfärdas efter exporten av de produkter som certifikatet avser, om

- a) det inte utfärdades vid tidpunkten för exporten på grund av misstag, förbiseende eller särskilda omständigheter,
- b) det på ett för behöriga myndigheter tillfredsställande sätt visas att ett varucertifikat EUR.1 utfärdades men av tekniska skäl inte godtogs vid importen.

2. Den behöriga myndigheten får utfärda ett intyg i efterhand endast efter att ha kontrollerat att de uppgifter som lämnas i exportörens ansökan överensstämmer med uppgifterna i motsvarande expordokument, och att inget giltigt varucertifikat EUR.1 enligt bestämmelserna i detta avsnitt utfärdades när produkterna i fråga exporterades.

3. Varucertifikat EUR.1 som utfärdas i efterhand måste förses med någon av följande påskrifter:

- "EXPEDIDO A POSTERIORI",
- "UDSTEDT EFTERFØLGENDE",
- "NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT",
- "ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ",
- "ISSUED RETROSPECTIVELY",
- "DÉLIVRÉ A POSTERIORI",
- "RILASCIATO A POSTERIORI",
- "AFGEGEVEN A POSTERIORI",
- "EMITIDO A POSTERIORI",
- "ANNETTU JÄLKIKÄTEEN",
- "UTFÄRDAT I EFTERHAND",

- "VYSTAVENO DODATEČNĚ",
- "VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT",
- "IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI",
- "RETROSPEKTYVUSIS IŠDAVIMAS",
- "KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL",
- "MAHRUĞ RETROSPETTIVAMENT",
- "WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE",
- "IZDANO NAKNADNO",
- "VYHOTOVENÉ DODATOČNE",
- "ИЗДАДЕН ВПОСЛЕДСТВИЕ",
- "ELIBERAT ULTERIOR",
- "IZDANO NAKNADNO".

4. Den påskrift som avses i punkt 3 skall införas i fältet "Anmärkningar" på varucertifikatet EUR.1. *Förordning 519/2013.*

Artikel 114

[622] 1. Om ett varucertifikat EUR.1 stjåls, förloras eller förstörs får exportören hos de behöriga myndigheter som utfärdat det begära att ett duplikat upprättas på grundval av de exportdokument som finns hos behörige myndigheter.

2. Ett duplikat som utfärdas på detta sätt måste förses med någon av följande påskrifter:

- "DUPLICADO",
- "DUPLIKAT",
- "DUPLIKAT",
- "АНТИГРАФО",
- "DUPLICATE",
- "DUPLICATA",
- "DUPLICATO",
- "DUPLICAAT",
- "SEGUNDA VIA",
- "KAKSOISKAPPALE",
- "DUPLIKAT",
- "DUPLIKÁT",
- "DUPLIKAAT",
- "DUBLIKĀTS",
- "DUBLIKATAS",
- "MÁSODLAT",
- "DUPLIKAT",
- "DUPLIKAT",
- "DVOJNIK",
- "DUPLIKÁT",
- "ДУБЛИКАТ",
- "DUPLICAT",
- "DUPLIKAT".

3. Den påskrift som avses i punkt 2 skall införas i fältet "Anmärkningar" på varucertifikatet EUR.1.

4. Duplikatet, som skall ha samma utfärdandedatum som det ursprungliga varucertifikatet EUR.1, skall gälla från och med den dagen. *Förordning 519/2013.*

Artikel 115

[623] Om ursprungsprodukter befinner sig under kontroll av ett tullkontor i gemenskapen skall det vara möjligt att ersätta det ursprungliga ursprungsintyget med ett eller flera varucertifikat EUR.1, i avsikt att sända alla eller några av dessa produkter någon annanstans inom gemenskapen. Ersättningscertifikatet EUR.1 skall utfärdas av det tullkontor under vars kontroll varorna befinner sig. *Förordning 1602/2000.*

b) FAKTURADEKLARATION

Artikel 116

[624] 1. En fakturadeklaration får upprättas

a) av en godkänd gemenskapsexportör i den mening som avses i artikel 117,

b) av vilken exportör som helst för vilken försändelse som helst som består av ett eller flera kollin innehållande ursprungsprodukter vilkas totala värde inte överstiger 6 000 euro, under förutsättning att det biträde som avses i artikel 110.1 tillämpas också på detta förfarande.

2. Fakturadeklaration får upprättas om produkterna i fråga kan anses som produkter med ursprung i gemenskapen eller i ett förmånsland eller förmånsterritorium och om de uppfyller övriga krav i det här avsnittet.

3. En exportör som upprättar en fakturadeklaration skall vara beredd att när som helst, på begäran av exportlandets tullmyndigheter eller andra behöriga statliga myndigheter, förete alla relevanta dokument som bevisar de berörda produkternas ursprungsstatus liksom att övriga krav i det här avsnittet har uppfyllts.

4. Fakturadeklaration skall upprättas av exportören genom maskinskrivning, stämpling eller tryck på fakturan, packsedeln eller annan kommersiell handling, i enlighet med den deklaration vars text framgår av bilaga 22 [1471] och med användande av någon av de språkversioner som anges i den bilagan och enligt bestämmelserna i exportlandets nationella lag. Om deklarationen skrivs för hand, skall den skrivas med bläck och med tryckbokstäver.

5. Fakturadeklarationer skall undertecknas för hand av exportören. En godkänd exportör i den mening som avses i artikel 117 behöver dock inte underteckna sådana deklarationer, om han lämnar en skriftlig försäkran till tullmyndigheterna att han

ikläder sig fullt ansvar för varje fakturadeklaration som identifierar honom, som om den undertecknats av honom för hand. *Förordning 1602/2000.*

6. I de fall som avses i punkt 1 b får en fakturadeklaration användas på följande särskilda villkor:

a) En fakturadeklaration skall utfärdas för varje försändelse.

b) Om varorna i en försändelse redan i exportlandet har genomgått en kontroll med avseende på om de motsvarar definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" kan exportören göra en hänvisning till denna kontroll i fakturadeklarationen.

Bestämmelserna i första stycket befriar i förekommande fall inte exportören från skyldigheten att fullgöra andra formaliteter som anges i tull- och postföreskrifterna. *Förordning 1602/2000.*

Artikel 117

[625] 1. Tullmyndigheterna i gemenskapen kan ge en exportör nedan kallad godkänd exportör, som ofta sänder produkter med ursprung i gemenskapen som avses i artikel 98.2, tillstånd att upprätta fakturadeklarationer oberoende av de berörda produkternas värde. En exportör som ansöker om sådant tillstånd måste på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt lämna de garantier som är nödvändiga för att bevisa produkternas ursprungsstatus liksom att övriga krav i detta avsnitt har uppfyllts. *Förordning 1602/2000. Rättelse EGT L 163/2001.*

2. Tullmyndigheterna får medge någon ställning som godkänd exportör på de villkor som de anser lämpliga. *Förordning 1602/2000.*

3. Tullmyndigheterna skall tilldela den godkände exportören ett tillståndsnummer som skall anges i fakturadeklarationen. *Förordning 1602/2000.*

4. Tullmyndigheterna skall övervaka användningen av den godkände exportörens tillstånd. *Förordning 1602/2000.*

5. Tullmyndigheterna kan återkalla tillståndet när som helst. De skall göra det när den godkände exportören inte längre lämnar de garantier som avses i punkt 1, inte uppfyller villkoren som avses i punkt 2 eller på annat sätt använder tillståndet på ett oriktigt sätt. *Förordning 1602/2000.*

Artikel 118

[626] 1. Ett ursprungsintyg skall gälla i fyra månader räknat från datum för utfärdandet i exportlandet och skall företeas för tullmyndigheterna i importlandet inom den tiden. *Förordning 1602/2000.*

2. Ursprungsintyg som företeas för tullmyndigheterna i importlandet efter sista dagen för företeende enligt punkt 1 får godkännas för förmånsbehandling i tullhänseende som anges i artikel 98, om underlåtenheten att förete dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter. *Förordning 1602/2000.*

3. I andra fall av försenat företeende får tullmyndigheterna i importlandet godkänna ursprungsintygen om produkterna har företetts för dem före nämnda sista dag. *Förordning 1602/2000.*

4. På begäran av importören och på villkor som fastställts av tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten kan ett enda ursprungsintyg avlämnas till tullmyndigheterna vid importen av den första försändelsen, om varorna

a) importerats ofta och kontinuerligt inom ramen för handel av ett betydande kommersiellt värde,

b) omfattas av ett och samma köpekontrakt vars parter är etablerade i exportlandet eller gemenskapen,

c) klassificeras enligt samma (åttasiffriga) nummer i Kombinerade nomenklaturen,

d) kommer från en och samma exportör, är avsedda för en och samma importör och genomgår importformaliteterna vid ett och samma tullkontor i gemenskapen.

Detta förfarande är tillämpligt på de kvantiteter och under den period som fastställts av de behöriga tullmyndigheterna. Den nämnda perioden får inte i något fall överstiga tre månader. *Förordning 1602/2000.*

Anm. Bestämmelser om godkänd exportör, se [792] o.f.

Artikel 119

[627] 1. Produkter som sänds som småpaket mellan privatpersoner eller ingår i resandes personliga bagage, skall godtas som ursprungsprodukter som åtnjuter förmånsbehandling enligt artikel 98 utan att ett varucertifikat EUR.1 eller en fakturadeklaration behöver företes, om importen av sådana produkter inte är av kommersiell karaktär och produkterna har deklarerats uppfylla kraven i detta avsnitt samt det inte finns något tvivel om riktigheten av en sådan deklARATION. *Förordning 1602/2000.*

2. Import av tillfällig karaktär som uteslutande avser produkter för mottagarnas, de resandes eller deras familjers personliga bruk skall inte anses vara import av kommersiell karaktär, om det på grund av produkternas art och mängd är uppenbart att syftet inte är kommersiellt.

Det sammanlagda värdet av dessa produkter får dessutom inte överstiga 500 euro i fråga om småpaket eller 1 200 euro i fråga om produkter som ingår i resandes personliga bagage. *Förordning 1602/2000.*

Artikel 120

[628] Upptäckten av mindre diskrepanser mellan uppgifterna i ett ursprungsintyg och uppgifterna i de dokument som företetts för tullkontoret i syfte att uppfylla formaliteterna för import av produkterna medför inte i sig att ursprungsintyg blir ogiltigt, förutsatt att det på vederbörligt sätt fastställs att dokumentet motsvarar de företedda produkterna.

Uppenbara formella fel, såsom skrivfel i ett ursprungsintyg, skall inte leda till att dokumentet avvisas, om felet inte är av den arten att det uppstår tvivel om att uppgifterna i dokument är riktiga. *Förordning 1602/2000.*

Underavsnitt 3 — Metoder för administrativt samarbete

Artikel 121

[629] 1. Förmånsländerna eller förmånsterritorierna skall sända kommissionen namnen på och adresserna till de statliga myndigheter på deras territorium som får utfärda varucertifikat EUR.1, samt prov på de stämplarna som dessa myndigheter använder och namn på och adresser till de statliga myndigheter som ansvarar för kontrollen av varucertifikat EUR.1 och fakturadeklarationer. Dessa stämplarna skall vara giltiga från och med den dag kommissionen mottog proven. Kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Om sändandet av dessa uppgifter sker inom ramen för uppdatering av tidigare uppgifter, skall kommissionen ange datum då de nya stämplarna börjar gälla enligt förmånsländernas eller förmånsterritoriernas behöriga statliga myndigheters angivelser. Dessa uppgifter är konfidentiella; i samband med övergång till fri omsättning skall de behöriga tullmyndigheterna i fråga dock låta importörer eller deras befullmäktigade ombud ta del av proven på de stämplarna som avses i denna punkt.

2. Kommissionen skall till förmånsländerna eller förmånsterritorierna skicka prov på de stämplarna som medlemsstaternas tullmyndigheter använder vid utfärdandet av varucertifikat EUR.1. *Förordning 444/2002.*

Artikel 122

[630] 1. Kontroll i efterhand av varucertifikat EUR.1 och fakturadeklarationer skall utföras stickprovvis eller närhelst tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten eller behöriga statliga myndigheter i förmånslandet eller förmånsterritoriet har rimliga tvivel beträffande äktheten av sådana dokument, berörda produkters ursprungsstatus eller att övriga krav i detta avsnitt har uppfyllts. *Förordning 444/2002.*

2. För tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 skall de behöriga myndigheterna i den importerande medlemsstaten eller i det importerande förmånslandet eller förmånsterritoriet återsända varucertifikatet EUR.1 och fakturan, om den företetts,

fakturadeklarationen eller kopia av dessa dokument, till behöriga myndigheter i det exporterande förmånslandet eller förmånsterritoriumet eller i den exporterande medlemsstaten och, i tillämpliga fall, ange skälen för en undersökning. Till stöd för begäran om kontroll i efterhand skall de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som talar för att uppgifterna i ursprungsintyget inte är riktiga. *Förordning 444/2002.*

Om tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten beslutar att uppskjuta beviljandet av förmånsbehandlingen i tullhänseende som avses i artikel 98, i avvaktan på resultatet av kontrollen, skall de erbjuda importören att få produkterna utlämnade, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som bedöms nödvändiga. *Förordning 1602/2000.*

3. När en begäran om kontroll i efterhand har lämnats i enlighet med bestämmelserna i punkt 1, skall denna kontroll genomföras och resultaten därav meddelas till tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten eller de behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet inom en tid av högst sex månader. Detta resultat måste klart utvisa om ursprungsintyget avser de produkter som verkligen exporterats, och om de berörda produkterna kan anses vara produkter med ursprung i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller i gemenskapen. *Förordning 444/2002.*

4. Om rimliga tvivel föreligger och inget svar erhålls inom de sex månader som anges i punkt 3 eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att avgöra om dokumentet i fråga är äkta eller produkternas verkliga ursprung, skall en andra begäran göras hos de behöriga myndigheterna. Om det inom fyra månader efter den andra begäran inte har lämnats några resultat av kontrollen till den myndighet som begärt den eller om svaret inte innehåller tillräckliga uppgifter för att avgöra om dokumentet i fråga är äkta eller produkternas verkliga ursprung, skall den begärande myndigheten vägra förmånsbehandling i tullhänseende, utom under exceptionella omständigheter. *Förordning 1602/2000.*

5. Om kontrollförfarandet eller några andra tillgängliga upplysningar tycks visa att man handlar mot bestämmelserna i detta avsnitt, skall det exporterande förmånslandet eller förmånsterritoriet på eget initiativ eller på begäran av gemenskapen göra lämpliga undersökningar eller se till att dessa undersökningar utförs med vederbörlig skyndsamhet för att avslöja och förhindra sådana handlingssätt. I detta syfte kan gemenskapen delta i dessa undersökningar. *Förordning 444/2002.*

6. För att möjliggöra kontroll i efterhand av varucertifikat EUR.1 skall kopior av certifikaten och alla expordokument som hänvisar till dem förvaras i minst tre år av de behöriga statliga myndigheterna i förmånslandet eller förmånsterritoriet eller tullmyndigheterna i den exporterande medlemsstaten. *Förordning 444/2002.*

Underavsnitt 4 — Ceuta och Melilla

Artikel 123

[631] 1. Begreppet "gemenskapen" i detta avsnitt omfattar inte Ceuta och Melilla. Begreppet "produkter med ursprung i gemenskapen" avser inte produkter med ursprung i Ceuta och Melilla. *Förordning 1602/2000.*

2. Detta avsnitt skall ha motsvarande tillämpning vid avgörandet av huruvida produkter kan anses ha sitt ursprung i det förmånsland eller förmånsterritorium som beviljas förmånsbehandling i tullhänseende då de importeras till Ceuta och Melilla eller ha sitt ursprung i Ceuta och Melilla. *Förordning 444/2002.*

3. Ceuta och Melilla skall anses som ett enda territorium. *Förordning 1602/2000.*

4. Bestämmelserna i detta avsnitt om utfärdande, användning och efterkontroll av varucertifikat EUR.1 skall ha motsvarande tillämpning för produkter med ursprung i Ceuta och Melilla. *Förordning 1602/2000.*

5. De spanska tullmyndigheterna skall ansvara för tillämpningen av detta avsnitt i Ceuta och Melilla. *Förordning 1602/2000*

Artiklarna 124—140

Artiklarna har upphört att gälla enligt förordning 12/97.

AVDELNING V — TULLVÄRDE

Kapitel 1 — Allmänna bestämmelser

Artikel 141

[649] 1. Vid tillämpningen av bestämmelserna i artikel 28—36 [128—136] i kodexen och bestämmelserna i denna avdelning skall medlemsstaterna följa de bestämmelser som anges i bilaga 23 [1472].

Bestämmelserna i den första kolumnen i bilaga 23 [1472] skall tillämpas mot bakgrund av den förklarade anmärkning som anges i den andra kolumnen.

2. Om en hänvisning behövs till allmänt godkända redovisningsprinciper vid fastställandet av tullvärdet skall bestämmelserna i bilaga 24 [1473] tillämpas.

Artikel 142

[650] 1. I denna avdelning avses med

a) *avtalet*: den överenskommelse om genomförandet av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna år 1973 till 1979, och som avses i artikel 31.1 [131] första strecksatsen i kodexen.

b) *framställda varor*: odlade, tillverkade och utvunna varor.

c) *identiska varor*: varor som framställts i samma land och som är lika i alla avseenden, inbegripet fysiska egenskaper, kvalitet och anseende. Mindre skillnader i utseende hos en vara som annars överensstämmer med definitionen skall inte hindra att varan anses som identisk.

d) *liknande varor*: varor som framställts i samma land och som, även om de inte är lika i alla avseenden, har liknande egenskaper och består av liknande material, vilket gör att de kan ha samma funktioner och vara utbytbara i handeln, varornas kvalitet, deras anseende och förekomsten av ett varumärke är några av de faktorer som skall beaktas vid bedömningen av om det är fråga om liknande varor.

e) *varor av samma klass och typ*: varor som ingår i samma grupp eller varusortiment, framställda av en viss industri eller industrisektor, och som inbegriper identiska eller likartade varor.

2. Uttrycken *identiska varor* och *liknande varor*, allt efter omständigheterna, inbegriper inte varor som innebär eller omfattar konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete eller formgivningsarbete samt ritningar och skisser, för vilka ingen anpassning har gjorts enligt artikel 32.1 b iv [132] i kodexen, på grund av att dessa arbeten utförts i gemenskapen.

Artikel 143

[651] 1. Vid tillämpningen av bestämmelserna i avdelning II, kapitel 3 i kodexen och bestämmelserna i denna avdelning skall personer anses som närstående endast om

a) de är styrelseledamöter eller företagsledare i varandras företag,

b) de är juridiskt erkända kompanjoner i någon affärsverksamhet,

c) de är arbetsgivare och anställd,

d) någon person direkt eller indirekt äger, kontrollerar eller innehar 5 % eller mer av bådas utestående röstberättigande aktier eller andelar,

e) en av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andra,

f) båda två direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje person,

g) de tillsammans direkt eller indirekt kontrollerar en tredje person, eller

h) de är medlemmar av samma familj. Personer skall anses tillhöra samma familj

endast om de står i ett av följande förhållanden till varandra:

— Man och hustru.

— Förälder och barn.

- Bror och syster (hel- eller halvsyskon).
- Far- eller morförälder och barnbarn.
- Farbror/morbror eller faster/moster och syskonbarn.
- Svärföräldrar och svärson eller svärdotter.
- Svåger och svägerska. *Förordning 46/99.*

2. Vid tillämpningen av detta avsnitt skall personer som har affärsförbindelser med varandra, på så sätt att den ena är enda agent, distributör eller koncessionsinnehavare eller liknande för den andra personen, anses vara närstående endast om de uppfyller kriterierna i punkt 1.

Artikel 144

[652] 1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 29 [129] i kodexen för varor för vilka priset ännu inte betalats vid den faktiska tidpunkten för värderingen för tulländamål skall det pris som skulle ha betalats vid denna tid vanligtvis utgöra grunden för tullvärdet.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall samråda inom kommittén om tillämpningen av punkt 1.

Artikel 145

[653] 1. Om varor som deklarerats för fri omsättning utgör en del av en större kvantitet av samma varor som inköpts i en enda transaktion, skall det pris som faktiskt betalats eller skall betalas enligt artikel 29.1 [129] i kodexen vara det pris som motsvarar den del av det totala priset som den deklarerade kvantiteten utgör av den totala inköpta kvantiteten.

En sådan fördelning av det faktiskt betalade priset eller det pris som skall betalas skall även tillämpas vid förlust av en del av en försändelse eller när de varor som värderas har skadats före övergången till fri omsättning.

2. Om säljaren, efter det att varor har övergått till fri omsättning, ändrar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna till köparens förmån, får ändringen av priset tas i beaktande vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 29 [129] i kodexen, under förutsättning att det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt kan visas

- a) att varorna var defekta vid den tidpunkt som avses i artikel 67 [167] i kodexen,
- b) att säljaren har gjort ändringen i enlighet med garantiförpliktelserna i det försäljningsavtal som ingåtts före varornas övergång till fri omsättning, och
- c) att varornas defekta karaktär inte redan beaktats i försäljningsavtalet.

3. Priset som faktiskt betalats eller skall betalas och som har ändrats i enlighet med föregående stycke får beaktas om ändringen har skett inom en period på tolv månader från och med dagen för mottagandet av deklARATIONEN för varornas övergång till fri omsättning. *Förordning 444/2002.*

Artikel 146

[654] Om det pris som faktiskt betalats eller som skall betalas enligt artikel 29.1 [129] i kodexen inbegriper ett belopp som gäller någon intern skatt som tillämpas i ursprungslandet eller det exporterande landet för varorna i fråga skall detta belopp inte inräknas i tullvärdet, under förutsättning att det tillfredsställande kan bevisas för de berörda tullmyndigheterna att varorna i fråga har befriats eller kommer att befrias från detta till köparens förmån.

Artikel 147

[655] 1. Vid tillämpningen av artikel 29 [129] i kodexen skall det faktum att de varor som skall säljas deklarerats för fri omsättning anses som ett tillräckligt tecken på att de har sålts för export till gemenskapens tullområde. Om flera på varandra följande försäljningar sker före värderingen skall detta tecken gälla endast i fråga om den sista försäljning som ledde till varornas införsel till gemenskapens tullområde eller en försäljning som ägde rum på gemenskapens tullområde före övergången till fri omsättning.

Vid uppgivandet av ett pris som avser en försäljning som ägde rum före den sista försäljning på grundval av vilken varorna infördes till gemenskapens tullområde, skall det till tullmyndigheternas belåtenhet intygas att syftet med denna försäljning av varorna var export till detta tullområde.

Bestämmelserna i artikel 178—181 a är tillämpliga. *Förordning 1762/95.*

2. Om varor används i ett tredje land mellan försäljningstillfället och den tidpunkt då de övergick till fri omsättning behöver tullvärdet inte vara lika med transaktionsvärdet. *Förordning 1762/95.*

3. Köparen behöver inte uppfylla några andra villkor än att vara en part i köpekontraktet.

Artikel 148

[656] Om det vid tillämpningen av artikel 29.1 b [129] i kodexen kan fastställas att försäljningen av eller priset på importerade varor är underkastade ett villkor eller en ersättning, vars värde kan fastställas med hänsyn till de varor som värderas, skall detta värde anses som en indirekt betalning av köparen till säljaren och en del av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas, förutsatt att villkoret eller ersättningen varken avser

a) en sådan verksamhet som artikel 29.3 b [129] i kodexen avser, eller

b) en faktor i fråga om vilken ett tillägg skall göras till det pris som faktiskt betalats eller skall betalas enligt bestämmelserna i artikel 32 [132] i kodexen.

Artikel 149

[657] 1. Vid tillämpningen av artikel 29.3 b [129] i kodexen avser beteckningen *marknadsföring* alla aktiviteter med annonsering och marknadsföring för att sälja varorna i fråga och alla aktiviteter som avser garantier för dem.

2. De aktiviteter som företas av köparen skall anses utförda för hans egen räkning, även om de genomförs i enlighet med en skyldighet för köparen på grund av ett avtal med säljaren.

Artikel 150

[658] 1. Vid tillämpningen av artikel 30.2 a i [130] kodexen (transaktionsvärdet på identiska varor) skall tullvärdet bestämmas som transaktionsvärdet av identiska varor vid en försäljning i samma handelsled och med i huvudsak samma kvantitet som de varor som värderas. Om ingen sådan försäljning förekommer skall transaktionsvärdet av identiska varor, sålda i ett annat handelsled eller i andra kvantiteter användas, anpassade för att ta hänsyn till skillnader som kan anses bero på handelsled eller kvantitet, förutsatt att dessa anpassningar kan ske på grundval av uppvisade bevis som klart fastställer att anpassningen är skälig och riktig, vare sig anpassningen leder till att värdet ökar eller minskar.

2. Om de kostnader och avgifter som avses i artikel 32.1 e [132] i kodexen ingår i transaktionsvärdet skall en anpassning göras för att beakta väsentliga skillnader i dessa kostnader och avgifter mellan de importerade varorna och de identiska varorna i fråga som uppstått på grund av skillnader i avstånd och transportsätt.

3. Om mer än ett transaktionsvärde på identiska varor fastställs vid tillämpningen av denna artikel skall det lägsta av dessa värden användas för att fastställa de importerade varornas tullvärde.

4. Vid tillämpningen av denna artikel skall ett transaktionsvärde för varor framställda av en annan person endast tas med i beräkningen när inget transaktionsvärde kan fastställas enligt punkt 1 för identiska varor framställda av samma person som de varor som värderas.

5. Vid tillämpningen av denna artikel avses med transaktionsvärdet på identiska importerade varor ett tullvärde som fastställts tidigare enligt artikel 29 [129] i kodexen, anpassat enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln. *Rättelse EGT L 180/96.*

Artikel 151

[659] 1. Vid tillämpningen av artikel 30.2 b [130] i kodexen (transaktionsvärdet på liknande varor) skall tullvärdet bestämmas som transaktionsvärdet av liknande varor vid en försäljning i samma handelsled och med i huvudsak samma kvantitet som de varor som värderas. Om ingen sådan försäljning förekommer skall transaktionsvärdet av liknande varor, sålda i ett annat handelsled eller i andra kvantiteter användas, anpassade för att ta hänsyn till skillnader som kan anses bero på handelsled eller kvantitet, förutsatt att dessa anpassningar kan ske på grundval av uppvisade bevis som klart fastställer att anpassningen är skälig och riktig, vare sig anpassningen leder till att värdet ökar eller minskar. *Rättelse EGT L 111/99.*

2. Om de kostnader och avgifter som avses i artikel 32.1 e [132] i kodexen ingår i transaktionsvärdet skall en anpassning göras för att ta hänsyn till väsentliga skillnader i dessa kostnader och avgifter mellan de importerade varorna och de liknande varorna i fråga som uppstått på grund av skillnader i avstånd och transportsätt.

3. Om mer än ett transaktionsvärde på liknande varor fastställs vid tillämpningen av denna artikel skall det lägsta av dessa värden användas för att fastställa de importerade varornas tullvärde.

4. Vid tillämpningen av denna artikel skall ett transaktionsvärde på varor framställda av en annan person endast tas med i beräkningen när inget transaktionsvärde kan fastställas enligt punkt 1 för liknande varor framställda av samma person som de varor som värderas.

5. Vid tillämpningen av denna artikel avses med transaktionsvärdet på liknande importerade varor ett tullvärde som fastställts tidigare enligt artikel 29 [129] i kodexen, anpassat enligt punkterna 1 och 2 i den här artikeln. *Rättelse EGT L 180/96.*

Artikel 152

[660] 1. a) Om de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs i gemenskapen i samma skick som de importerades, skall tullvärdet av de importerade varorna, fastställt enligt artikel 30.2 c [130] i kodexen, grundas på det enhetspris för vilket de importerade varorna eller de identiska eller liknande importerade varorna säljs i den största sammanlagda kvantiteten vid eller ungefär vid den tidpunkt som de varor som skall värderas importerats till personer som inte är närstående till de personer från vilka de köper dessa varor, med avdrag för följande:

i) Antingen de provisioner som normalt betalas eller enligt överenskommelse skall betalas eller de tillägg som normalt görs för vinst och allmänna omkostnader (inbegripet direkta och indirekta kostnader för att saluföra varorna i fråga) i samband med försäljning i gemenskapen av importerade varor av samma klass eller slag.

ii) De normala kostnaderna för transport och försäkring samt därmed förbundna kostnader som uppstått inom gemenskapen.

iii) Importtullar och andra avgifter som skall betalas i gemenskapen vid importen eller försäljningen av varorna.

aa) Tullvärdet på vissa lättförstörbara varor som importerats på konsignation får fastställas direkt i enlighet med artikel 30.2 c [130] i tullkodexen. Enhetspriserna skall i detta syfte anmälas av medlemsstaterna till kommissionen och i enlighet med artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ges spridning genom kommissionens försorg via TARIC.

Enhetspriserna skall beräknas och anmälas enligt följande:

i) Efter de avdrag som anges i led a skall ett enhetspris per 100 kilogram netto för varje varuslag anmälas till kommissionen av medlemsstaterna. Medlemsstaterna får fastställa standardbelopp för de kostnader enligt a ii som skall meddelas till kommissionen.

ii) Enhetspriset får användas för att fastställa tullvärdet på de importerade varorna för 14-dagarsperioder, och varje period börjar på en fredag.

iii) Referensperioden för fastställande av enhetspriserna skall vara den föregående 14-dagarsperiod som slutar på torsdagen före den vecka under vilken nya enhetspriser skall fastställas.

iv) Enhetspriserna skall anmälas av medlemsstaterna till kommissionen i euro senast klockan 12 måndagen i den vecka då enhetspriserna ges spridning genom kommissionens försorg. Om den dagen inte är en arbetsdag, skall anmälan göras den omedelbart föregående arbetsdagen. Enhetspriserna skall gälla endast om denna anmälan ges spridning genom kommissionens försorg.

De varor som avses i första stycket i denna punkt anges i bilaga 26 [1475].
Förordning 215/2006.

b) Om varken de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs vid eller ungefär vid den tidpunkt då de varor som skall värderas importerats, skall tullvärdet på de importerade varorna, fastställt enligt denna artikel och annars enligt bestämmelserna i punkt 1 a, grundas på det till vilket de importerade varorna eller de identiska eller liknande importerade varorna säljs i gemenskapen i samma skick som de importerades, vid första möjliga tillfälle efter det att de varor som skall värderas importerats, men före utgången av en tid av 90 dagar efter denna import.

2. Om varken de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs i gemenskapen i samma skick som de importerades skall tullvärdet på importörens begäran grundas på det enhetspris till vilket de importerade varorna efter vidare bearbetning säljs i den största sammanlagda kvantiteten till personer i gemenskapen, som inte är närstående till de personer från vilka de köper dessa varor, med tillbörlig hänsyn till den värdeökning som denna bearbetning medför och de avdrag som föreskrivs i punkt 1 a.

3. Vid tillämpningen av denna artikel skall det enhetspris till vilket importerade varor säljs i den största sammanlagda kvantiteten vara det pris till vilket det största antalet enheter säljs vid försäljning till personer som inte är närstående till de personer från vilka de köper dessa varor i det första handelsledet efter import som försäljningar sker.

4. Varje försäljning i gemenskapen till en person som direkt eller indirekt, utan kostnad eller till nedsatt pris, tillhandahåller något av de element som avses i artikel 32.1 [132] i kodexen för användning i samband med framställning och försäljning för export av de importerade varorna skall inte tas med i beräkningen vid fastställandet av enhetspriset enligt denna artikel.

5. I punkt 1 b avses med *första möjliga tillfälle* den dag då försäljning av de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor sker i tillräckliga kvantiteter för att enhetspriset skall kunna fastställas.

Artikel 153

[661] 1. Vid tillämpningen av artikel 30.2 d [130] i kodexen (beräknat värde) får tullmyndigheterna inte kräva av en person som inte är bosatt i gemenskapen att denna för kontroll uppvisar eller ger tillgång till sin bokföring eller annat underlag för fastställandet av detta värde eller tvinga denna till detta. Upplysningar som tillverkaren av varorna lämnat för bestämmandet av tullvärdet i enlighet med denna artikel får dock kontrolleras i ett icke-gemenskapsland av tullmyndigheterna i en medlemsstat med tillverkarens medgivande och under förutsättning att de anmäler detta i tillräckligt god tid till myndigheterna i landet i fråga och att dessa inte motsätter sig undersökningen.

2. Kostnaden för eller värdet av de material och den tillverkning som avses i artikel 30.2 d [130] första strecksatsen i kodexen skall inbegripa kostnaden för de element som anges i artikel 32.1 a ii och 32.1 a iii [132] i kodexen.

Den skall även inbegripa det vederbörligen fördelade värdet av alla varor eller tjänster som anges i artikel 32.1 b [132] i kodexen som direkt eller indirekt levereras av köparen för att användas vid framställningen av de importerade varorna. Värdet av de element som anges i artikel 32.1 b iv [132] i kodexen som utförts i gemenskapen skall endast inbegripas i den omfattning som dessa element belastar tillverkaren.

3. Om andra uppgifter än de som tillhandahållits av eller på uppdrag av tillverkaren används för att fastställa ett beräknat värde, skall tullmyndigheterna på deklarentens begäran underrätta denna om källan till dessa upplysningar, de underlag som använts och de beräkningar som grundar sig på dessa uppgifter, med beaktande av artikel 15 [115] i kodexen.

4. De *allmänna omkostnader* som avses i artikel 30.2 d [130] andra strecksatsen i tullkodexen omfattar de direkta och indirekta kostnaderna för att framställa och sälja de varor på export som inte inbegrips i artikel 30.2 d [130] första strecksatsen i kodexen.

Artikel 154

[662] Om de förpackningar som avses i artikel 32.1 a ii [132] i kodexen skall användas vid flera importtillfällen skall kostnaderna för dem på deklarentens begäran uppdelas på lämpligt sätt i enlighet med allmänt erkända bokföringsprinciper.

Artikel 155

[663] Vid tillämpningen av artikel 32.1 b iv [132] i kodexen skall kostnaderna för forskning och förberedande ritningsutkast inte inräknas i tullvärdet.

Artikel 156

[664] Artikel 33 c [133] i kodexen skall gälla i tillämpliga delar om tullvärdet fastställs genom en annan metod än transaktionsvärdet.

Artikel 156a

[664 A] 1. Tullmyndigheterna får, på begäran av berörd person, medge att

— genom avvikelse från artikel 32.2 [132] i kodexen: vissa kostnader eller andra faktorer som skall läggas till det pris som faktiskt betalats eller skall betalas, även om de inte var mätbara vid tidpunkten då tullskulden tillkom,

— genom avvikelse från artikel 33 [133] i kodexen: vissa kostnader och andra faktorer som inte skall inkluderas i tullvärdet, i fall då dessa kostnader och andra faktorer inte anges separat från det pris som betalats eller skall betalas för varorna vid tidpunkten då tullskulden förekom,

fastställs på grundval av specifika och lämpliga kriterier.

I dylika fall skall det deklarerade tullvärdet inte anses som preliminärt enligt andra strecksatsen i artikel 254. *Förordning 1676/96. Rättelse EGT L 111/99.*

2. Ett tillstånd skall fastställas

a) om genomförandet av de förfaranden som anges i artikel 259 under omständigheterna skulle medföra oproportionerligt höga administrativa kostnader,

b) om en tillämpning av artiklarna 30 [130] och 31 [131] i kodexen förefaller olämpligt,

c) summan av de importtullar som skall tas ut under den period som bemyndigandet avser inte kommer att vara lägre än den som skulle tas upp i frånvaron av ett bemyndigande,

d) om konkurrensvillkoren mellan aktörerna inte snedvrids. *Förordning 1676/96.*

Kapitel 2 — Bestämmelser om royalties och licensavgifter

Artikel 157

[665] 1. Vid tillämpningen av artikel 32.1 c [132] i kodexen avser beteckningarna royalties och licensavgifter framför allt betalning för rättigheter som rör

— framställningen av importerade varor (särskilt patent, formgivning, modeller och tekniskt kunnande), eller

— försäljning för export av importerade varor (särskilt varumärken, patenterade modeller), eller

— användandet eller återförsäljningen av importerade varor (särskilt upphovsrätt och tillverkningsprocesser som följer av importerade varor).

2. När tullvärdet på importerade varor fastställs enligt bestämmelserna i artikel 29 [129] i kodexen skall en royalty eller licensavgift, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 32.5 [132] i kodexen, läggas till det pris som faktiskt betalats eller skall betalas endast när denna betalning

— avser de varor som skall värderas, och

— utgör ett villkor för försäljningen av dessa varor.

Artikel 158

[666] 1. När de importerade varorna endast är en beståndsdel eller en komponent i varor som framställts i gemenskapen, skall en anpassning till det pris som faktiskt

betalats eller skall betalas för de importerade varorna endast göras när royaltyn eller licensavgiften i fråga avser dessa varor.

2. Om varor importeras i omonterat skick eller endast skall genomgå en mindre bearbetning före återförsäljning, t.ex. förtunnas eller förpackas, skall inte detta hindra att en royalty eller en licensavgift anses avse de importerade varorna.

3. Om royalties eller licensavgifter delvis avser de importerade varorna och delvis andra beståndsdelar eller komponenter som tillförts varorna efter importen, eller verksamheter eller tjänster som utförts efter importen, skall en lämplig fördelning göras endast på grundval av objektiva och beräkningsbara uppgifter i enlighet med den förklarande anmärkningen till artikel 32.2 [132] i kodexen i bilaga 23 [1472].

Artikel 159

[667] En royalty eller en licensavgift som avser rätten att använda ett varumärke skall endast läggas till det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för de importerade varorna om

- royaltyn eller licensavgiften avser varor som är återförsålda i samma skick eller som är föremål för endast en mindre bearbetning efter importen,
- varorna saluförs under det varumärke, anbringat före eller efter importen, för vilket royaltyn eller licensavgiften betalats, och
- köparen inte har möjlighet att erhålla dessa varor från andra leverantörer som inte har någon anknytning till säljaren.

Artikel 160

[668] När köparen betalar royalties eller licensavgifter till en tredje part skall de i artikel 157.2 angivna villkoren inte anses uppfyllda om säljaren eller en honom närstående person inte kräver att köparen erlägger denna betalning.

Artikel 161

[669] Om de importerade varornas pris ligger till grund för beräkningen av beloppet för royalty eller licensavgift får det i frånvaro av bevis om motsatsen antas att betalningen av royaltyn eller licensavgiften avser de varor som skall värderas.

Om beloppet för royaltyn eller licensavgiften är beräknat oberoende av de importerade varornas pris får dock betalningen av royaltyn eller licensavgiften ändå anses avse de varor som skall värderas.

Artikel 162

[670] Vid tillämpningen av artikel 32.1 [132] i kodexen skall det land där mottagaren av betalningen av royaltyn eller licensavgiften är bosatt inte vara av avgörande betydelse.

Kapitel 3 – Bestämmelser om platsen för införsel till gemenskapens tullområde

Artikel 163

[671] 1. I artiklarna 32.1 e [132] och 33 a [133] i tullkodexen avses med platsen för införsel till gemenskapens tullområde

- a) för varor som transporteras sjövägen, lossningshamnen eller omlastningshamnen, på villkor att omlastningen intygas av tullmyndigheterna i den hamnen,
- b) för varor som transporteras sjövägen och därefter utan omlastning på inre vattenvägar, den första hamn där lossning kan ske, antingen vid flodens eller kanalens mynning eller längre in, på villkor att tullkontoret erhåller bevis på att fraktkostnaden till lossningshamnen är högre än fraktkostnaden till den första hamnen,
- c) för varor som transporteras på järnväg, inre vattenvägar eller landväg, den plats där det första tullkontoret ligger,

d) för varor som transporteras på annat sätt, den plats där landgränsen för gemenskapens tullområde passeras.

2. Tullvärdet för varor som förs in i gemenskapens tullområde och som sedan förs vidare till någon annan del av området genom Rysslands, Schweiz, Vitrysslands, Bosnien och Hercegovinas, Förbundsrepubliken Jugoslaviens eller f.d. jugoslaviska republiken Makedoniens territorier ska bestämmas med ledning av den plats inom tullområdet dit varorna först kom, under förutsättning att de förs direkt genom dessa länder via en vanlig transportväg till bestämelseorten.

3. Tullvärdet på varor som införs till gemenskapens tullområde och sedan transporteras sjövägen till en bestämelseort i en annan del av detta tullområde skall bestämmas på grundval av den första plats där varorna infördes till gemenskapens tullområde, under förutsättning att varorna sänds direkt via en vanlig transportväg till bestämelseorten.

4. Punkterna 2 och 3 i denna artikel gäller också i fall då man av skäl som enbart hänför sig till själva transporten lastar av eller lastar om varorna eller tillfälligt avbryter transporten i Ryssland, Schweiz, Vitryssland, Bosnien och Hercegovina, Förbundsrepubliken Jugoslavien eller f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.

5. För varor som införs till gemenskapens tullområde och transporteras direkt från ett av de franska utomeuropeiska departementen till en annan del av gemenskapens tullområde eller tvärtom skall platsen för införsel vara den i punkterna 1 och 2 fastställda plats som är belägen i den del av gemenskapens tullområde från vilken varorna anlände, om de lossats eller omlastats där, och detta intygats av tullmyndigheterna.

6. När de villkor som anges i punkterna 2, 3 och 5 inte är uppfyllda, skall platsen för införsel vara den i punkt 1 fastställda plats som är belägen i den del av gemenskapens tullområde till vilken varorna sänds. *Förordning 519/2013*.

Kapitel 4 – Bestämmelser om transportkostnader

Artikel 164

[672] Vid tillämpningen av artiklarna 32.1 e [132] och 33 a [133] i kodexen gäller följande:

a) Om varor fraktas med samma transportsätt till en punkt bortom platsen för införsel i gemenskapens tullområde skall transportkostnaderna bedömas i förhållande till det avstånd som tillryggalagts utanför och innanför gemenskapens tullområde, såvida inte bevis uppvisas för tullmyndigheterna på de kostnader som skulle ha uppstått enligt en allmän bindande frakttariff för transporten av varorna till platsen för införsel till gemenskapens tullområde.

b) Om varorna faktureras till ett fast pris fritt bestämelseorten som motsvarar priset på platsen för införsel skall transportkostnader inom gemenskapen inte dras av från priset. Ett sådant avdrag skall dock tillåtas om det kan bevisas för tullmyndigheterna att priset fritt gränsen skulle bli lägre än det fasta priset fritt bestämelseorten.

c) Om transporten är kostnadsfri eller ombesörjs av köparen skall transportkostnaderna till platsen för införsel inbegripas i tullvärdet, beräknade enligt de fraktsatser som normalt tillämpas för detta transportsätt.

Artikel 165

[673] 1. Alla postavgifter fram till bestämmelseorten som påförs för varor som sänts med post skall inbegripas i tullvärdet på dessa varor, med undantag av alla ytterligare postavgifter som påförs i importlandet.

2. Ingen justering av det deklarerade värdet skall dock ske i fråga om dessa avgifter vid fastställandet av värdet på icke-kommersiella försändelser.

3. Punkterna 1 och 2 skall inte tillämpas för varor som sänds med exprest som går under namnet EMS-Datapost (i Danmark EMS-Jetpost, i Tyskland EMS-Kurierpostsendingen, i Italien CAI-Post).

Artikel 166

[674] De kostnader för flygtransport som skall inbegripas i varors tullvärde skall bestämmas genom tillämpning av de regler och procentsatser som anges i bilaga 25 [1474].

Kapitel 5 – Värdering av vissa datamedier för användning i databehandlingsutrustning

Anm. Kapitlet har upphört att gälla enligt förordning 444/2002.

Kapitel 6 – Bestämmelser om växelkurser

Allm. anm. Om växelkurser vid tullvärdeberäkning, se [3212].

Artikel 168

[676] I artikel 169–172 avses med

a) *noterad kurs*:

– den senast noterade säljkursen för affärstransaktioner på den eller de mest representativa valutamarknaderna i den berörda medlemsstaten, eller

– någon annan beskrivning av en växelkurs som noterats och utsetts i medlemsstaten som *noterad kurs* förutsatt att den så effektivt som möjligt återger det aktuella värdet av valutan i fråga vid affärstransaktioner.

b) *offentliggjord*: gjord allmänt känd på ett av den berörda medlemsstaten fastställt sätt,

c) *valuta*: varje monetär enhet som används som betalningsmedel mellan valutamyndigheter eller på den internationella marknaden. *Rättelse, EGT L 180, 1996.*

Artikel 169

[677] 1. Om de faktorer som används för att fastställa tullvärdet av varor vid den tidpunkt när värdet fastställs är uttryckta i en annan valuta än valutan i den medlemsstat där värderingen sker skall den växelkurs som skall användas för att bestämma värdet i den berörda medlemsstatens valuta vara den kurs som noteras den näst sista onsdagen i månaden och som offentliggörs den dagen eller den följande dagen.

2. Den noterade kursen den näst sista onsdagen i månaden skall användas under den följande kalendermånaden, såvida den inte ersätts av en kurs som fastställts genom artikel 171.

3. Om en kurs inte är noterad den näst sista onsdagen enligt punkt 1 eller om den är noterad men inte offentliggjord den dagen eller den följande dagen skall den sista noterade kursen för valutan i fråga som offentliggjorts inom de föregående 14 dagarna anses vara den på den onsdagen noterade kursen.

Artikel 170

[678] Om en växelkurs inte kan fastställas enligt bestämmelserna i artikel 169, skall den berörda medlemsstaten fastställa den växelkurs som skall användas vid tillämpningen av artikel 35 [135] i kodexen och denna kurs skall så effektivt som möjligt avspegla den berörda valutans aktuella värde vid affärstransaktioner med den medlemsstatens valuta.

Artikel 171

[679] 1. Om en växelkurs som är noterad den sista onsdagen i en månad och offentliggjord på den eller den följande dagen avviker med 5 % eller mer från den kurs som noterats i enlighet med artikel 169 för att börja användas under den följande månaden skall den ersätta den senare kursen från den första onsdagen i den månaden som den kurs som skall användas vid tillämpningen av artikel 35 [135] i kodexen.

2. Om en växelkurs som är noterad en onsdag och offentliggjord den eller den följande dagen under en tillämpningstid i enlighet med de föregående bestämmelserna avviker med 5 % eller mer från den kurs som används i enlighet med detta kapitel skall den ersätta den senare kursen och börja användas den följande onsdagen som den kurs som skall användas vid tillämpningen av artikel 35 i kodexen. Ersättningskursen skall fortsätta att användas under resten av den aktuella månaden, under förutsättning att denna kurs inte ersätts med anledning av förfaranden enligt bestämmelserna i den första meningen i denna punkt.

3. Om en växelkurs inte noteras på en onsdag i en medlemsstat eller om den noteras men inte offentliggörs den eller den följande dagen skall den noterade kursen, vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 i den medlemsstaten, vara den senast noterade kurs som offentliggjorts före den onsdagen.

Artikel 172

[680] När tullmyndigheterna i en medlemsstat tillåter en deklarant att vid en senare tidpunkt tillhandahålla eller överlämna vissa uppgifter i deklarationen för övergång till fri omsättning av varorna i form av en periodisk deklaration får detta tillstånd på deklarantens begäran föreskriva att en enda kurs används vid omräkning till den medlemsstatens valuta av element som utgör en del av tullvärdet och som är angivna i en viss valuta. I sådana fall skall den kurs användas som fastställs i enlighet med detta kapitel och som är tillämplig den första dagen av den tid som deklarationen i fråga avser.

Kapitel 7 – Förenklade förfaranden för vissa lättförstörbara varor

Artikel 173–177

Artiklarna har upphört att gälla enligt förordning 215/2006.

Kapitel 8 — Deklaration av uppgifter samt dokument som skall överlämnas

Artikel 178

[686] 1. Om ett tullvärde behöver fastställas för tillämpningen av artikel 28—36 [128—136] i kodexen skall en deklARATION med uppgifter om tullvärdet (värdedeklaration) åtfölja den tulldeklaration som upprättats för de importerade varorna. Värdeklarationen skall upprättas på ett D.V.1-formulär som överensstämmer med den förlaga som visas i bilaga 28 [1477], och om så är lämpligt med tillägg av ett eller flera exemplar av tilläggsblad D.V.1 *bis* som överensstämmer med den förlaga som visas i bilaga 29 [1478].

2. Den värdedeklaration som avses i punkt 1 får upprättas endast av en person som är etablerad i gemenskapen och innehar alla tillämpliga uppgifter.

Artikel 64.2 b andra strecksatsen och artikel 64.3 [164] i kodexen skall gälla i tillämpliga delar.

3. Tullmyndigheterna får frånga kravet på en deklARATION på det i punkt 1 angivna formuläret om tullvärdet på varorna i fråga inte kan fastställas enligt bestämmelserna i artikel 29 [129] i kodexen. I sådana fall skall den i punkt 2 angivna personen överlämna eller låta överlämna sådan ytterligare information till tullmyndigheterna som kan behövas för att fastställa tullvärdet enligt en annan artikel i kodexen, denna ytterligare information skall lämnas i sådan form och på sådant sätt som tullmyndigheterna föreskriver.

4. Det inlämnande av en deklARATION till tullkontoret som krävs enligt punkt 1 skall, utan hinder av en eventuell tillämpning av straffrättsliga bestämmelser, innebära en förbindelse för den person som avses i punkt 2 att ansvara för att

- uppgifterna i deklARATIONEN är korrekta och fullständiga,
- de dokument som styrker uppgifterna är äkta, och
- alla ytterligare upplysningar eller handlingar som krävs för att fastställa varornas tullvärde tillhandahålls.

5. Denna artikel skall inte tillämpas för varor vilkas tullvärde fastställs enligt den ordning för förenklat förfarande som införts i enlighet med bestämmelserna i artikel 173—177. *Förordning 1677/98*.

Artikel 179

[687] 1. Tullmyndigheterna skall, utom när det är av väsentlig betydelse för en riktig tillämpning av importtullar, frånga kravet på hela eller delar av den deklARATION som föreskrivs i artikel 178.1 om

- a) tullvärdet på de importerade varorna i en försändelse inte överstiger 10 000 euro, under förutsättning att försändelsen inte är delad eller består av flera försändelser från samma avsändare till samma mottagare, eller
- b) importen i fråga inte är av kommersiellt slag eller
- c) överlämnandet av uppgifterna i fråga inte behövs för tillämpningen av Europeiska gemenskapernas tulltaxa eller om de tullar som föreskrivs i tulltaxan inte skall tas ut på grund av särskilda tullbestämmelser.

2. Det belopp i ecu som avses i punkt 1 a skall omräknas i enlighet med artikel 18 i kodexen. Tullmyndigheterna får avrunda de omräknade beloppen uppåt eller nedåt.

Tullmyndigheterna bibehålla motvärdet i nationell valuta om omräkningen av detta belopp, före den avrundning som föreskrivs i denna punkt, vid tidpunkten för den årliga anpassning som föreskrivs i artikel 18 [118] i kodexen leder till en förändring på mindre än 5 % av motvärdet uttryckt i nationell valuta eller till en minskning av värdet.

3. I de fall då samma säljare har en fortlöpande försäljning av varor till samma köpare på samma kommersiella villkor, får tullmyndigheterna frångå kravet på att alla uppgifter enligt artikel 178.1 skall tillhandahållas för att bestyrka varje tulldeklaration, men de skall alltid kräva dessa uppgifter när omständigheterna förändras och åtminstone en gång vart tredje år.

4. Ett undantag som beviljats enligt denna artikel får återkallas och överlämnandet av ett D.V.1-formulär får krävas, om det visar sig att ett villkor som krävs för att bevilja detta undantag inte uppfyllts eller inte längre uppfylls. *Förordning 444/2002.*

[687:1] Tullverkets tillkännagivande (TFS 2009:10) av värdegräns för avlämnande av tullvärdedeklaration i vissa fall

Värdegränsen 10 000 euro för avlämnande av tullvärdedeklaration i vissa fall, enligt artikel 179.1 a i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, är fr.o.m. den 1 januari 2010, uttryckt i svenska kronor, 102 400 kronor.

Artikel 180

[688] Om databehandlingssystem används eller om varorna i fråga omfattas av en allmän, periodisk eller sammanfattande deklARATION får tullmyndigheterna godkänna att de uppgifter som krävs för fastställandet av tullvärdet överlämnas på andra sätt.

Artikel 181

[689] 1. Den person som avses i artikel 178.2 skall till tullmyndigheterna överlämna en kopia av fakturan på grundval av vilken de importerade varornas värde deklarerats. Om tullvärdet har deklarerats skriftligen skall denna kopia bevaras av tullmyndigheterna.

2. Vid skriftliga deklARATIONER av tullvärdet och när fakturan för de importerade varorna är utställd till en person som är etablerad i en annan medlemsstat än den i vilken tullvärdet deklarerats skall deklARANTEN överlämna två kopior av fakturan till tullmyndigheterna. En av dessa kopior skall bevaras av tullmyndigheterna, den andra, som innehåller det ifrågavarande tullkontorets stämpel och deklARATIONENS löpnummer vid detta tullkontor, skall återlämnas till deklARANTEN för vidarebefordran till den person till vilken fakturan är utställd.

3. Tullmyndigheterna får utvidga räckvidden av bestämmelserna i punkt 2 till att även gälla de fall där den person till vilken fakturan är utställd är etablerad i den medlemsstat i vilken tullvärdet deklARERAS.

Artikel 181a

[690] 1. Tullmyndigheterna behöver inte fastställa tullvärdet för importerade varor på grundval av transaktionsvärdesmetoden om de, enligt det förfarande som anges i punkt

2, har anledning att betvivla att det deklarerade värdet utgör det sammanlagda belopp som betalats eller skall betalas och som avses i artikel 29 [129] i kodexen. *Förordning 3254/94.*

2. Om tullmyndigheterna hyser de tvivel som avses i punkt 1 kan de begära ytterligare upplysningar enligt artikel 178.4. Om dessa tvivel inte undanröjs skall tullmyndigheterna innan de fattar ett slutgiltigt beslut underrätta personen i fråga, skriftligen om så erfordras, om anledningen till dessa tvivel och ge vederbörande rimlig möjlighet att förklara sig. Det slutgiltiga beslutet och motivet till detta skall skriftligen meddelas vederbörande. *Förordning 3254/94.*

Avdelning VI – Införsel av varor i tullområdet

Kapitel 1 – Summarisk införseldeklaration

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 1875/2006.

Avsnitt 1 – Tillämpningsområde

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1875/2006.

Artikel 181b

[691] I detta kapitel och i bilaga 30a [1479 A] gäller följande definitioner:

fraktförare: den person som för in varorna eller påtar sig ansvaret för varornas transport in i gemenskapens tullområde och som avses i artikel 36b.3 [136 B] i kodexen. Dock avses

- med fraktförare vid kombinerad transport enligt artikel 183b den person som kommer att sköta det transportmedel som efter att det förts in i gemenskapens tullområde kommer att gå av sig självt som ett aktivt transportmedel,
- med fraktförare vid sjötrafik eller lufttrafik inom ramen för ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang enligt artikel 183c den person som har ingått ett avtal och utfärdat ett konossement eller en flygfraktsedel för att föra varorna in i gemenskapens tullområde. *Förordning 312/2009.*

Artikel 181c

[691 A] En summarisk införseldeklaration skall inte krävas för följande varor:

- a) Elektrisk energi.
- b) Varor som förs in via rörledning.
- c) Brev, vykort och trycksaker, även på elektroniskt medium.
- d) Varor som befordras i enlighet med världspostkonventionen.
- e) Varor för vilka en tulldeklaration som inges genom någon annan åtgärd i enlighet med artiklarna 230, 232 och 233 är tillåten, med undantag av bohag enligt definitionen i artikel 2.1 d i rådets förordning (EG) nr 1186/2009, lastpallar, containrar och transportmedel för transport på väg, på järnväg, med flyg, sjövägen och på inre vattenvägar, om transporten sker inom ramen för ett transportavtal.
- f) Varor som en resande medför i sitt personliga bagage.
- g) Varor för vilka en muntlig tulldeklaration i enlighet med artiklarna 225, 227 och 229.1 är tillåten, med undantag av bohag enligt definitionen i artikel 2.1 d i förordning (EG) nr 1186/2009, lastpallar, containrar och transportmedel för transport på väg, på järnväg, med flyg, sjövägen och på inre vattenvägar, om transporten sker inom ramen för ett transportavtal.
- h) Varor upptagna i en ATA- eller CPD-carnet.
- i) Varor som befordras upptagna i formulär 302 enligt konventionen mellan parterna i det nordatlantiska fördraget om deras styrkors status, undertecknad i London den 19 juni 1951.
- j) Varor som transporteras ombord på fartyg i en reguljär fartygslinje, med ett tillstånd enligt artikel 313b, samt varor på fartyg eller luftfartyg som förflyttas mellan hamnar eller flygplatser i gemenskapen utan att angöra någon hamn eller landa på någon flygplats utanför gemenskapens tullområde.
- k) Varor som omfattas av befrielse enligt Wienkonventionen om diplomatiska förbindelser av den 18 april 1961, Wienkonventionen om konsulära förbindelser av den 24 april 1963 eller andra konsulära konventioner eller New Yorkkonventionen av den 16 december 1969 om särskilda uppdrag.
- l) Vapen och militär utrustning som förs in i gemenskapens tullområde av myndigheter som ansvarar för en medlemsstats militära försvar, i militär transport eller i transport som bara används av militära myndigheter.

m) Följande varor som förs in i gemenskapens tullområde direkt från borrh- eller produktionsplattformar eller vindturbiner som drivs av en person etablerad i gemenskapens tullområde:

i) Varor som införlivats i sådana plattformar eller vindturbiner i samband med deras uppförande, reparation, underhåll eller ombyggnad.

ii) Varor som använts för att monteras på eller utrusta dessa plattformar eller vindturbiner.

iii) Andra förnödenheter som används eller förbrukas på sådana plattformar eller vindturbiner.

iv) Icke-farligt avfall från sådana plattformar eller vindturbiner.

n) Varor i en försändelse vars reella värde är högst 22 euro, under förutsättning att tullmyndigheterna godtar, med godkännande från den ekonomiske operatören, att genomföra riskanalyser med hjälp av den information som finns i, eller som tillhandahålls genom, det system som används av den ekonomiske operatören.

o) Varor som förs från territorier inom gemenskapens tullområde där rådets direktiv 2006/112/EG eller rådets direktiv 2008/118/EG inte tillämpas samt varor som förs från Helgoland, San Marino och Vatikanstaten till gemenskapens tullområde. *Förordning 430/2010.*

Artikel 181d

[691 B] Om ett internationellt avtal mellan gemenskapen och ett tredjeland föreskriver erkännande av säkerhetskontroller som utförts i exportlandet, skall reglerna i det avtalet gälla. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 182

Artikeln har upphört att gälla enligt förordning 1875/2006.

Avsnitt 2 – Ingivande av en summarisk införseldeklaration

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 1875/2006.

Artikel 183

[692] 1. Den summariska införseldeklarationen skall göras på elektronisk väg. Den skall innehålla de uppgifter som föreskrivs för sådana deklarationer i bilaga 30a [1479 A] och fyllas i enligt de förklarande anmärkningarna i den bilagan.

Den summariska införseldeklarationen skall bestyrkas av den person som gör den.

Artikel 199.1 skall gälla i tillämpliga delar.

2. Tullmyndigheterna ska tillåta ingivande av en pappersbaserad summarisk införseldeklaration, eller något annat förfarande som ersätter ett sådant ingivande och som överenskommit mellan tullmyndigheterna, bara under en av följande omständigheter:

a) När tullmyndigheternas datorsystem inte fungerar.

b) När programvaran hos den person som inger den summariska införseldeklarationen inte fungerar.

I de fall som avses i första stycket a och b ska den pappersbaserade summariska införseldeklarationen utgöras av dokumentet för säkerhets- och skyddsuppgifter, enligt förlagan i bilaga 45i [1495 G]. Om en sändning för vilken en summarisk införseldeklaration inges består av fler än en varupost ska dokumentet för säkerhets- och skyddsuppgifter kompletteras med en varupostförteckning, enligt förlagan i bilaga 45j [1495 H]. Varupostförteckningen ska utgöra en integrerad del av dokumentet för säkerhets- och skyddsuppgifter.

I de fall som avses i första stycket a och b får tullmyndigheterna tillåta att dokumentet för säkerhets- och skyddsuppgifter ersätts av eller kompletteras med kommersiella dokument, under förutsättning att de dokument som inges till tullmyndigheterna innehåller de uppgifter som fastställs för summariska införseldeklARATIONER i bilaga 30a.

3. Den summariska deklARATIONEN för varor som har befordrats enligt ett transiteringsförfarande där formaliteterna fullgörs med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik innan varorna anmäls till tullen ska utgöras av den transiteringsdeklARATION som överförs till bestämmelsekontoret med hjälp av ett 'förhandsmeddelande om ankomst'.

Den summariska deklARATIONEN ska utgöras av ett exemplar av transiteringsdokumentet eller transiteringsföljedokumentet – transiteringsföljedokumentet med säkerhetsuppgifter när artikel 353.2 tillämpas.

4. En pappersbaserad summarisk införseldeklARATION enligt punkt 2 första stycket b får användas endast med tullmyndigheternas godkännande.

Den pappersbaserade summariska införseldeklARATIONEN skall undertecknas av den person som gör deklARATIONEN.

5. Summariska införseldeklARATIONER skall registreras omedelbart av tullmyndigheterna när de mottas.

6. Tullmyndigheterna ska omedelbart underrätta den person som inger den summariska införseldeklARATIONEN när den har registrerats. När den summariska införseldeklARATIONEN inges av en person som avses i artikel 36b.4 [136 B] i kodexen ska tullmyndigheterna även underrätta fraktföraren om registreringen, om fraktförarens system är anslutet till tullens system.

7. När en summarisk införseldeklARATION inges av en person som avses i artikel 36b.4 i kodexen får tullmyndigheterna anta, utom när bevis för motsatsen föreligger, att fraktföraren har gett sitt samtycke i enlighet med ett avtal och att ingivandet har skett med hans eller hennes vetskap.

8. Om en person inger ändringar av den summariska införseldeklARATIONEN ska tullmyndigheterna omedelbart underrätta honom eller henne när dessa ändringar har registrerats. När ändringarna av den summariska införseldeklARATIONEN inges av en person som avses i artikel 36b.4 i kodexen ska tullmyndigheterna också underrätta fraktföraren, om denne har begärt att tullmyndigheterna ska sända sådana underrättelser och om dennes system är anslutet till tullens system.

9. Om tullen inom 200 dagar från dagen för ingivandet av en summarisk införseldeklARATION inte har underrättats om transportmedlets ankomst i enlighet med artikel 184g eller varorna inte har visats upp för tullen i enlighet med artikel 186, ska den summariska införseldeklARATIONEN anses inte ha ingivits. *Förordning 414/2009*.

Artikel 183a

[692 A] 1. De uppgifter som lämnas inom ramen för ett förfarande för transitering får användas som en summarisk införseldeklARATION om följande villkor är uppfyllda:

- a) Varorna förs in i gemenskapens tullområde inom ramen för ett förfarande för transitering.
- b) Utbytet av transiteringsuppgifter sker med hjälp av informationsteknik och datornät.
- c) Uppgifterna innefattar alla de upplysningar som krävs för en summarisk införseldeklARATION.

2. På villkor att utbytet av transiteringsuppgifter som innefattar nödvändiga upplysningar sker inom den tidsfrist som fastställs i artikel 184a, skall kraven enligt artikel 183 anses vara uppfyllda, även om varorna har frigjorts för transitering utanför gemenskapens tullområde. *Förordning 1875/2006*.

Artikel 183b

[692 B] Vid kombinerad transport, där det aktiva transportmedel som förs in i gemenskapens tullområde endast transporterar ett annat transportmedel, som efter att det förts in i gemenskapens tullområde kommer att gå av sig självt som ett aktivt transportmedel, ska operatören av det andra transportmedlet ha skyldigheten att inge den summariska införseldeklarationen.

Tidsfristen för att inge den summariska införseldeklarationen ska motsvara tidsfristen enligt artikel 184a för det aktiva transportmedel som förs in i gemenskapens tullområde. *Förordning 312/2009.*

Artikel 183c

[692 C] Vid sjötrafik eller lufttrafik där ett fartygsandelsavtal eller fraktarrangemang gäller, skall skyldigheten att inge den summariska införseldeklarationen ligga hos den person som åtagit sig att genomföra ett avtal och har utfärdat ett konossement eller en flygfraktsedel för transport av varor på det fartyg eller luftfartyg som omfattas av avtalet eller arrangemanget. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 183d

[692 D] 1. När ett aktivt transportmedel som förs in i gemenskapens tullområde först kommer att ankomma till en medlemsstats tullkontor som inte deklarerats i den summariska införseldeklarationen, ska operatören av detta transportmedel eller dennes ombud informera det deklarerade införseltullkontoret med hjälp av meddelandet ”begäran om omdestinering”. Detta meddelande ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga 30a [1479 A] och ifyllas i enlighet med de förklarande anmärkningarna i den bilagan. Denna punkt ska inte tillämpas i de fall som avses i artikel 183a.

2. Det deklarerade införseltullkontoret ska omedelbart underrätta det faktiska införseltullkontoret om omdestineringen och om resultaten av den skydds- och säkerhetsrelaterade riskanalysen. *Förordning 312/2009.*

Artikel 184

[693] 1. Varor som omfattas av en summarisk deklaration och som inte har lossats från det transportmedel med vilket de fraktas skall visas upp på nytt i örört skick av den person som avses i artikel 183.1 och 183.2, närhelst tullmyndigheterna kräver detta, fram till den tidpunkt då varorna i fråga hänförs till en godkänd tullbehandling.

2. Varje person som innehar varor för att flytta eller lagra dem efter det att de har lossats skall vara skyldig att uppfylla förpliktelsen att på nytt visa upp varorna i örört skick på begäran av tullmyndigheterna. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 3 – Tidsfrister

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1875/2006.

Artikel 184a

[693 A] 1. Vid sjötrafik skall den summariska införseldeklarationen inges till införseltullkontoret inom följande tidsfrister:

a) För last i containrar där led c eller d inte gäller: minst 24 timmar före lastning vid avgångshamnen.

b) För fraktgods i bulk eller partier, utom när led c eller d är tillämpliga: minst fyra timmar före ankomst till den första hamnen i gemenskapens tullområde.

c) För befordran mellan Grönland, Färöarna, Ceuta, Melilla, Norge, Island, hamnar i Östersjön, Nordsjön, Svarta havet eller Medelhavet eller samtliga hamnar i Marocko och gemenskapens tullområde med undantag av de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna: minst två timmar före ankomst till den första hamnen i gemenskapens tullområde.

d) För befordran, i andra fall än som avses i c, mellan ett territorium utanför gemenskapens tullområde och de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira eller Kanarieöarna och när resan varar mindre än 24 timmar: minst två timmar före ankomst till den första hamnen i gemenskapens tullområde.

2. Vid lufttrafik skall den summariska införseldeklarationen inges till införseltullkontoret inom följande tidsfrister:

a) I fråga om en kortdistansflygning: senast vid den tidpunkt då luftfartyget lyfter från marken.

b) I fråga om en långdistansflygning: minst fyra timmar före ankomst till den första flygplatsen i gemenskapens tullområde.

I denna punkt avses med 'kortdistansflygning' en flygning som varar mindre än fyra timmar från den sista avgångsflygplatsen i ett tredjeland till ankomsten till den första flygplatsen i gemenskapen. Alla andra flygningar anses vara långdistansflygningar.

3. Vid järnvägstrafik och inlandssjöfart skall den summariska införseldeklarationen inges till införseltullkontoret minst två timmar före ankomst till införseltullkontoret i gemenskapens tullområde.

4. Vid vägtrafik skall den summariska införseldeklarationen inges till införseltullkontoret minst en timme före ankomst till införseltullkontoret i gemenskapens tullområde.

5. När den summariska införseldeklarationen inte inges med hjälp av databehandlingsteknik skall de tidsfrister som anges i punkterna 1 c och 1 d, 2 a, 3 och 4 vara minst fyra timmar.

6. Om tullmyndigheternas datorsystem temporärt är ur funktion skall de tidsfrister som avses i punkterna 1–4 ändå gälla. *Förordning 312/2009.*

Artikel 184b

[693 B] De tidsfrister som avses i punkterna 1–4 i artikel 184a skall inte gälla i följande fall:

a) När det i internationella avtal mellan gemenskapen och andra länder finns bestämmelser om erkännande av sådana säkerhetskontroller som avses i artikel 181d.

b) När det i internationella avtal mellan gemenskapen och andra länder föreskrivs ett utbyte av deklarationsuppgifter inom andra tidsfrister än de som avses i punkterna 1–4 i artikel 184a.

c) *Vid force majeure. Förordning 1875/2006.*

Artikel 184c

[693 C] När det fastställs att varor som uppvisats för tullen och för vilka en summarisk införseldeklaration måste inges inte omfattas av en sådan deklaration, skall den person som förde in varorna eller ansvarade för deras transport in i gemenskapens tullområde omedelbart inge en summarisk införseldeklaration.

Om en ekonomisk aktör inger en summarisk införseldeklaration efter den tidsfrist som avses i artikel 184a, skall detta inte hindra tillämpning av påföljder enligt nationell lagstiftning. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 4 – Riskanalys

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1875/2006.

Artikel 184d

[693 D] 1. Vid mottagandet av uppgifterna i den summariska införseldeklarationen skall införseltullkontoret utföra en lämplig riskanalys, först och främst för säkerhets- och skyddsändamål, innan varorna ankommer till gemenskapens tullområde. När den summariska införseldeklarationen har ingivits till ett annat tullkontor än införseltullkontoret och uppgifterna har gjorts tillgängliga i enlighet med artikel 36a.2 [136 A] och artikel 36c.1 [136 C] andra stycket i kodexen skall tullmyndigheterna vid införseltullkontoret antingen godta resultaten av den riskanalys som utförts av det andra tullkontoret eller beakta dessa resultat när de utför sin egen riskanalys.

2. Tullmyndigheterna skall slutföra riskanalysen innan varorna ankommer, förutsatt att tidsfristen enligt artikel 184a har efterlevts.

I fråga om varor som transporteras med det trafikslag som avses i artikel 184a.1 a skall dock tullmyndigheterna slutföra riskanalysen inom 24 timmar efter mottagandet av den summariska införseldeklarationen. Om den analysen ger tullmyndigheterna rimliga skäl att anse att varuinförseln till gemenskapens tullområde skulle innebära ett hot mot säkerhet och skydd i gemenskapen av sådan allvarlig karaktär att omedelbara åtgärder krävs, ska tullmyndigheterna underrätta den person som ingav den summariska införseldeklarationen och, om det inte är samma person, fraktföraren, under förutsättning att denne är ansluten till tullsystemet, om att varorna inte bör lastas. Denna underrättelse skall göras inom 24 timmar efter mottagandet av den summariska införseldeklarationen.

3. När varor som i enlighet med artikel 181c c–i, l–o inte omfattas av en summarisk införseldeklaration förs in i gemenskapens tullområde ska en riskanalys utföras när varorna uppvisats, på grundval av den summariska deklarationen för tillfällig förvaring eller tulldeklarationen för varorna om sådana finns.

4. Varor som uppvisats för tullen får frigöras för en godkänd tullbehandling så snart som riskanalysen har utförts och resultaten av den medger att varorna frigörs. *Förordning 430/2010.*

Artikel 184e

[693 E] När ett fartyg eller luftfartyg kommer att angöra mer än en hamn eller landa på mer än en flygplats i gemenskapens tullområde skall en summarisk införseldeklaration inges vid den första hamnen eller flygplatsen i gemenskapen för alla transporterade varor, under förutsättning att fartyget eller luftfartyget rör sig mellan dessa hamnar eller flygplatser utan att angöra någon hamn eller landa på någon flygplats utanför gemenskapens tullområde. Tullmyndigheterna vid denna första hamn eller flygplats för införsel skall av säkerhetsskäl och i skyddssyfte utföra riskanalys avseende samtliga transporterade varor. En ytterligare riskanalys får utföras avseende dessa varor vid den hamn eller flygplats där varorna lossas.

När en risk identifieras ska tullkontoret vid den första hamnen eller flygplatsen för införsel vidta förbudsåtgärder i fråga om sändningar som fastställts utgöra ett hot av sådan allvarlig karaktär att omedelbara åtgärder krävs och, under alla omständigheter, vidarebefordra resultaten av riskanalysen till de efterföljande hamnarna eller flygplatserna.

Vid efterföljande hamnar eller flygplatser i gemenskapens tullområde ska artikel 186 gälla i fråga om varor som uppvisas för tullen vid dessa hamnar eller flygplatser. *Förordning 312/2009.*

Artikel 184f

Artikeln har upphört att gälla enligt förordning 312/2009.

Avsnitt 5 – Underrättelse om ankomst

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 312/2009.

Artikel 184g

[693 F] Operatören av det aktiva transportmedel som förs in i gemenskapens tullområde eller dennes ombud ska underrätta tullmyndigheterna vid det första införseltullkontoret om transportmedlets ankomst. Denna underrättelse om ankomst ska innehålla de uppgifter som krävs för att identifiera de summariska införseldeklarationer som ingivits för samtliga varor som transporteras på det transportmedlet. Närhelst det är möjligt ska tillgängliga metoder för underrättelse om ankomst användas. *Förordning 312/2009.*

Kapitel 2 – Tillfällig förvaring

Anm. 1. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 1875/2006.

Anm. 2. Bestämmelser om tillfälliga lager, se även [1820].

Artikel 185

[694] 1. Om de platser som avses i artikel 51.1 [151] i kodexen är stadigvarande godkända för tillfällig förvaring av varor skall dessa platser betecknas som "tillfälliga lager".

2. För att säkerställa tillämpningen av tullagstiftningen, får tullmyndigheterna, om de inte själva sköter det tillfälliga lagret, kräva att

a) det tillfälliga lagret har dubbellås och att en av nycklarna förvaras hos dessa tullmyndigheter,

b) den person som har hand om driften av det tillfälliga lagret för en lagerredovisning som gör det möjligt att följa varornas rörelser.

Till p. 1

Anm. Om tillstånd att inrätta tillfälligt lager, se [2014] o.f.

Artikel 186

[695] 1. Icke-gemenskapsvaror som uppvisas för tullen ska omfattas av en summarisk deklaration för tillfällig förvaring enligt tullmyndigheternas instruktioner.

Den summariska deklarationen för tillfällig förvaring ska inges av den person som visar upp varorna, eller för dennes räkning, senast när varorna uppvisas. När den summariska deklarationen för tillfällig förvaring inges av en annan person än den som har hand om driften av det tillfälliga lagret, ska tullmyndigheterna underrätta den som har hand om lagret om deklarationen, förutsatt att denna person anges i den summariska deklarationen för tillfällig förvaring och har ett system som är anslutet till tullens system.

2. Den summariska deklARATIONEN för tillfällig förvaring kan ha en av följande former, enligt tullmyndigheternas instruktioner:

a) En hänvisning till en summarisk införseldeklARATION för varorna i fråga, kompletterad av uppgifterna i en summarisk deklARATION för tillfällig förvaring.

b) En summarisk deklARATION för tillfällig förvaring som inbegriper en hänvisning till en summarisk införseldeklARATION för varorna i fråga.

c) Ett manifest eller annat transportdokument, om det innehåller uppgifterna i en summarisk deklARATION för tillfällig förvaring inbegripet en hänvisning till en summarisk införseldeklARATION för varorna i fråga.

3. En hänvisning till en summarisk införseldeklARATION ska inte krävas när varorna redan har befunnit sig i tillfällig förvaring eller har hänförts till en godkänd tullbehandling och inte har lämnat gemenskapens tullområde.

4. Kommersiella inventeringssystem som används av hamnar eller inom transportbranschen får användas, förutsatt att de är godkända av tullmyndigheterna.

5. Den summariska deklARATIONEN för tillfällig förvaring får inges tillsammans med eller innehålla den underrättelse om ankomst som avses i artikel 184g.

6. Vid tillämpning av artikel 49 [149] i kodexen ska den summariska deklARATIONEN för tillfällig förvaring anses ha ingivits den dag varorna anmäls.

7. Den summariska deklARATIONEN för tillfällig förvaring ska förvaras av tullmyndigheterna, så att de kan kontrollera att de varor som avses i den hänförs till en godkänd tullbehandling.

8. En summarisk deklARATION för tillfällig förvaring ska inte krävas när, senast vid tidpunkten för varornas uppvisande för tullen,

a) varorna deklarerar för ett tullförfarande eller på annat sätt hänförs till en godkänd tullbehandling, eller

b) det styrks att varorna har gemenskapsstatus i enlighet med artiklarna 314b–336.

9. När en tulldeklARATION har ingivits vid ett införseltullkontor som en summarisk införseldeklARATION i enlighet med artikel 36c [136 C] i kodexen ska tullmyndigheterna omedelbart godta deklARATIONEN när varorna uppvisas, och varorna ska direkt hänföras till det deklarerade förfarandet, om inte annat följer av villkoren för det förfarandet.

10. Vid tillämpning av punkterna 1–9 i samband med att icke-gemenskapsvaror som befordrats från avgångskontoret enligt ett förfarande för transitering uppvisas för tullen vid ett bestämmelsekontor i gemenskapens tullområde ska den transiteringsdeklARATION som är avsedd för tullmyndigheterna vid bestämmelsekontoret anses utgöra den summariska deklARATIONEN för tillfällig förvaring. *Förordning 312/2009.*

Artikel 187

[696] Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 56 [156] i kodexen eller de bestämmelser som tullmyndigheterna tillämpar vid försäljning av varor skall den person som har upprättat den summariska deklARATIONEN eller de personer som avses i artikel 36b.3 [136 B] i kodexen, om en sådan deklARATION ännu inte har lämnats in, ansvara för att de åtgärder som myndigheterna vidtar enligt artikel 53.1 [153] i kodexen kan genomföras och bära kostnaderna för dessa åtgärder. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 187a

[696 A] 1. Tullmyndigheterna får på muntlig begäran från en person som enligt tullbestämmelserna får hänföra varor till en godkänd tullbehandling bevilja denne tillstånd att undersöka varorna enligt artikel 42 [142] i kodexen. Tullmyndigheterna får dock anse att en skriftlig begäran krävs med hänsyn till omständigheterna.

2. Tullmyndigheterna får godkänna provtagning av varor endast på skriftlig begäran från den person som avses i punkt 1.

3. Den skriftliga begäran får lämnas in på papper eller på elektronisk väg. Den skall undertecknas eller bestyrkas av den berörda personen och inges till de behöriga tullmyndigheterna. Den skall innehålla följande uppgifter:

- a) Den sökandes namn och adress.
- b) Platsen där varorna förvaras.
- c) Referensuppgifter om något av följande:
  - i) Den summariska införseldeklarationen.
  - ii) Det föregående tullförfarandet.
  - iii) Transportmedlet.
- d) Alla andra uppgifter som behövs för att identifiera varorna.

4. Tullmyndigheterna skall meddela den berörda personen sitt beslut. Om begäran avser provtagning skall det i beslutet anges vilken varumängd som skall tas ut.

5. Undersökning av varor samt provtagning skall utföras under tullmyndigheternas övervakning och de skall ange vilka förfaranden som skall följas.

Den berörda personen skall stå för samtliga risker och kostnader i samband med undersökning, provtagning och analys av varor.

6. För de tagna proverna skall de formaliteter fullgöras som krävs för hänförande till en godkänd tullbehandling. Om undersökningen av proverna får till följd att de förstörs eller går helt förlorade skall ingen tullskuld anses ha uppkommit.

Det avfall eller skrot som blir resultatet av undersökningen skall hänföras till en godkänd tullbehandling i enlighet med vad som gäller för icke-gemenskapsvaror. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 188

Artikeln har upphört att gälla enligt förordning 3665/93.

Kapitel 3 – Särskilda bestämmelser för varor som sänds sjövägen eller med flyg

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 1875/2006.

Avsnitt 1 – Allmän bestämmelse

Artikel 189

[697] Varor som förs in i gemenskapens tullområde sjövägen eller med flyg och som för transporten förblir på samma transportmedel utan att omlastas ska uppvisas för tullen i enlighet med artikel 40 [140] i kodexen endast vid den hamn eller flygplats i gemenskapen där de lossas eller omlastas.

Varor som förts in i gemenskapens tullområde och som lossas från och lastas på samma transportmedel under innevarande färd för att andra varor ska kunna lossas eller lastas ska emellertid inte uppvisas för tullen. *Förordning 430/2010.*

Avsnitt 2 – Särskilda bestämmelser för resandes handbagage eller incheckade bagage

Artikel 190

[698] I detta avsnitt används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *gemenskapsflygplats*: alla flygplatser som ligger inom gemenskapens tullområde.
- b) *internationell gemenskapsflygplats*: alla gemenskapsflygplatser som enligt godkännande av de behöriga myndigheterna har tillstånd för flygtrafik med tredje land.
- c) *flygning inom gemenskapen*: flygtrafik mellan två gemenskapsflygplatser, utan mellanlandningar, som inte startar från eller slutar på en flygplats utanför gemenskapen.
- d) *gemenskapshamn*: alla hamnar som ligger inom gemenskapens tullområde.
- e) *sjöfart inom gemenskapen*: regelmässig trafik mellan två gemenskapshamnar, utan några mellanliggande angöringar av ett fartyg som går i regelbunden trafik mellan två eller flera gemenskapshamnar.

f) *fritidsbåt*: privata båtar som är avsedda för sjöresor enligt en färdväg som användaren själv bestämmer.

g) *privat- eller affärsflygplan*: privata flygplan, avsedda för flygresor enligt en färdväg som användaren själv bestämmer.

h) *bagage*: alla föremål som en person på något sätt för med sig under sin resa. *Rättelse, EGT L 111, 1999.*

Anm. Flygplatsindelning, se [2332 C] o.f.

Artikel 191

[699] Vid tillämpningen av detta avsnitt skall bagage vid flygresor anses som

– incheckat bagage, om det har lämnats in på avgångsflygplatsen och inte är tillgängligt för personen under flygresan och inte, om tillämpligt, under de mellanlandningar som avses i artikel 192.1 och 192.2, samt artikel 194.1 och 194.2 i detta kapitel,

– handbagage, om personen tar med sig bagaget in i flygplanets kabin. *Rättelse, EGT L 111, 1999.*

Artikel 192

[700] Alla kontroller och formaliteter som gäller bagage skall genomföras på följande sätt:

1. För handbagage och incheckat bagage tillhörande personer som flyger med ett flygplan som kommer från en flygplats utanför gemenskapen och som efter en mellanlandning på en gemenskapsflygplats fortsätter till en annan gemenskapsflygplats, skall de genomföras på denna sista flygplats, under förutsättning att den är en internationell gemenskapsflygplats. I detta fall skall bagaget omfattas av de regler som tillämpas för bagage som tillhör en person som kommer från ett tredje land, när den person som medför detta bagage inte tillfredsställande kan bevisa för de behöriga myndigheterna att de varor som finns i bagaget har gemenskapsstatus.

2. För handbagage och incheckat bagage tillhörande personer som flyger med ett flygplan som mellanlandar på en gemenskapsflygplats, innan det fortsätter till en flygplats utanför gemenskapen, skall de genomföras på avreseflygplatsen, under förutsättning att den är en internationell gemenskapsflygplats. I detta fall får handbagaget bli föremål för kontroll på den gemenskapsflygplats där flygplanet mellanlandar, för att fastställa att varorna i bagaget uppfyller villkoren för fri rörlighet inom gemenskapen.

3. För bagage tillhörande personer som med samma fartyg utnyttjar en sjötransport som består av flera etapper där fartyget avgår från, angör eller avslutar resan i en hamn utanför gemenskapen skall de genomföras i den hamn där bagaget i fråga lastas ombord eller lastas av, alltefter omständigheterna.

Artikel 193

[701] Alla kontroller och formaliteter gällande bagage som tillhör personer ombord på

1) en fritidsbåt skall genomföras i vilken gemenskapshamn som helst, oberoende av vilken avresehamn eller bestämmelsehamn denna fritidsbåt har,

2) privat- eller affärsflygplan skall genomföras

– på den första ankomstflygplatsen, som skall vara en internationell gemenskapsflygplats i fråga om flygplan som kommer från en flygplats utanför gemenskapen, om flygplanet efter mellanlandning fortsätter till en annan gemenskapsflygplats,

– på den sista internationella gemenskapsflygplatsen, i fråga om flygplan som kommer från en gemenskapsflygplats, om flygplanet efter mellanlandning fortsätter till en flygplats utanför gemenskapen. *Rättelse, EGT L 111, 1999.*

Artikel 194

[702] 1. Om bagage som anländer till en gemenskapsflygplats ombord på ett flygplan som kommer från en flygplats utanför gemenskapen lastas om på gemenskapsflygplats till ett annat flygplan som fortsätter på en flygning inom gemenskapen

— skall alla kontroller och formaliteter gällande incheckat bagage utföras på ankomstflygplatsen för flygningen inom gemenskapen, under förutsättning att den flygplatsen är en internationell gemenskapsflygplats,

— skall alla kontroller av handbagage utföras på den första internationella gemenskapsflygplatsen; ytterligare kontroller får ske på ankomstflygplatsen för flygningen inom gemenskapen endast i de särskilda fall då de bedöms nödvändiga till följd av kontroller av incheckat bagage,

— får kontroller av incheckat bagage genomföras på den första gemenskapsflygplatsen endast i de särskilda fall då de anses nödvändiga till följd av kontroller av handbagage.

2. Om bagage som på en gemenskapsflygplats lastas ombord på ett flygplan som fortsätter på en flygning inom gemenskapen för att lastas om vid en annan gemenskapsflygplats till ett flygplan som går till en flygplats utanför gemenskapen,

— skall alla kontroller och formaliteter gällande incheckat bagage utföras på avgångsflygplatsen för flygningen inom gemenskapen, under förutsättning att den flygplatsen är en internationell gemenskapsflygplats,

— skall alla kontroller av handbagage utföras på den sista internationella gemenskapsflygplatsen; tidigare kontroller får ske på den flygplats där en flygning inom gemenskapen påbörjas endast i de särskilda fall då de bedöms nödvändiga till följd av kontroller av incheckat bagage,

— får ytterligare kontroller av incheckat bagage genomföras på den sista gemenskapsflygplatsen endast i de särskilda fall då de bedöms nödvändiga till följd av kontroller av handbagage.

3. Alla kontroller och formaliteter gällande bagage som anländer till en gemenskapsflygplats ombord på ett reguljärt flygplan eller ett charterplan från en flygplats utanför gemenskapen och som omlastas på gemenskapsflygplats till ett

privat- eller affärsflygplan som fortsätter på en flygning inom gemenskapen skall genomföras på reguljärflygets eller charterflygets ankomstflygplats.

4. Alla kontroller och formaliteter gällande bagage som lastats på en gemenskapsflygplats ombord på ett privat- eller affärsflygplan som fortsätter på en flygning inom gemenskapen för omlastning på en annan gemenskapsflygplats till ett reguljär- eller charterflygplan som går till en flygplats utanför gemenskapen, skall genomföras på avgångsflygplatsen för reguljär- eller charterflyget.

5. Medlemsstaterna får utföra kontroller på den internationella gemenskapsflygplats där omlastning av incheckat bagage sker, av bagage som

— kommer från en flygplats utanför gemenskapen och är omlastat på en internationell gemenskapsflygplats till ett flygplan på väg till en internationell flygplats i samma nationella territorium,

— har lastats ombord på ett flygplan på en internationell flygplats för omlastning på en annan internationell flygplats i samma nationella territorium till ett flygplan som är på väg till en flygplats utanför gemenskapen. *Rättelse, EGT L 180, 1996.*

Till p. 5

Anm. Se även [2272].

Artikel 195

[703] Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att se till att

— personer vid ankomsten inte kan lasta om varor innan det handbagage som inte omfattas av artikel 1 [703:1] i rådets förordning (EEG) nr 3925/91 har kontrollerats,

— personer vid avresan inte kan lasta om varor efter det att det handbagage som inte omfattas av artikel 1 [703:1] i rådets förordning (EEG) nr 3925/91 har kontrollerats,

— lämpliga åtgärder har vidtagits vid ankomsten för att förhindra varje omlastning av varor innan det incheckade bagage som inte omfattas av artikel 1 [703:1] i rådets förordning (EEG) nr 3925/91 har kontrollerats,

— lämpliga åtgärder har vidtagits vid avresan för att förhindra varje omlastning av varor efter det att det incheckade bagage som inte omfattas av artikel 1 [703:1] i rådets förordning (EEG) nr 3925/91 har kontrollerats.

[703:1] Rådets förordning (EEG) nr 3925/91 av den 19 december 1991 om avskaffande av de kontroller och formaliteter som gäller för handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen, samt för bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen

Artikel 1

1. Om inte annat följer av artikel 3, 4 och 5 skall det inte företas några kontroller eller formaliteter i följande fall:

— För handbagage och incheckat bagage som tillhör personer som reser med flyg inom gemenskapen.

— För bagage som tillhör personer som reser med fartyg inom gemenskapen.

2. Denna förordning skall gälla utan att det påverkar tillämpningen av följande:

— De säkerhetskontroller av bagage som medlemsstaternas myndigheter, de ansvariga i hamnar, på flygplatser eller i transportföretag genomför.

— Kontroller i samband med förbud eller restriktioner, som medlemsstaterna fastställer, förutsatt att de är i enlighet med de tre fördragen om upprättandet av de europeiska gemenskaperna.

Artikel 2

I denna förordning avses med

1. *gemenskapsflygplats*: en flygplats belägen inom gemenskapens tullområde,
2. *internationell gemenskapsflygplats*: en gemenskapsflygplats som efter tillstånd från de berörda myndigheterna godkänts för flygtrafik med tredje länder,
3. *flygresan inom gemenskapen*: förflyttningen av ett flygplan mellan två gemenskapsflygplatser utan mellanlandningar, utan att börja eller sluta på en icke-gemenskapsflygplats,
4. *gemenskapshamn*: en hamn belägen inom gemenskapens tullområde,
5. *fartygsresa inom gemenskapen*: direkt förflyttning mellan två gemenskapshamnar av ett fartyg som regelbundet trafikerar två eller flera namngivna gemenskapshamnar,
6. *fritidsbåt*: en privat båt avsedd för resor vars rutt beror på användarens önskemål,
7. *turist- eller affärsflygplan*: ett privat flygplan avsett för resor vars rutt beror på användarens önskemål.

Artikel 3

Artikel 6

1. En kommitté för den fria rörligheten för flyg- och fartygspassagerares bagage, nedan kallad "kommittén", inrättas härmed. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 1882/2003. *Förordning 1882/2003*.

Artikel 7

Kommittén skall ha rätt att behandla alla frågor om tillämpningen av denna förordning som föreläggs den av ordföranden, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

Artikel 8

1. De bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i punkt 2.
2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
- Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning. *Förordning 1882/2003*.

Artikel 9

1. Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1993.
2. — — —

Till p. 1

Anm. Förordningen offentliggjordes 31 december 1991.

Artikel 196

[704] Bagage som checkats in på en gemenskapsflygplats skall identifieras med en bagagelapp som fästs vid bagaget på flygplatsen i fråga. En förlaga till denna lapp och tekniska kännetecken för denna finns i bilaga 30 [1479].

Artikel 197

[705] Alla medlemsstater skall till kommissionen överlämna en förteckning över de flygplatser som motsvarar beteckningen *internationell gemenskapsflygplats* enligt artikel 190 b. Kommissionen skall offentliggöra denna förteckning i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C.

[705:1] Förteckning över internationella gemenskapsflygplatser kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 – artikel 197 (2009/C 122/05)

I denna förteckning ingår alla gemenskapsflygplatser (se artikel 190 b i Kommissionens Förordning (EEG) nr 2454/93) som har godkänts som sådana av de behöriga myndigheterna i medlemsstaten i fråga, har tillstånd för flygtrafik med tredjeland och har möjlighet att genomföra tullkontroll av bagage.

BELGIEN

Antwerpen (Deurpe)
Brussel — Bruxelles
Charleroi (Gosselies)
Liège (Bierset)
Oostende

BULGARIEN

Летище София (Sofia)
Летище Варна (Varna)
Летище Бургас (Burgas)
Летище Пловдив (Plovdiv)
Летище Горна Оряховица (Gorna Oryahovitsa)

TJECKIEN

Benešov
Brno – Tuřany
Čáslav
České Budějovice
Holešov
Hosín – České Budějovice
Hradec Králové
Karlovy Vary
Kbely – Praha
Klatovy
Kunovice
Mnichovo Hradiště
Náměšť
Olomouc
Ostrava – Mořnov
Otrokovice
Pardubice
Plzeň – Líně
Praha/Ruzyně
Přerov
Přerov
Roudnice
Vodochody
Vysoké Mýto

DANMARK

Aalborg Lufthavn
Århus Lufthavn
Billund Lufthavn
Bornholms Lufthavn
Det Kommunale Fællesskab Vojens Lufthavn
Esbjerg Lufthavn

Københavns Lufthavn, Kastrup
Karup Lufthavn
Odense Lufthavn
Roskilde Lufthavn
Sønderborg Lufthavn
Thisted Lufthavn

TYSKLAND

Flughafen Augsburg
Flughafen Berlin-Schönefeld
Flughafen Berlin-Tegel
Zentralflughafen Berlin-Tempelhof
Flughafen Bremen
Flughafen Cochstedt
Flughafen Dortmund
Flughafen Dresden
Flughafen Düsseldorf
Landeplatz Egelsbach (Hessen)
Flughafen Erfurt
Flughafen Frankfurt/Main
Flugplatz Friedrichshafen
Flughafen Hahn
Flughafen Hamburg
Flughafen Hannover
Flughafen Karlsruhe/Baden-Baden
Flughafen Köln/Bonn
Flughafen Leipzig/Halle
Flughafen Mönchengladbach
Flughafen München
Flughafen Münster/Osnabrück
Flughafen Nürnberg
Flughafen Paderborn/Lippstadt
Flughafen Rostock-Laage
Flughafen Saarbrücken
Flughafen Stuttgart

ESTLAND

Tallinn Airport
Kuressaare Airport
Tartu Airport
Pärnu airport
Kärdla Airport

IRLAND

Dublin airport
Cork airport
Shannon airport

GREKLAND

Eleftherios Venizelos (Athinon)
Makedonia (Thessaloniki)
Nikos Kazantzakis (Iraklio)
Ioannis Kapodistrias (Kerkyra)
Diagoras (Rodos)
Limnos
Odysseas Elytis (Mytilini)
Dimokritos (Alexandroupoli)
Dionysios Solomos (Zakynthos)
Kalamata
Kefallonia
Ippokratis (Kos)
Aristarchos o Samios (Samos)
Ioannis Daskalogiannis (Chania)
Megas Alexandros (Kavala)
Ioannina
Mykonos
Aktio
Alexandros Papadiamandis (Skiathos)
Santorini
Sitia
Aristotelis (Kastoria)
Araxos
N. Aghialos
Karpathos
Chios
Milos

SPANIEN

Alicante
Almeria
Arrecife (Lanzarote)
Avilés (Asturias)
Barcelona
Bilbao
Gerona-Costa Brava
Granada
Ibiza
Jerez
La Coruña
Las Palmas de Gran Canaria
Madrid-Barajas
Mahón-Menorca
Málaga
Melilla
Murcia-San Javier
Palma de Mallorca
Puerto de Rosario-Fuerteventura
Reus
Sabadell
Salamanca
San Sebastian
Santa Cruz de la Palma
Santander
Santiago
Sevilla
Tenerife-Norte
Tenerife-Sur
Valencia
Villanubla-Valladolid
Vigo

Vitoria
Zaragoza

FRANKRIKE

Abbeville
Agen
Ajaccio Campo dell'oro
Albi
Amiens
Angers
Angoulême
Annecy
Annemasse
Auxerre
Avignon
Bâle Mulhouse
Bastia Poretta
Beauvais Tillé
Bergerac
Besançon
Béziers
Biarritz Bayonne Anglet
Bordeaux Mérignac
Bourges
Brest Guivapas
Caen Carpiquet
Cahors
Calais
Calvi Sainte Catherine
Cannes Mandelieu
Carcassonne
Castres
Cayenne Rochambeau
Chambéry
Charleville
Châteauroux
Cherbourg
Clermont Ferrand Aulnat
Colmar
Courchevel
Deauville
Dieppe
Dijon
Dinard
Dôle
Epinal
Figari
Fort de France Le Lamentin
Fréjus
Gap
Granville
Grenoble Saint Geoirs
Issy-les-Moulineaux
La Mole
La Rochelle
Lannion
Laval
Le Bourget
Le Castelet
Le Havre
Le Mans
Le Touquet

Lille Lesquin	Brescia Montichiari
Limoges	Brindisi Casale
Lognes	Cagliari Elmas
Lorient Lann Bihoué	Catania Fontanarossa
Lyon-Bron	Cuneo-Levaldigi
Lyon Satolas	Firenze Peretola
Marseille Provence	Forli Ridolfi
Meaux	Genova C. Colombo
Megève	Grosseto
Metz Nancy Lorraine	Lamezia Terme
Montbéliard	Marina di Campo
Montpellier Fréjorgues	Milano Linate
Morlaix	Milano Malpensa
Nancy Essey	Napoli Capodichino
Nantes Atlantique	Olbia Costa Smeralda
Nevers	Padova
Nice Côte d'Azur	Palermo Punta raisi
Nîmes Garons	Pantelleria
Orléans Bricy	Parma
Orléans-Saint-Denis-de-l'hôtel	Perugia S. Egidio
Orly	Pescara
Pau Pyrénées	Pisa
Périgueux	Reggio Calabria
Perpignan Rivesaltes	Rimini Miramare
Pointe à Pitre Le Raizet	Roma Ciampino
Poitiers	Roma Fiumicino
Pontarlier	Roma Urbe
Pontoise	Ronchi dei Legionari
Quimper	Torino Caselle
Reims Champagne	Trapani Birgi
Rennes Saint Jacques	Treviso S. Giuseppe
Roanne	Venezia Lido
Rodez	Venezia Tessera
Roissy Charles De Gaulle	Verona Villafranca
Rouen	
Saint Briec	CYPERN
Saint Denis Gillot	Larnaca International Airport
Saint Etienne	Paphos International Airport
Saint Nazaire	
Saint Yan	LETTLAND
Strasbourg Entzheim	Liepājas lidosta – Liepaja Airport
Tarbes Ossun Lourdes	Rīgas lidosta – Riga Airport
Toulouse Blagnac	Ventspils lidosta – Ventspils Airport
Tours	
Toussus le Noble	LITAUEN
Troyes	Kaunas airport
Valence	Palanga airport
Valenciennes	Vilnius airport
Vannes	Zokniai airport
Vesoul	
Vichy	LUXEMBURG
ITALIEN	Luxembourg
Aosta	
Albenga	UNGERN
Alghero Fertilia	Békéscsaba Airport
Ancona Falconara	Budaörs Airport
Bari Palese	Budapest Ferihegy International Airport
Bergamo Orio al Serio	Debrecen Airport
Biella	Győr – Péri Airport
Bologna Borgo Panigale	Kecskemét Military Airport
Bolzano	MEIDL Airport – Fertőszentmiklós
	Nyíregyháza Airport
	Pécs – Pogány Airport
	Sármellék Airport
	Siófok – Kiliti Airport

Szeged Airport
Szentkirályszabadja Military Airport
Szolnok Military Airport

MALTA

Malta International Airport - Gudja

NEDERLÄNDERNA

Budel
Eelde
Eindhoven
Gilze-Rijen
Hilversum
Lelystad
Maastricht
Midden-Zeeland
Rotterdam
Schiphol
Seppe
Soesterberg
Teuge
Texel
Twente

ÖSTERRIKE

Flughafen Wien
Flughafen Linz
Flughafen Salzburg
Flughafen Graz
Flughafen Klagenfurt
Flughafen Innsbruck

POLEN

Gdańsk-Rębiechowo Airport
Katowice-Pyrzowice Airport
Kraków-Balice Airport
Poznań-Ławica Airport
Rzeszów-Jasionka Airport
Szczecin-Goleniów Airport
Warszawa-Okęcie Airport
Wrocław-Strachowice Airport

PORTUGAL

Aeroporto de Lisboa
Aeroporto Francisco Sá Carneiro (Porto)
Aeroporto de Faro
Aeroporto de Santa Catarina (Madeira)
Aeroporto de Porto Santo (Madeira)
Aeroporto de Ponta Delgada (Açores)
Aeroporto de Santa Maria (Açores)
Aeroporto das Lajes (Açores)

RUMÄNIEN

Baia Mare
Henri Coandă – București Otopeni
Aurel Vlaicu – București Băneasa
Traian Vuia – Timișoara
Mihail Kogălniceanu – Constanța
Cluj-Napoca
Craiova
Ștefan Cel Mare – Suceava
Târgu Mureș
Arad
Iași
Oradea

Sibiu
Bacău
Satu Mare

SLOVENIEN

Aerodrom Ljubljana
Aerodrom Maribor
Aerodrom Portoroz

SLOVAKIEN

Airport M.R. Štefánika, Bratislava
Airport Košice
Airport Piešťany
Airport Poprad – Tatry
Airport Žilina
Airport Sliač

FINLAND

Helsinki-Vantaan lentoasema
Ivalon lentoasema
Joensuu lentoasema
Jyväskylän lentoasema
Kajaanin lentoasema
Kemi-Tornion lentoasema
Kruunupyynt lentoasema
Kuopion lentoasema
Lappeenrannan lentoasema
Mariehamn flygplats
Oulun lentoasema
Porin lentoasema
Rovaniemen lentoasema
Savonlinnan lentoasema
Tampere-Pirkkalan lentoasema
Turun lentoasema
Vaasan lentoasema
Varkauden lentoasema

SVERIGE

Arlanda (Stockholm)
Arvidsjaur
Landvetter (Göteborg)
Sturup (Malmö), including:
Passenger Terminal in Malmö
Malmö Heliport
Falun-Borlänge
Göteborg-Säve
Halmstad
Helsingborg Heliport
Jönköping
Kalmar
Karlstad
Kiruna
Kristianstad
Linköping
Luleå-Kallax
Norrköping
Nyköping (Stockholm-Skavsta)
Ronneby
Bromma
Sundsvall-Härnösand
Umeå
Visby

Västerås	Glasgow
Växjö	Heathrow Airport-London
Örebro	Humberside
Östersund	Isle of Man (Ronaldsway)
FÖRENADE KUNGARIKET	Leeds Bradford
Aberdeen (Dyce)	Liverpool
Belfast (Aldergrove)	Luton
Biggin Hill	Lydd
Birmingham	Manchester
Blackpool	Manston
Bournemouth	Newcastle
Bristol	Newquay
Cambridge	Norwich
Cardiff-Wales	Plymouth (Roborough)
City Airport-London	Prestwick
Coventry	Sheffield city
East Midlands Airport	Shoreham
Edinburgh	Southampton
Exeter	Southend
Farnborough	Stansted Airport-London
Filton	Sumburgh
Gatwick Airport-London	Teesside

För enkelhetens skull kommer senare versioner av denna förteckning att offentliggöras på webbplatsen Europa: (http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/list_airports.pdf).

AVDELNING VII — TULLDEKLARATIONER — NORMALFÖRFARANDE

Allm. anm. Förenklade förfaranden, se [761] o.f.

Kapitel 1 — Skriftliga tulldeklarationer

Allm. anm. 1. Om tulldeklarationer som lämnas med hjälp av elektronisk databehandling, se [730] o.f.

Allm. anm. 2. Om tulldeklarationer som lämnas muntligen eller på annat sätt, se [733] o.f.

Avsnitt 1 — Allmänna bestämmelser**Artikel 198**

[706] 1. Om en tulldeklaration avser två eller flera varuposter skall uppgifterna för varje varupost anses utgöra en separat deklaration.

2. Delar som ingår i en industrianläggning klassificerade enligt ett enda KN-nummer skall anses som en enda vara.

Artikel 199

[707] 1. Utan att det påverkar den eventuella tillämpningen av straffrättsliga bestämmelser ska ett ingivande till ett tullkontor av en deklaration som är undertecknad av deklaranter eller dennes ombud eller en transiteringsdeklaration som inges med hjälp av elektronisk databehandlingsteknik innebära att deklaranter eller dennes ombud enligt gällande bestämmelser ansvarar för

- att de uppgifter som lämnas i deklarationen är riktiga,
- att de uppvisade dokumenten är äkta, och
- att alla skyldigheter som gäller hänförandet av varorna i fråga till det berörda förfarandet fullgörs.

2. Om deklaranter använder databehandlingssystem för att göra sina tulldeklarationer, inbegripet transiteringsdeklarationer enligt artikel 353.2 b, kan tullmyndigheterna bestämma att den handskrivna namnteckningen får ersättas med en annan identifieringsmetod som kan grunda sig på användandet av koder. Denna lättnad ska bara medges om de tekniska och administrativa villkor som fastställs av tullmyndigheterna uppfylls.

Tullmyndigheterna kan också bestämma att deklarationer, inbegripet transiteringsdeklarationer enligt artikel 353.2 b, som görs med hjälp av tullens databehandlingssystem kan bestyrkas direkt genom dessa system i stället för genom ett manuellt eller mekaniskt anbringande av tullkontorets stämpel och behörig tjänstemans namnteckning.

3. Tullmyndigheterna kan på de villkor och det sätt som de bestämmer tillåta att vissa av de uppgifter i den skriftliga deklarationen som avses i bilaga 37 [1486] istället överförs elektroniskt till det utsedda tullkontoret, i förekommande fall i kodad form. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 200

[708] De handlingar som åtföljer en deklaration skall behållas av tullmyndigheterna om inte annat föreskrivs av dessa myndigheter eller om deklaranter inte behöver dem för annan verksamhet. I det senare fallet skall tullmyndigheterna vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att handlingarna i fråga inte kan användas i ett senare skede utom för den kvantitet eller det värde av varor som de fortfarande gäller för.

Artikel 201

[709] 1. Tulldeklarationen skall inges till ett av följande tullkontor:

a) Det tullkontor som är behörigt för den plats där varorna har uppvisats eller skall uppvisas för tullen i enlighet med tullbestämmelserna.

b) Det tullkontor som är behörigt att övervaka den plats där exportören är etablerad eller där varorna packas eller lastas för exporttransport, utom i de fall som avses i artiklarna 789, 790, 791 och 794.

Tulldeklarationen får inges så snart som varorna har uppvisats för tullen eller är tillgängliga för tullmyndigheternas kontroll.

2. Tullmyndigheterna får tillåta att tulldeklarationen inges innan deklaranten har möjlighet att uppvisa varorna eller göra dem tillgängliga för kontroll vid det tullkontor där tulldeklarationen inges eller ett annat tullkontor eller en annan plats som anvisats av tullmyndigheterna.

Tullmyndigheterna får ange en tidsfrist inom vilken varorna måste uppvisas eller göras tillgängliga, som skall fastställas beroende på omständigheterna. Om varorna inte har uppvisats eller gjorts tillgängliga inom denna tidsfrist, skall tulldeklarationen inte anses ha ingivits.

Tulldeklarationen får godtas först efter det att varorna har uppvisats för tullmyndigheterna eller när varorna på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt har gjorts tillgängliga för kontroll.

3. Tullmyndigheterna får medge att tulldeklarationen inges vid ett annat tullkontor än det där varorna anmäls eller kommer att anmälas eller göras tillgängliga för kontroll, om något av följande villkor uppfylls:

a) De tullkontor som avses i den inledande meningen är belägna i samma medlemsstat.

b) Innehavaren av ett enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet avser att hänföra varorna till ett tullförfarande. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 202

[710] 1. Deklarationen skall inges till det behöriga tullkontoret under de fastställda dagar och tider då tullkontoret är öppet.

Tullmyndigheterna får dock på deklarantens begäran och på dennes bekostnad tillåta att deklarationen inges utanför de fastställda öppettiderna.

2. Alla deklARATIONER som inges till tjänstemännen vid ett tullkontor på någon annan plats, vederbörligen fastställd för det ändamålet genom avtal mellan tullmyndigheterna och den berörda personen, skall anses ha lämnats till detta tullkontor.

3. Transiteringsdeklarationen ska inges och varorna anmälas till avgångskontoret under de dagar och tider som fastställs av tullmyndigheterna.

På den huvudansvariges begäran och bekostnad får avgångskontoret medge att varorna anmäls på en annan plats. *Förordning 1192/2008.*

Till 1 st

Ann. Tullkontorens öppettider, se [4641].

Artikel 203

[711] 1. Datum för godtagande av deklarationen ska antecknas på denna.

2. Deklarationen för gemenskapstransitering ska godtas och registreras av avgångskontoret under de dagar och tider som fastställs av tullmyndigheterna.

Förordning 1192/2008.

Artikel 204

[712] Tullmyndigheterna får tillåta eller kräva att de rättelser som avses i artikel 65 [165] i kodexen skall göras genom ingivande av en ny deklaration som skall ersätta den ursprungliga deklarationen. I detta fall skall den tillämpliga dagen för fastställandet av de tullar som skall betalas och för tillämpningen av alla övriga bestämmelser som reglerar tullförfarandet i fråga vara den dag då tullmyndigheterna tog emot den ursprungliga deklarationen.

Avsnitt 2 — Formulär som skall användas**Artikel 205**

[713] 1. Det administrativa enhetsdokumentet är den officiella förlagan för skriftliga tulldeklarationer enligt normalförfarandet för hänförande av varor till ett tullförfarande eller återexport enligt artikel 182.3 [282] i kodexen.

2. Andra formulär får användas för detta ändamål om bestämmelserna för tullförfarandet i fråga tillåter det.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inte utesluta att

— undantag görs från den skriftliga deklarationen enligt vad som föreskrivs i artikel 225—236 vid övergång till fri omsättning, export eller temporär import,

— medlemsstaterna gör undantag från det i punkt 1 angivna formuläret, vid tillämpningen av de särskilda bestämmelser som fastställs i artiklarna 237 och 238 om brevfröskickelser eller paketpostfröskickelser,

— särskilda formulär används för att underlätta deklarationen i vissa fall, om tullmyndigheterna tillåter detta,

— medlemsstaterna gör undantag från det i punkt 1 angivna formuläret, när det finns eller kommer att finnas ingångna avtal eller ordningar mellan två eller flera medlemsstater i syfte att förenkla formaliteterna i hela eller delar av handeln mellan dessa medlemsstater,

— de berörda personerna, vid tillämpning av artiklarna 353.2 och 441, använder lastspecifikationer för att fullgöra formaliteterna för gemenskapstransitering i de fall sändningarna består av mer än ett varuslag,

— deklarationer för export eller import eller, vid tillämpning av artikel 353.2, transitering och dokument som styrker gemenskapsstatus för varor som inte befordras enligt förfarandet för intern gemenskapstransitering skrivs ut med hjälp av databehandlingssystem inom den offentliga eller privata sektorn, vid behov på blankt papper, enligt villkor fastställda av medlemsstaterna.

— medlemsstaterna bestämmer att om ett datoriserat deklarationssystem används får deklarationen enligt punkt 1 upprättas på formuläret för enhetsdokumentet och skrivs ut av det systemet.

4. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 3665/93.

5. Om hänvisning görs i gemenskapslagstiftningen till en deklaration för export, återexport eller import eller till en deklaration som hänför varorna till ett annat tullförfarande får medlemsstaterna inte kräva andra administrativa dokument än de som

— uttryckligen införts genom gemenskapsakter eller föreskrivs genom dessa akter,

— krävs enligt villkoren i internationella konventioner som är förenliga med fördraget,

— krävs från näringsidkare för att de, på egen begäran, skall kunna bli berättigade till en förmån eller en särskild lättnad,

— med vederbörlig hänsyn till bestämmelserna i fördraget krävs vid genomförandet av särskilda bestämmelser som inte kan genomföras enbart genom användning av det i punkt 1 angivna dokumentet. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 206

[714] Formuläret för det administrativa enhetsdokumentet skall vid behov även användas under den övergångstid som fastställs i Anslutningsakten för Spanien och Portugal i samband med handeln mellan gemenskapen, i dess sammansättning den 31 december 1985, och Spanien och Portugal samt mellan dessa två medlemsstater med varor för vilka tullar och avgifter med motsvarande verkan fortfarande skall betalas eller som omfattas av andra åtgärder enligt anslutningsakten.

Vid tillämpningen av första stycket skall kopia nr 2 eller om så är tillämpligt kopia nr 7 av de formulär som används i handeln med Spanien och Portugal eller i handeln mellan dessa medlemsstater förstöras.

Formuläret enhetsdokumentet skall även användas i handeln med gemenskapsvaror mellan de delar av gemenskapens tullområde för vilka bestämmelserna i rådets direktiv 77/388/EEG gäller och de delar av det området där dessa bestämmelser inte gäller, eller i handeln mellan de delar av det området där dessa bestämmelser inte gäller.

Artikel 207

[715] Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 205.3 får medlemsstaternas tullmyndigheter vid genomförandet av export- eller importformaliteter i allmänhet avstå från att kräva en eller flera kopior av det administrativa enhetsdokumentet, avsedda att användas av myndigheterna i den medlemsstaten, under förutsättning att uppgifterna i fråga finns tillgängliga i ett annat medium.

Artikel 208

[716] 1. Det administrativa enhetsdokumentet skall överlämnas i set som innehåller det antal exemplar som behövs för genomförandet av formaliteterna för det tullförfarande som varorna skall hänföras till.

2. Om förfarandet för gemenskapstransitering eller förfarandet för gemensam transitering föregås eller följs av ett annat tullförfarande, får ett set som innehåller det antal exemplar som krävs för att fullgöra formaliteterna för transiteringsförfarandet, vid tillämpning av artikel 353.2, och för det föregående eller följande tullförfarandet uppvisas.

3. Det set som avses i punkterna 1 och 2 skall tas från

— antingen det kompletta setet med åtta exemplar, enligt den förlaga som visas i bilaga 31 [1480],

— eller, framför allt vid framställning av deklARATIONER med hjälp av databehandling, två set med vardera fyra kopior, enligt förlagan som visas i bilaga 32 [1481].

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 205.3, 222—224 eller 254—289 får deklARATIONSFÖRMULÄREN vid behov utökas med ett eller flera formulär i set som innehåller det antal deklARATIONSEXEMPLAR som behövs för att genomföra formaliteterna för det tullförfarande till vilket varorna skall hänföras. De exemplar som behövs för att genomföra formaliteterna för föregående eller efterföljande tullförfaranden får i förekommande fall bifogas.

Tilläggsseten skall bestå av

— antingen ett set med åtta exemplar enligt den förlaga som visas i bilaga 33 [1482],

— eller två set med fyra exemplar enligt den förlaga som visas i bilaga 34 [1483].

Tilläggsformulären skall ingå som en del av det administrativa enhetsdokument som de avser.

5. Utan hinder av punkt 4 får tullmyndigheterna föreskriva att tilläggsformulären inte skall användas om ett databehandlingssystem används vid framställningen av dessa deklARATIONER. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 209

[717] 1. Om artikel 208.2 tillämpas skall varje berörd part vara ansvarig endast för de uppgifter som avser det förfarande om vilket han ansökte som deklarat, huvudansvarig eller representant för en av dessa.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 skall deklaramenten vid användning av ett administrativt enhetsdokument som utfärdats enligt det föregående tullförfarandet innan han inger deklaramenten vara skyldig att bestyrka uppgifterna i de fält som berör honom, deras tillämpning på varorna i fråga och på det ansökta förfarandet samt vid behov lämna ytterligare uppgifter.

I de fall som avses i det första stycket skall deklaramenten omedelbart upplysa det tullkontor där deklaramenten har ingetts om alla avvikelser som upptäckts mellan varorna i fråga och de lämnade uppgifterna. I detta fall skall deklaramenten upprätta sin deklarament på nya exemplar av enhetsdokumentet. *Rättelse, EGT L 180, 1996.*

Artikel 210

[718] Om enhetsdokumentet används för att omfatta flera tullförfaranden som följer efter varandra skall tullmyndigheterna övertyga sig om att uppgifterna i deklaramenterna för de olika förfarandena överensstämmer.

Artikel 211

[719] Deklaramenten skall upprättas på ett av de officiella språk i gemenskapen som är godtagbart för tullmyndigheterna i den medlemsstat, där formaliteterna genomförs.

Om så behövs får tullmyndigheterna i den medlemsstat där bestämmelseorten är belägen begära av deklaramenten eller dennes representant i medlemsstaten att deklaramenten översätts till det officiella språket eller ett av de officiella språken i medlemsstaten. Översättningen skall ersätta motsvarande uppgifter i deklaramenten i fråga.

Utan hinder av det föregående stycket skall deklaramenten upprättas på ett officiellt språk i gemenskapen som är godtagbart för den mottagande medlemsstaten, i alla fall då deklaramenten i denna medlemsstat består av andra exemplar än de som från början uppvisades vid tullkontoret i den avsändande medlemsstaten.

Artikel 212

[720] 1. Det administrativa enhetsdokumentet skall ifyllas i enlighet med den förklarande anmärkningen i bilaga 37 [1486] och alla ytterligare bestämmelser som fastställs i annan gemenskapslagstiftning.

När en tulldeklarament används som en summarisk införseldeklarament i enlighet med artikel 36c.1 [136 C] i kodexen skall denna deklarament, utöver de uppgifter som krävs för förfarandet i fråga enligt bilaga 37, innehålla de uppgifter som föreskrivs för summariska införseldeklarament i bilaga 30a [1479 A].

2. Tullmyndigheterna skall säkerställa att användare har tillgång till exemplar av den i punkt 1 angivna förklarande anmärkningen.

3. Tullmyndigheterna i varje medlemsstat får vid behov göra tillägg till den förklarande anmärkningen.

4. Medlemsstaterna skall till kommissionen skicka en förteckning över de uppgifter som de behöver för vart och ett av de förfaranden som avses i bilaga 37. Kommissionen skall offentliggöra förteckningen över dessa uppgifter. *Förordning 1875/2006.*

Till p. 3

Anm. Se [2882] o.f.

Artikel 213

[721] De koder som skall användas när formulären enligt artikel 205.1 fylls i finns förtecknade i bilaga 38 [1487].

Medlemsstaterna skall till kommissionen skicka en förteckning över de nationella koder som används för fält 37 (andra delfältet), 44 och 47 (första delfältet). Kommissionen skall offentliggöra förteckningen över dessa koder. *Förordning 2286/2003*.

Artikel 214

[722] I de fall då bestämmelserna kräver ytterligare exemplar av det i artikel 205.1 angivna formuläret får deklaranter använda ytterligare blad eller fotokopior av formuläret för detta ändamål.

Dessa tillägsblad eller fotokopior skall undertecknas av deklaranter, uppvisas för tullmyndigheterna och påtecknas av dessa enligt samma villkor som för det administrativa enhetsdokumentet. De skall godkännas av tullmyndigheterna som om de var originaldokument, under förutsättning att tullmyndigheterna anser att deras kvalitet och läsbarhet är tillfredsställande.

Artikel 215

[723] 1. De formulär som avses i artikel 205.1 skall tryckas på självkopierande skrivpapper som väger minst 40 g/m². Papperet skall vara tillräckligt ogenomskinligt för att uppgifterna på den ena sidan inte skall påverka läsligheten av uppgifterna på den andra sidan. Det skall vara starkt så att det inte går sönder eller skrynklas vid normal användning.

Papperet ska vara vitt i alla exemplar. På de exemplar som används för gemenskapstransitering i enlighet med artikel 353.2 ska dock fält 1 (första och tredje delfältet), 2, 3, 4, 5, 6, 8, 15, 17, 18, 19, 21, 25, 27, 31, 32, 33 (första delfältet till vänster), 35, 38, 40, 44, 50, 51, 52, 53, 55 och 56 ha en grön bakgrund.

Formulären ska tryckas med grön tryckfärg.

2. Fältnens storlek bygger på måttenheten en tiondels tum för bredden och en sjättedels tum för längden. För underuppdelningarna är måttenheten en tiondels tum för bredden.

3. De olika exemplaren skall markeras med färg på följande sätt:

a) På formulär som överensstämmer med de förlagor som visas i bilagorna 31 [1480] och 33 [1482]

— skall exemplaren 1, 2, 3 och 5 ha en sammanhängande marginal i den högra kanten i färgerna rött, grönt, gult respektive blått,

— skall exemplaren 4, 6, 7 och 8 ha en bruten marginal i den högra kanten i färgerna blått, rött, grönt respektive gult.

b) På formulär som överensstämmer med de förlagor som visas i bilagorna 32 [1481] och 34 [1483] skall exemplaren 1/6, 2/7, 3/8 och 4/5 ha en sammanhängande marginal i den högra kanten och till höger om denna en bruten marginal i färgerna rött, grönt, gult respektive blått.

Dessa marginaler skall vara ungefär 3 mm breda. Den brutna marginalen skall utgöras av en serie fyrkanter med sidmättet 3 mm och med ett mellanrum på 3 mm mellan varje fält.

4. De exemplar på vilka uppgifterna i de formulär som visas i bilagorna 31 [1480] och 33 [1482] skall överföras genom en självkopierande process anges i bilaga 35 [1484].

De exemplar på vilka uppgifterna i de formulär som visas i bilagorna 32 [1481] och 34 [1483] skall överföras genom en självkopierande process anges i bilaga 36 [1485].

5. Formulären skall mäta 210 × 297 mm med en maximal avvikelse i längden på mellan minus 5 och plus 8 mm.

6. Tullmyndigheterna i medlemsstaterna får kräva att tryckeriets namn och adress eller ett märke genom vilket tryckeriet kan identifieras anges på formulären. De får även kräva att tryckningen av formulären först skall vara tekniskt godkänd. *Förordning 1192/2008*.

Avsnitt 3 — Uppgifter som krävs enligt tullförfarandet i fråga

Artikel 216

[724] En förteckning över de fält som kan fyllas i vid en deklaration om hänförande till ett visst tullförfarande, om det administrativa enhetsdokumentet används, finns i bilaga 37 [1486].

När en tulldeklaration krävs för varor som skall föras ut ur gemenskapens tullområde enligt artikel 182b [282 B] i kodexen skall denna deklaration, utöver de uppgifter som krävs för förfarandet i fråga enligt bilaga 37, innehålla de uppgifter som föreskrivs för summariska utförseldeklarationer i bilaga 30a [1479 A]. *Förordning 1875/2006*.

Anm. Se även [2882] o.f.

Artikel 217

[725] De uppgifter som krävs när ett av de i artikel 205.2 angivna formulären används beror på formuläret i fråga. Vid behov skall de kompletteras enligt de bestämmelser som gäller för tullförfarandet i fråga.

Avsnitt 4 — Dokument som skall bifogas tulldeklarationen

Artikel 218

[726] 1. Följande dokument skall bifogas tulldeklarationen för övergång till fri omsättning:

a) Den faktura som utgör grunden för varornas deklarerade tullvärde, enligt vad som krävs i artikel 181.

b) Den deklaration med uppgifter för bedömning av de deklarerade varornas tullvärde, om detta krävs enligt artikel 178, som upprättats enligt de villkor som fastställs i den nämnda artikeln.

c) De dokument som krävs för tillämpning av tullförmånsordningar eller andra åtgärder som avviker från de allmänna regler som är tillämpliga för de deklarerade varorna.

d) Övriga dokument som krävs för tillämpningen av bestämmelserna för övergång till fri omsättning av de deklarerade varorna.

2. Tullmyndigheterna får begära att transportdokument eller i förekommande fall dokument som rör tidigare tullförfaranden företes vid ingivandet av deklarationen.

Om en vara uppvisas i två eller flera förpackningar får tullmyndigheterna även begära att en packlista eller likvärdigt dokument som anger innehållet i varje förpackning uppvisas.

3. Om varor uppfyller kraven för den schablontullsats som avses i avsnitt II D i de inledande bestämmelserna till Kombinerade nomenklaturen, eller om varor är berättigade till befrielse från importtullar, behöver de i punkt 1 a, 1 b och 1 c angivna dokumenten inte överlämnas, såvida inte tullmyndigheterna anser det nödvändigt för tillämpningen av bestämmelserna om de ifrågasättande varornas övergång till fri omsättning. *Förordning 482/96*.

Till p. 1

Anm. Om undantag från skyldigheten att lämna eller visa handlingar, se [2386].

Till p. 1 a)

Anm. Om innehållet i fakturan, se [2387].

Artikel 219

[727] 1. De varor som tas upp i transiteringsdeklarationen ska anmälas tillsammans med transportdokumentet.

Avgångskontoret får frånga kravet att detta dokument ska uppvisas när tullformaliteterna fullgörs, förutsatt att dokumentet hålls tillgängligt för kontoret.

Transportdokumentet ska dock uppvisas under transporten om tullmyndigheterna eller någon annan behörig myndighet begär detta.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av några bestämmelser om förenkling som går att tillämpa skall tulldokumentet för export/avsändning eller återexport av varorna från gemenskapens tullområde eller något annat dokument med motsvarande verkan uppvisas för avgångstullkontoret tillsammans med den tillämpliga transiteringsdeklarationen.

3. Tullmyndigheterna får i förekommande fall kräva att det dokument som avser det föregående tullförfarandet företes. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 220

[728] 1. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser skall följande dokument bifogas deklarationen om hänförande till ett tullförfarande med ekonomisk verkan:

a) Tullagerförfarandet:

— Tullager av typ D: De dokument som anges i artikel 218.1 a och b.

— Annat tullager än typ D: Inga dokument.

b) Förfarandet för aktiv förädling:

— Restitutionssystemet: De dokument som anges i artikel 218. 1.

— Suspensionssystemet: De dokument som anges i artikel 218.1 a och b.

Vid behov skall det skriftliga tillståndet för tullförfarandet i fråga eller en kopia av ansökan om tillstånd bifogas vid tillämpning av artikel 508.1.

c) För bearbetning under tullkontroll skall de dokument som anges i artikel 218.1 a och b och vid behov det skriftliga tillståndet för tullförfarandet i fråga eller, vid tillämpning av artikel 508.1, en kopia av ansökan om tillstånd bifogas.

d) Förfarandet för temporär import:

— Partiell befrielse från tull: De dokument som anges i artikel 218.1.

— Fullständig befrielse från tull: De dokument som anges i artikel 218.1 a och b.

Vid behov skall det skriftliga tillståndet för tullförfarandet i fråga eller, vid tillämpning av artikel 508.1 bifogas.

e) För förfarandet för passiv förädling skall de dokument som anges i artikel 221.1 och vid behov det skriftliga tillståndet för tullförfarandet i fråga eller en kopia av ansökan om tillstånd bifogas vid tillämpning av artikel 508.1.

2. Artikel 218.2 skall tillämpas för deklarationer om hänförande till alla tullförfaranden med ekonomisk verkan.

3. Tullmyndigheterna får godkänna att det skriftliga tillståndet för tullförfarandet i fråga eller en kopia av ansökan om tillstånd står till deras förfogande i stället för att bifogas deklarationen. *Förordning 993/2001.*

Artikel 221

[729] 1. En deklaration för export eller återexport skall åtföljas av alla dokument som behövs för en riktig tillämpning av exporttullar och bestämmelserna för export av varorna i fråga.

2. Artikel 218.2 skall tillämpas på deklarationer som avser export eller återexport.

Kapitel 2 — Tulldeklarationer som lämnas med hjälp av elektronisk databehandling

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 3665/93.

Allm. anm. Se även [1808] o.f.

Artikel 222

[730] 1. Om tulldeklarationen lämnas med hjälp av elektronisk databehandling skall uppgifterna i den skriftliga deklARATIONEN enligt bilaga 37 [1486] ersättas med motsvarande uppgifter i kodad form eller i varje annan form som fastställs av tullmyndigheterna och skickas elektroniskt till det utsedda tullkontoret för elektronisk databehandling.

2. En tulldeklaration som gjorts med hjälp av elektronisk databehandling skall anses ha lämnats när EDI-meddelandet mottagits av tullmyndigheterna.

Mottagandet av en tulldeklaration som lämnats med hjälp av elektronisk databehandling skall meddelas deklARANTEN genom ett svarsmeddelande som åtminstone innehåller det mottagna meddelandets identifieringsmedel eller tulldeklarationens registreringsnummer och datum för mottagande.

3. Om tulldeklarationen lämnas med hjälp av elektronisk databehandling skall tullmyndigheterna fastställa regler för tillämpning av de bestämmelser som anges i artikel 247.

4. Om tulldeklarationen lämnas med hjälp av elektronisk databehandling skall frigörandet av varorna anmälas till deklARANTEN med angivande av åtminstone identifieringsuppgifter om deklARATIONEN och datum för frigörandet.

5. Om uppgifterna i tulldeklarationen matas in i tullens databehandlingssystem skall punkt 2—4 gälla i tillämpliga delar. *Förordning 3665/93.*

Artikel 223

[731] Om en papperskopia av tulldeklarationen krävs för ifyllandet av andra formaliteter skall den på deklARANTENS begäran upprättas och påtecknas av antingen det berörda tullkontoret eller enligt artikel 199.2 andra stycket. *Förordning 3665/93.*

Artikel 224

[732] Tullmyndigheterna kan på de villkor och det sätt som de bestämmer tillåta att de handlingar som krävs för att hänföra varor till ett tullförfarande framställs och överförs elektroniskt. *Förordning 3665/93*.

Kapitel 3 – Tulldeklarationer som lämnas muntligen eller på annat sätt**Avsnitt 1 – Muntliga deklarationer**

Allm. anm. 1. Om varor för vilka tulldeklarationer inte får lämnas muntligen, se [743].

Allm. anm. 2. Definition av resande, se [744].

Artikel 225

[733] Tulldeklarationer får lämnas muntligen för övergång till fri omsättning av följande varor:

- a) Varor av icke-kommersiell natur som
  - en resande medför i sitt personliga bagage, eller
  - sänds till privatpersoner, eller
  - i övriga fall av obetydligt värde, om tullmyndigheterna tillåter detta.
- b) Varor av kommersiell natur under förutsättning att
  - det totala värdet per försändelse och per deklaration inte överstiger det statistiska tröskelvärde som fastställs i de gällande gemenskapsbestämmelserna, och
  - försändelsen inte utgör en del av en regelbunden serie av liknande försändelser, och
  - varorna inte befordras av ett oberoende transportföretag som en del av en större transport.
- c) De varor som avses i artikel 229, om dessa uppfyller kraven för befrielse som returvaror.
- d) De varor som avses i artikel 230 b och 230 c.

Anm. Ytterligare föreskrifter, se [2382–2383].

Artikel 226

[734] Muntliga deklarationer får göras vid export av följande:

- a) Varor av icke-kommersiell natur som
  - en resande medför i sitt personliga bagage, eller
  - sänds av privatpersoner.
- b) De varor som avses i artikel 225 b.
- c) De varor som avses i artikel 231 b och 231 c.
- d) Andra varor av försumbar ekonomisk betydelse, om tullmyndigheterna tillåter detta. *Rättelse, EGT L 111, 1999*.

Anm. Ytterligare föreskrifter, se [2622].

Artikel 227

[735] 1. Tullmyndigheterna får föreskriva att artiklarna 225 och 226 inte skall tillämpas om den person som klarerar varorna handlar som tullombud för någon annan persons räkning.

2. Om tullmyndigheterna inte är övertygade om att de deklarerade uppgifterna är riktiga eller fullständiga får de begära en skriftlig deklaration.

Artikel 228

[736] Om varor som deklarerats muntligen för tullen i enlighet med artiklarna 225 och 226 är belagda med import- eller exporttull, skall tullmyndigheterna utställa ett kvitto till den berörda personen vid betalning av den tull han är skyldig.

Detta kvitto skall åtminstone innehålla följande uppgifter:

- a) En beskrivning av varorna som är tillräckligt tydlig för att möjliggöra identifiering av dessa. Beskrivningen kan vid behov kompletteras med angivande av numret i tulltaxan.
- b) Fakturerat värde och/eller, allt efter vad det gäller, mängden varor.
- c) Specificering av uppburna avgifter.
- d) Datum för dess upprättande.
- e) Identifiering av den myndighet som utfärdat det.

Medlemsstaterna skall informera kommissionen om modellerna för de kvitton som används vid tillämpning av denna artikel. Kommissionen skall vidarebefordra dessa uppgifter till övriga medlemsstater. *Förordning 12/97.*

Anm. Se [2790].

Artikel 229

[737] 1. I enlighet med villkoren i artikel 497.3 andra stycket får tulldeklarationer lämnas muntligen vid temporär import av följande varor:

- a) – Djur för växling av betesområde, betesdjur, djur för utförande av arbete eller transport eller andra varor som uppfyller villkoren i artikel 567 andra stycket a.
  - Emballage som avses i artikel 571 första stycket a och som är försedda med permanenta och outplånliga märken som visar att emballaget tillhör en person som är etablerad utanför gemenskapens tullområde.
  - Utrustning för produktion och sändning av radio- och TV-program, fordon som är speciellt anpassade att användas för dessa ändamål samt utrustning till dessa fordon, importerade av offentliga eller privata organisationer etablerade utanför gemenskapens tullområde och godkända för import av dessa utrustningar och fordon av de tullmyndigheter som utfärdat tillstånd till förfarandet.
  - Instrument och apparater som läkare behöver för att hjälpa patienter som väntar på att genomgå organtransplantationer enligt artikel 569.
- b) De varor som avses i artikel 232.
- c) Andra varor, om tullmyndigheterna tillåter detta.

2. De varor som avses i punkt 1 får även omfattas av en muntlig deklaration för återexport som avslutar ett förfarande för temporär import. *Förordning 993/2001.*

Avsnitt 2 – Tulldeklarationer som lämnas på annat sätt

Allm. anm. 1. Om varor för vilka tulldeklaration inte får lämnas på annat sätt, se [743].

Allm. anm. 2. Definition av resande, se [744].

Artikel 230

[738] Om följande varor inte uttryckligen deklarerats för tullen skall de anses ha deklarerats för övergång till fri omsättning genom den handling som avses i artikel 233:

- a) Varor av icke-kommersiell natur som medförs i en resandes personliga bagage och som är berättigade till befrielse, antingen enligt kapitel I avdelning XI i rådets förordning (EEG) nr 918/83 (TFH II [145] o.f.) eller som returvaror.
- b) Varor som är berättigade till befrielse enligt kapitel I avdelningarna IX och X i rådets förordning (EEG) nr 918/83 (TFH II [139] o.f. och [143] o.f.).
- c) Transportmedel som är berättigade till befrielse som returvaror.

d) Varor som importeras i samband med trafik av försumbar ekonomisk betydelse och som är undantagna från kravet på att befordras till ett tullkontor i enlighet med artikel 38.4 [138] i kodexen, under förutsättning att de inte är belagda med importtull.

e) Bärbara musikinstrument som importeras av resande och som är berättigade till befrielse som returvaror. *Förordning 1076/2013*.

Artikel 231

[739] Om följande varor inte uttryckligen deklarerats för tullen, skall de anses ha deklarerats för export genom den handling som avses i artikel 233 b:

a) Varor av icke-kommersiell natur som medförs i en resandes personliga bagage och som inte är belagda med exporttull.

b) Transportmedel som är registrerade i gemenskapens tullområde och som är avsedda att återimporteras.

c) De varor som avses i kapitel II i rådets förordning (EEG) nr 918/83 (TFH II [223] o.f.).

d) Andra varor av försumbar ekonomisk betydelse, om tullmyndigheterna tillåter detta.

e) Resandes bärbara musikinstrument. *Förordning 1076/2013*.

Till d)

Anm. Se [2722] och [2623].

Artikel 232

[740] 1. Om följande varor inte deklarerats skriftligen eller muntligen för tullen skall de anses ha deklarerats för temporär import genom den handling som avses i artikel 233, om inte annat sägs i artikel 579:

a) Personliga tillhörigheter och varor för sportändamål som importeras av resande i enlighet med artikel 563.

b) Transportmedel som avses i artiklarna 556–561.

c) Valfärdsmateriel för sjöfolk vilket används på ett fartyg som går i internationell sjötrafik enligt artikel 564 första stycket a.

d) Bärbara musikinstrument som avses i artikel 569.1a.

2. Om de varor som avses i punkt 1 inte deklarerats skriftligen eller muntligen för tullen skall de anses ha deklarerats för återexport som avslutar förfarandet för temporär import genom den handling som avses i artikel 233. *Förordning 1076/2013*.

Artikel 233

[741] 1. Vid tillämpningen av artikel 230–232 får den handling som anses som en tulldeklaration bestå av följande:

a) För varor som befordras till ett tullkontor eller till någon annan plats som utsetts och godkänts i enlighet med artikel 38.1 a [138] i kodexen

– passage genom den gröna eller "Inget att deklarerera"-filen vid tullkontor där tvåfilsystem förekommer,

– passage genom ett tullkontor som inte använder tvåfilsystem, utan att spontant avge tulldeklaration,

– fastsättandet av ett självhäftande märke eller ett kort för tulldeklaration med texten "Inget att deklarerera" på vindrutan i en personbil, när denna möjlighet föreskrivs i de nationella bestämmelserna.

b) Vid befrielse från skyldigheten att befordra varor till tullen i enlighet med föreskrifter för tillämpningen av artikel 38.4 [138] i kodexen, vid export i enlighet med artikel 231 och vid återexport i enlighet med artikel 232.2

– passage över gränsen för gemenskapens tullområde.

2. Om varor som omfattas av artikel 230 a, 231 a eller 232.1 a och 232.2 och som finns i en resandes resgoods, transporteras på järnväg utan att åtföljas av den resande och tulldeklarerats utan att denne personligen är närvarande, får den handling som avses i bilaga 38 a [1488] användas inom ramen för de villkor och begränsning som anges i den. *Förordning 1762/95. Rättelse, EGT L 111, 1999.*

Till p. 1 a)

Anm. Se även [2316].

Artikel 234

[742] 1. Om villkoren i artikel 230–232 är uppfyllda skall varorna anses ha uppvisats för tullen enligt artikel 63 [163] i kodexen, deklARATIONEN anses godkänd och frigörandet av varorna anses ha beviljats vid den tidpunkt då den i artikel 233 angivna handlingen utförs.

2. Om en kontroll visar att den i artikel 233 angivna handlingen har utförts, men att de varor som importerats eller förts ut inte uppfyller villkoren i artikel 230– 232 skall varorna i fråga anses ha importerats eller exporterats olagligt.

Avsnitt 3 – Gemensamma bestämmelser för avsnitt 1 och 2

Artikel 235

[743] Bestämmelserna i artikel 225–232 skall inte tillämpas för varor för vilka betalning av exportbidrag eller andra belopp eller återbetalning av tullar begärts eller vilka är underkastade förbud, restriktioner eller någon annan särskild formalitet. *Rättelse, EGT L 180, 1996.*

Artikel 236

[744] Vid tillämpningen av avsnitt 1 och 2 avses med *resande*

A. vid import

1. varje person som tillfälligt kommer in i gemenskapens tullområde och som vanligtvis inte är bosatt där, och

2. varje person som återvänder till gemenskapens tullområde där personen vanligtvis är bosatt, efter att ha vistats tillfälligt i ett tredje land,

B. vid export

1. varje person som tillfälligt lämnar gemenskapens tullområde där personen vanligtvis är bosatt, och

2. varje person som lämnar gemenskapens tullområde efter en tillfällig vistelse och som vanligtvis inte är bosatt där.

Avsnitt 4 – Posttrafik

Allm. anm. Se även [2709] o.f.

Artikel 237

[745] 1. Följande postförsändelser skall anses ha deklarerats för tullen

A. för övergång till fri omsättning

a) vid den tidpunkt då de förs in i gemenskapens tullområde

– vykort och brev som endast innehåller personliga meddelanden,

– brev med blindskrift,

– trycksaker som inte är belagda med importtullar och

– alla övriga försändelser som sänds med brev- eller paketpost och som är befriade från skyldighet att befordras till tullen i enlighet med bestämmelserna enligt artikel 38.4 [138] i kodexen,

b) vid den tidpunkt då de uppvisas för tullen

– andra försändelser som sänds med brev- eller paketpost än de som avses i a, under förutsättning att de åtföljs av en CN22- och/eller CN23-deklaration,

B. för export

a) vid den tidpunkt då de mottagits av postmyndigheterna i fråga om försändelser med brev- och paketpost som inte är belagda med exporttullar,

b) vid den tidpunkt då de uppvisas för tullen i fråga om försändelser som sänds med brev- eller paketpost som är belagda med exporttullar, under förutsättning att de åtföljs av en CN22- och/eller CN23-deklaration.

2. Mottagaren, i de i punkt 1 A angivna fallen, och avsändaren, i de i punkt 1 B angivna fallen, skall anses vara deklaranter och i tillämpliga fall gäldenären. Tullmyndigheterna får föreskriva att postadministrationen skall anses som deklarerant och, i tillämpliga fall, som gäldenär.

3. Vid tillämpningen av punkt 1 skall varor som inte är belagda med tull anses ha uppvisats för tullen enligt artikel 63 [163] i kodexen, tulldeklarationen anses ha tagits emot och frigörandet av varorna anses ha beviljats

a) vid import, när varorna överlämnas till mottagaren,

b) vid export, när varorna tas emot av postmyndigheterna.

4. Om en försändelse med brev- eller paketpost som inte är befriad från skyldigheten att befordras till tullen i enlighet med bestämmelserna enligt artikel 38.4 [138] i kodexen uppvisas utan en CN22- och/eller CN23-deklaration eller om denna deklaration är ofullständig skall tullmyndigheterna bestämma i vilken form tulldeklarationen skall upprättas eller kompletteras. *Förordning 1602/2000.*

Till p. 2

Anm. Se [1830].

Artikel 238

[746] Artikel 237 skall inte tillämpas i följande fall:

– För försändelser som innehåller varor för kommersiella ändamål av ett sammanlagt värde som överstiger det statistiska tröskelvärdet som fastställs i de gällande gemenskapsbestämmelserna. Tullmyndigheterna får fastställa högre tröskelvärden.

– För försändelser som innehåller varor för kommersiella ändamål som ingår i en regelbunden serie av liknande transaktioner.

– Om en tulldeklaration lämnas skriftligen, muntligen eller med användning av databehandlingsteknik.

– För försändelser som innehåller de varor som avses i artikel 235.

AVDELNING VIII — UNDERSÖKNING AV VARORNA, RESULTAT AV TULLKONTORETS KONTROLL OCH ANDRA ÅTGÄRDER VIDTAGNA AV TULLKONTORET**Artikel 239**

[747] 1. Varorna skall undersökas på de därtill avsedda platserna och under de tider som tullmyndigheterna angivit för det ändamålet.

2. Tullmyndigheterna får dock på deklarentens begäran tillåta att undersökningen av varorna sker på andra platser och under andra tider än de som avses i punkt 1.

Alla kostnader i förbindelse med detta skall bäras av deklarenten.

Anm. Om skyldighet att bereda tullmyndigheten tillfälle att undersöka varor och transportmedel samt att lämna tillträde till lokaler där verksamheten bedrivs, se [1892].

Artikel 240

[748] 1. Tullmyndigheterna skall underrätta deklarenten eller dennes representant om de beslutar att undersöka varorna.

2. Om tullmyndigheterna beslutar att undersöka endast en del av varorna skall de underrätta deklarenten eller dennes representant om vilka varor de önskar undersöka, utan att denne kan motsätta sig deras val.

Artikel 241

[749] 1. Deklaranten eller den person som deklarenten utsett att närvara vid undersökningen av varorna skall ge tullmyndigheterna den hjälp som behövs för att underlätta deras arbete. Om tullmyndigheterna skulle anse att den lämnade hjälpen inte är tillfredsställande får de kräva att deklarenten utser en annan person, som kan ge den hjälp som behövs.

2. Om deklarenten vägrar att närvara vid undersökningen av varorna eller att utse en person som kan ge den hjälp som tullmyndigheterna anser nödvändig, skall myndigheterna ange en tidsfrist för uppfyllandet av deras krav, såvida de inte anser att undersökningen inte behöver göras.

Om deklarenten vid tidsfristens utgång inte har uppfyllt tullmyndigheternas krav, skall tullmyndigheterna, i enlighet med artikel 75 a [175] i kodexen, fullfölja undersökningen av varorna på deklarentens risk och bekostnad och vid behov med anlitande av expertis eller någon annan person som utsetts enligt gällande bestämmelser.

3. De resultat som erhållits vid tullmyndigheternas undersökning, genomförd enligt de villkor som anges i föregående punkt, skall ha samma giltighet som om undersökningen hade genomförts i deklarentens närvaro.

4. I stället för de åtgärder som anges i punkterna 2 och 3 skall tullmyndigheterna ha möjlighet att anse en deklARATION ogiltig om det är uppenbart att deklarentens vägran att närvara vid undersökningen av varorna eller att utse en person som kan ge den hjälp som behövs varken hindrar eller söker hindra dessa myndigheter från att konstatera en överträdelse av bestämmelserna för hänförande av varorna till tullförfarandet i fråga, eller att undgå att bestämmelserna i artikel 66.1 [166] eller artikel 80.2 [180] i kodexen tillämpas.

Artikel 242

[750] 1. Om tullmyndigheterna beslutar att ta prover skall de underrätta deklarenten eller dennes representant om detta.

2. Proverna skall tas av tullmyndigheterna själva. De får dock begära att proverna tas under deras övervakning av deklarenten eller av en person utsedd av honom.

Proverna skall tas i enlighet med de metoder som fastställs i gällande bestämmelser.

3. De kvantiteter som tas som prover bör inte överstiga vad som behövs för analys eller en närmare undersökning, inbegripet eventuell kontrollanalys.

Artikel 243

[751] 1. Deklaranten eller den person som han utsett att närvara vid provtagningen skall ge tullmyndigheterna den hjälp som behövs för att underlätta provtagningen.

2. Om deklaramenten vägrar att närvara vid provtagningen eller att utse en person som kan närvara eller om han underlåter att lämna den hjälp som behövs för att underlätta provtagningen, skall bestämmelserna i artikel 241.1 andra meningen, 241.2, 241.3 och 241.4 tillämpas. *Förordning 482/96.*

Artikel 244

[752] Om tullmyndigheterna tar prover för analys eller en närmare undersökning skall de tillåta att varorna i fråga frigörs utan att resultatet från analysen eller undersökningen inväntas, såvida det inte finns andra skäl för att inte göra detta och under förutsättning att, om en tullskuld har uppkommit eller troligtvis kommer att uppkomma, tullarna i fråga redan har bokförts och betalats eller säkerhet för det redan har ställts.

Artikel 245

[753] 1. De kvantiteter som tullkontoret har tagit som prover skall inte dras av från de deklarerade kvantiteterna.

2. Om det gäller en deklamation för export eller passiv förädling skall deklaramenten, om omständigheterna tillåter, vara berättigad att ersätta de kvantiteter av varorna som tagits som prover med identiska varor för att komplettera sändningen.

Artikel 246

[754] 1. Om de prover som tagits inte har förstörts vid analysen eller den närmare undersökningen skall de återlämnas till deklaramenten på dennes begäran och bekostnad, så snart tullmyndigheterna inte längre behöver dem, framför allt efter det att deklaramentens möjligheter att överklaga tullmyndigheternas beslut på grundval av resultaten av analysen eller den närmare undersökningen har uttömts.

2. Om deklaramenten inte begär att proverna skall återlämnas får de antingen förstöras eller behållas av tullmyndigheterna. I särskilda fall får dock tullmyndigheterna begära att deklaramenten återtar alla överblivna prover.

Artikel 247

[755] 1. Om tullmyndigheterna kontrollerar deklamationerna och de bifogade dokumenten eller undersöker varorna skall de åtminstone på den kopia av deklamationen som behålls av dessa myndigheter eller i ett dokument som är bifogat denna ange föremålen för och resultaten av dessa kontroller eller undersökningar. Om endast en del av varorna undersöks skall även uppgifter om den sändning som undersökts lämnas.

Om så är tillämpligt skall tullmyndigheterna även ange i deklamationen att deklaramenten eller dennes representant var frånvarande.

2. Om resultatet av kontrollen av deklamationen och de medföljande dokumenten eller undersökningen av varorna inte överensstämmer med uppgifterna i deklamationen skall tullmyndigheterna åtminstone på den kopia av deklamationen som behålls av dessa myndigheter eller i ett dokument som är bifogat denna närmare ange de uppgifter som skall beaktas vid tillämpningen av avgifter för varorna i fråga och om så är tillämpligt vid beräkningen av eventuella exportbidrag eller andra belopp som skall betalas vid export, och vid tillämpningen av andra bestämmelser för det tullförfarande som varorna överförs till.

3. Tullmyndigheterna skall i sina resultat i förekommande fall uppge på vilket sätt identifiering har skett. Resultaten skall dateras och innehålla de uppgifter som behövs för att det skall gå att identifiera den tjänsteman som antecknat dem.

4. Om tullmyndigheterna varken kontrollerar deklarationen eller undersöker varorna, behöver de inte attestera deklarationen eller det bifogade dokument som avses i punkt 1.

5. Vid genomförandet av förfarandet för gemenskapstransitering ska avgångskontoret registrera resultatet av kontrollen genom att föra in relevanta uppgifter i transiteringsdeklarationen. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 248

[756] 1. Frigörandet av varorna skall ge upphov till att de fastställda importtullarna bokförs i enlighet med uppgifterna i deklarationen. Om tullmyndigheterna anser att de kontroller som de har genomfört kan leda till ett högre tullbelopp än det som uppgifterna i deklarationen leder till skall de dessutom begära att en tillräcklig säkerhet ställs för att täcka skillnaden mellan det belopp som följer av uppgifterna i deklarationen och det belopp som varorna slutligen kan komma att vara underkastade. Deklaranten får dock begära att det tullbelopp som slutligen skall betalas för varorna bokförs i stället för att ställa denna säkerhet.

2. Om tullmyndigheterna på grundval av de kontroller som de genomfört fastställer att ett annat importtullbelopp skall betalas än det belopp som uppgifterna i deklarationen ger som resultat skall frigörandet av varorna medföra att det på så sätt fastställda beloppet omedelbart bokförs.

3. Om tullmyndigheterna tvivlar på om ett förbud eller en restriktion eventuellt skall tillämpas och detta inte kan beslutas förrän resultaten av de kontroller som myndigheterna har utfört finns tillgängliga kan de ifrågavarande varorna inte frigöras.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 får tullmyndigheterna avstå från att begära säkerhet med avseende på varor som är föremål för en ansökan om uttag ur en tullkvot när de vid tidpunkten för godkännandet av deklarationen för övergång till fri omsättning fastställer att tullkvoten i fråga är icke-kritisk i den mening som avses i artikel 308 c. *Förordning 1427/97.*

Artikel 249

[757] 1. Tullmyndigheterna skall bestämma formen för varornas frigörande, med beaktande av den plats där varorna finns och de särskilda åtgärderna för övervakningen av varorna.

2. Om deklarationen är skriftlig skall en hänvisning till frigörandet och dagen för detta göras i deklarationen eller, om så är tillämpligt, i en bilaga och en kopia skall lämnas tillbaka till deklaramenten.

3. Vid genomförandet av förfarandet för gemenskapstransitering och om resultatet av kontrollen av deklarationen medger det, ska avgångskontoret godkänna att varorna frigörs och registrera datumet för frigörandet i datorsystemet. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 250

[758] 1. Om tullmyndigheterna inte har haft möjlighet att bevilja att varorna frigörs av ett av de skäl som anges i artikel 75 a [175] andra eller tredje strecksatsen i kodexen skall de ge deklaramenten en tidsfrist för att reglera situationen för varorna.

2. Om deklaramenten under de omständigheter som anges i artikel 75 a [175] andra strecksatsen i kodexen inte har tillhandahållit de begärda dokumenten inom den i punkt 1 angivna tidsfristen skall deklarationen i fråga anses vara utan verkan och tullkontoret skall förklara den ogiltig. Bestämmelserna i artikel 66.3 [166] i tullkodexen skall tillämpas.

3. Under de omständigheter som avses i artikel 75 a [175] tredje strecksatsen i kodexen och utan hinder av alla vidtagna åtgärder enligt artikel 66.1 [166] första stycket eller artikel 182 [282] i kodexen får tullmyndigheterna börja de förberedande formaliteterna för försäljning av varorna, om deklaranterna varken har betalat eller ställt säkerhet för de tullar som skall betalas inom den tidsfrist som avses i punkt 1. I detta fall skall varorna säljas om inte de nödvändiga villkoren har uppfyllts under tiden, om så behövs genom tvångsförsäljning om lagstiftningen i den medlemsstat där myndigheterna i fråga tillåter detta. Tullmyndigheterna skall informera deklaranterna om detta.

Tullmyndigheterna får på deklarantens risk och bekostnad överföra varorna i fråga till särskilda lokaler under tullmyndigheternas övervakning.

Artikel 251

[759] Utan hinder av artikel 66.2 [166] i kodexen får en tulldeklaration förklaras ogiltig efter det att varorna frigjorts under följande omständigheter:

1. Om det har fastställts att varorna av misstag har deklarerats för ett tullförfarande som innebär betalning av importtullar i stället för att hänföras till ett annat tullförfarande skall tullmyndigheterna ogiltigförklara deklARATIONEN, om en begäran om detta görs inom tre månader från den dag då deklARATIONEN mottogs och under förutsättning att

— användningen av varorna inte har stått i strid med villkoren i det tullförfarande till vilket de skulle ha hänförts,

— varorna när de deklarerades var avsedda att hänföras till ett annat tullförfarande, för vilket de uppfyllde alla villkor, och

— varorna genast deklarerats för det tullförfarande till vilket de faktiskt var avsedda.

Den deklARATION som hänför varorna till det senare tullförfarandet skall ha verkan från den dag då den ogiltigförklarade deklARATIONEN togs emot.

Tullmyndigheterna får tillåta att tremånadersperioden överskrids i undantagsfall om det finns rimlig anledning till detta.

1 a. Om det kan fastställas att varorna av misstag har deklarerats i andra varors ställe för ett tullförfarande som medför en förpliktelse att betala importtullar skall tullmyndigheterna ogiltigförklara deklARATIONEN om en sådan begäran görs inom tre månader efter det datum då deklARATIONEN godkändes, förutsatt att

— de varor som ursprungligen deklarerats

i) inte har använts på annat sätt än som tillåtits i deras ursprungliga status, och

ii) har återförts till sitt ursprungliga skick, och att

— de varor som egentligen skulle ha anmälts till det tullförfarande som ursprungligen avsågs

i) hade kunnat visas upp för samma tullkontor när den ursprungliga deklARATIONEN lämnades in, och

ii) har deklarerats för samma tullförfarande som avsågs från början.

Tullmyndigheterna kan i vederbörligen bestyrkta undantagsfall tillåta att tidsgränsen ovan överskrids.

1 b. Om det rör sig om varor som returneras inom ramen för ett kontrakt för postorderförsäljning skall tullmyndigheterna ogiltigförklara deklARATIONEN för övergång till fri omsättning, om ansökan härom inges inom tre månader från mottagandet av deklARATIONEN, under förutsättning att varorna har exporterats till den ursprungliga leverantörens adress eller till en annan adress som denne angett.

1c. I de fall ett retroaktivt tillstånd har beviljats enligt
 — artikel 294 för övergång till fri omsättning med förmånsbehandling i tullhänseende eller med nedsatt tullsats eller nolltullsats till följd av varors användning för särskilda ändamål, eller

— artikel 508 för ett tullförfarande med ekonomisk verkan.

2. Om varorna har deklarerats för export eller förfarandet för passiv förädling, skall deklarationen ogiltigförklaras i följande fall:

a) För varor som är belagda med exporttullar eller omfattas av en ansökan om återbetalning av importtullar, bidrag eller andra belopp vid export eller andra särskilda åtgärder vid export om deklaranter

— lämnar exporttullkontoret bevis på att varorna inte har lämnat gemenskapens tullområde,

— återlämnar alla exemplar av tulldeklarationen till detta tullkontor tillsammans med alla andra dokument som lämnats ut till honom efter mottagandet av deklarationen,

— till exporttullkontoret överlämnar bevis på att alla bidrag och andra belopp som beviljats i kraft av exportdeklarationen för varorna i fråga har återbetalats eller att de berörda avdelningarna har vidtagit nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de inte betalas, och

— i enlighet med gällande bestämmelser uppfyller alla andra villkor som exporttullkontoret fastställt för att reglera varornas situation.

Ogiltigförklarandet av deklarationen skall innebära att alla avräkningar som gjorts i en exportlicens eller förutfastställselicens som överlämnats som underlag till deklarationen förklaras ogiltiga.

Om de varor som är deklarerade för export måste lämna gemenskapens tullområde inom en fastställd tid skall den tillämpliga deklarationen ogiltigförklaras om tidsfristen inte iakttas.

b) För andra varor, om exporttullkontoret har underrättats i enlighet med artikel 792a.1, eller anser, i enlighet med artikel 796e.2, att de deklarerade varorna inte har lämnat gemenskapens tullområde.

3. I den mån återexporten av varorna innebär att en deklaration skall inges skall punkt 2 ovan gälla i tillämpliga delar.

4. Om gemenskapsvaror har hänförts till tullagerförfarandet enligt artikel 98.1 b [198] i kodexen får ogiltigförklaringen av deklarationen om hänförande till det förfarandet begäras och utföras, under förutsättning att de åtgärder som föreskrivs i den tillämpliga lagstiftningen har vidtagits i de fall där den föreskrivna behandlingen eller användningen inte uppfylls.

Om ingen ansökan har inletts vid utgången av den tid som fastställts för varornas lagring enligt tullagerförfarandet om att varorna skall hänföras till en behandling eller användning som föreskrivs i den tillämpliga lagstiftningen skall tullmyndigheterna vidta de åtgärder som föreskrivs i den lagstiftningen. *Förordning 312/2009.*

Artikel 252

[760] Om tullmyndigheterna säljer gemenskapsvaror enligt artikel 75 b [175] i tullkodexen skall detta ske i överensstämmelse med de gällande bestämmelserna i medlemsstaterna. *Förordning 3665/93.*

Ann. Om varor som skall säljas, se [1875] o.f.

Avdelning IX – Förenklade förfaranden

Kapitel 1 – Allmänna bestämmelser

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning 3665/93.

Avsnitt 1 – Allmänt

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 1192/2008.

Artikel 253

[761] 1. Förfarandet för ofullständiga deklARATIONER skall ge tullmyndigheterna möjlighet att i ett vederbörligen berättigat fall ta emot en deklARATION som inte innehåller alla uppgifter som krävs eller som inte åtföljs av alla handlingar som behövs för tullförfarandet i fråga.

2. Det förenklade deklARATIONSFÖRFARANDET skall göra det möjligt att hänföra varor till tullförfarandet i fråga genom att lämna en förenklad deklARATION under förutsättning att det senare inges en kompletterande deklARATION som får vara av allmän, periodisk eller sammanfattande natur.

3. Det lokala klareringsförfarandet skall göra det möjligt att hänföra varor till tullförfarandet i fråga i den berörda personens lokaler eller på andra platser som tullmyndigheterna anvisat eller godkänt.

4. Varje person får ansöka om ett tillstånd att använda det förenklade deklARATIONSFÖRFARANDET eller det lokala klareringsförfarandet, som beviljas denna person själv för egen användning eller för användning som ombud, förutsatt att det finns tillfredsställande bokföring och förfaranden som gör det möjligt för den tillståndsgivande tullmyndigheten att identifiera de företrädde personerna och utföra lämpliga tullkontroller.

En sådan ansökan kan också avse ett integrerat tillstånd, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 64 [164] i kodexen.

5. Användningen av det förenklade deklARATIONSFÖRFARANDET eller det lokala klareringsförfarandet ska vara villkorad av att det ställs en garanti för importtullar och andra avgifter.

6. Tillståndshavaren ska uppfylla de villkor och kriterier som anges i detta kapitel samt fullgöra de skyldigheter som tillståndet föranleder, utan att det påverkar tillämpningen av reglerna om en deklARANTs skyldigheter och om uppkomst av tullskuld.

7. Tillståndshavaren ska underrätta den tillståndsgivande tullmyndigheten om alla omständigheter som uppkommer efter tillståndets beviljande och som kan påverka dess fortsatta giltighet eller innehåll.

8. Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska ompröva tillståndet att använda det förenklade deklARATIONSFÖRFARANDET eller det lokala klareringsförfarandet i följande fall:

- a) När det sker större ändringar av relevant gemenskapslagstiftning.
- b) När det finns rimliga indikationer på att tillståndshavaren inte längre uppfyller de relevanta villkoren.

När ett tillstånd att använda det förenklade deklARATIONSFÖRFARANDET eller det lokala klareringsförfarandet utfärdats till en sökande som har varit etablerad under kortare tid än tre år, ska en noggrann övervakning ske under det första året efter utfärdandet.
Förordning 1192/2008.

Anm. Om deklARATIONER för övergång till fri omsättning, se [763] o.f., deklARATIONER för ett tullförfarande med ekonomisk verkan [777] o.f., exportdeklARATIONER [788] o.f.

Artikel 253a

[762] Om ett förenklat förfarande tillämpas med hjälp av ett databehandlingssystem för att framställa tulldeklarationer eller med hjälp av elektronisk databehandling skall bestämmelserna i artikel 199.2, 199.3, 222, 223 och 224 gälla i tillämpliga delar.

Användningen av det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska vara villkorad av att tulldeklarationer och anmälningar ges in på elektronisk väg.

När tullmyndigheternas eller de ekonomiska aktörernas datorsystem inte finns tillgängliga för ingivande eller mottagande av förenklade tulldeklarationer eller anmälningar vid lokalt klareringsförfarande med hjälp av elektronisk databehandling får dock tullmyndigheterna godta andra typer av deklarationer och anmälningar som de föreskriver, förutsatt att en ändamålsenlig riskanalys utförs. *Förordning 430/2010.*

Avsnitt 2 – Beviljande , upphävande för viss tid och återkallelse av tillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet

Anm. Avsnittet är infört enligt förordning 1192/2008.

Artikel 253b

[762 A] 1. Ansökningar om tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska göras på ett formulär enligt förlagan i bilaga 67 [1516] eller i motsvarande elektroniska format.

2. När den tillståndsgivande tullmyndigheten fastställer att ansökan inte innehåller alla de uppgifter som krävs ska den inom 30 kalenderdagar från mottagandet av ansökan begära att den sökande lämnar de relevanta upplysningarna, med angivande av skälen för sin begäran.

3. Ansökan får inte godtas i följande fall:

a) Den uppfyller inte det krav som anges i punkt 1.

b) Den har inte lämnats in till de behöriga tullmyndigheterna.

c) Den sökande har dömts för ett allvarligt brott med anknytning till sin ekonomiska verksamhet.

d) Den sökande är föremål för konkursförfaranden vid tiden för inlämnandet av ansökan.

4. Innan tullmyndigheterna beviljar ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska de granska den sökandes bokföring, såvida inte resultaten av en tidigare granskning kan användas. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 253c

[762 B] 1. Ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet ska beviljas om villkoren och kriterierna i artikel 14h [525], med undantag för punkt 1 c, i artikel 14i [526] d, e och g och i artikel 14j [527] är uppfyllda.

Ett tillstånd att använda det lokala klareringsförfarandet ska beviljas om villkoren och kriterierna i artikel 14h, med undantag av punkt 1 c, i artikel 14i och i artikel 14j är uppfyllda.

Vid beviljande av tillstånd enligt första och andra styckena ska tullmyndigheterna tillämpa artikel 14a.2 och använda det tillståndsformulär som fastställs i bilaga 67 [1516].

2. När den sökande innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c, ska villkoren och kriterierna i punkt 1 i den här artikeln anses vara uppfyllda. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 253d

[762 C] 1. Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska för viss tid upphäva ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet i följande fall:

- a) Det har upptäckts att villkoren och kriterierna i artikel 253c.1 inte har efterlevts.

b) Tullmyndigheterna har tillräckliga skäl att anta att en handling som leder till straffrättsliga förfaranden och som har anknytning till en överträdelse av tullbestämmelserna har begåtts av tillståndshavaren eller en annan person som avses i artikel 14h.1 [525] a, b eller d.

I de fall som avses i första stycket b i denna artikel får emellertid den tillståndsgivande tullmyndigheten besluta att inte upphäva tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, om den anser att överträdelsen är försumbar i förhållande till antalet eller storleken av de tullrelaterade transaktionerna och inte ger anledning till tvivel om att tillståndshavaren har agerat i god tro.

Innan den fattar ett beslut ska den tillståndsgivande tullmyndigheten meddela tillståndshavaren sina undersökningsresultat. Tillståndshavaren ska ha rätt att avhjälpa situationen och/eller uttrycka sin uppfattning inom 30 kalenderdagar från dagen för meddelandet.

2. Om tillståndshavaren inte avhjälper den situation som avses i punkt 1 första stycket a inom perioden av 30 kalenderdagar, ska den tillståndsgivande tullmyndigheten meddela tillståndshavaren att tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet upphävs för en period av 30 kalenderdagar, så att tillståndshavaren får möjlighet att vidta de åtgärder som krävs för att avhjälpa situationen.

3. I de fall som avses i punkt 1 första stycket b ska den tillståndsgivande tullmyndigheten upphäva tillståndet till dess att domstolsförfarandet har avslutats. Den ska underrätta tillståndshavaren om detta.

4. Om tillståndshavaren inte har kunnat avhjälpa situationen inom 30 kalenderdagar men kan bevisa att villkoren kan bli uppfyllda om upphävandeperioden förlängs, ska den tillståndsgivande tullmyndigheten upphäva tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet för ytterligare 30 kalenderdagar.

5. Upphävandet av ett tillstånd får inte påverka ett tullförfarande som har påbörjats före dagen för upphävandet och som ännu inte fullbordats. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 253e

[762 D] 1. När tillståndshavaren på ett för den tillståndsgivande tullmyndigheten tillfredsställande sätt har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren och kriterierna enligt tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, ska den tillståndsgivande tullmyndigheten dra tillbaka upphävandet och underrätta tillståndshavaren. Upphävandet får dras tillbaka innan tidsfristen enligt artikel 253d.2 eller 253d.4 löper ut.

2. Om tillståndshavaren inte vidtar de nödvändiga åtgärderna inom den upphävandeperiod som anges i artikel 253d.2 eller 253d.4, ska artikel 253g tillämpas. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 253f

[762 E] 1. Om en tillståndshavare tillfälligtvis inte kan uppfylla något av de villkor och kriterier som fastställts för ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, får denne begära att tillståndet upphävs för viss tid. I detta fall ska tillståndshavaren meddela den tillståndsgivande tullmyndigheten och ange vilken dag villkoren och kriterierna återigen kommer att kunna uppfyllas. Tillståndshavaren ska även meddela den tillståndsgivande tullmyndigheten alla planerade åtgärder och tidtabellen för dem.

2. Om tillståndshavaren inte avhjälpes situationen inom den period som anges i dennes meddelande, får den tillståndsgivande tullmyndigheten bevilja en skälig förlängning, förutsatt att tillståndshavaren har agerat i god tro. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 253g

[762 F] Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9 i kodexen och artikel 4 i denna förordning ska den tillståndsgivande tullmyndigheten återkalla ett tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet i följande fall:

a) När en tillståndshavare inte avhjälpes den situation som avses i artiklarna 253d.2 och 253f.1.

b) När en tillståndshavare eller någon annan person som avses i artikel 14h.1 [525] a, b eller d har begått allvarliga eller upprepade överträdelser med anknytning till tullbestämmelserna och det inte finns någon ytterligare rätt att överklaga.

c) När en tillståndshavare begär det.

I de fall som avses i första stycket b får emellertid den tillståndsgivande tullmyndigheten besluta att inte återkalla tillståndet att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet, om den anser att överträdelserna är försumbara i förhållande till antalet eller storleken av de tullrelaterade transaktionerna och inte ger anledning till tvivel om att tillståndshavaren har agerat i god tro. *Förordning 1192/2008.*

Kapitel 1A — Enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet

Anm. Kapitlet är infört enligt förordning 1192/2008.

Avsnitt 1 — Ansökningsförfarande

Artikel 253h

[762 G] 1. En ansökan om ett enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet ska lämnas till en av de tullmyndigheter som avses i artikel 14d.1 [521] och 14d.2.

När en ansökan om tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet lämnas i samband med, eller efter, en ansökan om ett enhetstillstånd för användning för särskilda ändamål eller för ett tullförfarande med ekonomisk verkan ska emellertid artikel 292.5 och 292.6 eller artiklarna 500 och 501 tillämpas.

2. Om en del av den relevanta bokföringen och dokumentationen hålls i en annan medlemsstat än den där ansökan lämnas, ska den sökande fylla i fälten 5a, 5b och 7 i ansökningsformuläret enligt förlagan i bilaga 67 [1516].

3. Den sökande ska ange en lättillgänglig central informationspunkt eller utse en kontaktperson inom sin administration i den medlemsstat där ansökan lämnas, som ställer alla de upplysningar till tullmyndigheternas förfogande som krävs för att visa att kraven för beviljande av enhetstillstånd efterlevs.

4. Sökande ska, i den utsträckning det är möjligt, lämna nödvändiga uppgifter till tullmyndigheterna på elektronisk väg.

5. Till dess att man inför ett sådant elektroniskt system för uppgiftsutbyte mellan involverade medlemsstater som krävs för det berörda tullförfarandet, får den tillståndsgivande tullmyndigheten avslå ansökningar som lämnats enligt punkt 1 om ett enhetstillstånd skulle skapa en oproportionell administrativ börda. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 253i

[762 H] 1. Medlemsstaterna ska till kommissionen skicka en förteckning över tullmyndigheter som avses i artikel 253h.1 och till vilka ansökningar ska lämnas, samt alla senare ändringar av denna. Kommissionen ska offentliggöra dessa uppgifter på Internet. Dessa myndigheter ska agera som tillståndsgivande tullmyndigheter för enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet.

2. Medlemsstaterna ska utse ett centralt kontor som ansvarar för informationsutbytet mellan medlemsstaterna och med kommissionen, och ska underrätta kommissionen om detta kontor. *Förordning 1192/2008*.

Avsnitt 2 — Förfarande för utfärdande**Artikel 253j**

[762 I] 1. När en ansökan om ett enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet lämnas, ska den tillståndsgivande tullmyndigheten göra följande tillgängligt för övriga berörda tullmyndigheter:

- a) Ansökan.
- b) Utkastet till tillstånd.
- c) Alla uppgifter som krävs för beviljande av tillstånd.

Dessa uppgifter ska göras tillgängliga med hjälp av det kommunikationssystem som avses i artikel 253m, när detta system är tillgängligt.

2. Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska göra tillgängliga de uppgifter som avses i punkt 1 a, b och c inom följande tidsfrister:

- a) 30 kalenderdagar, om den sökande tidigare beviljats tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet eller det lokala klareringsförfarandet eller ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c.
- b) 90 kalenderdagar i alla övriga fall.

Om den tillståndsgivande tullmyndigheten inte kan iaktta dessa tidsfrister, får den förlänga dem med 30 kalenderdagar. I sådana fall ska den tillståndsgivande tullmyndigheten innan tidsfristen löper ut underrätta den sökande om skälen för förlängningen.

Tidsfristen ska löpa från den dag då den tillståndsgivande tullmyndigheten mottar alla de uppgifter som avses i punkt 1 a, b och c. Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska underrätta den sökande om att ansökan har godtagits och ange från vilken dag tidsfristen löper.

3. Fram till och med den 31 december 2009 ska den maximala period på 30 eller 90 kalenderdagar som avses i punkt 2 första stycket ersättas med 90 respektive 210 kalenderdagar. *Förordning 1192/2008*.

Artikel 253k

[762 J] 1. Den tillståndsgivande tullmyndigheten i den medlemsstat där ansökan har lämnats och de tullmyndigheter i övriga medlemsstater som är involverade i det enhetstillstånd som ansökan gäller ska i samarbete uppställa operativa krav och rapporteringskrav, inklusive en kontrollplan för övervakning av det tullförfarande som används inom ramen för enhetstillståndet. De uppgifter som utbyts mellan de berörda tullmyndigheterna i fråga om det eller de berörda tullförfarandena får emellertid inte gå utöver vad som fastställs i bilaga 30a.

2. Tullmyndigheterna i de övriga medlemsstater som berörs av det enhetstillstånd som ansökan gäller ska meddela den tillståndsgivande tullmyndigheten eventuella invändningar inom 30 kalenderdagar från den dag då utkastet till tillstånd mottas. Om de behöver ytterligare tid ska de underrätta den tillståndsgivande tullmyndigheten

snarast möjligt och under alla omständigheter inom denna tidsfrist. Tidsfristen får förlängas med högst 30 kalenderdagar. Om en förlängning beviljas ska den tillståndsgivande tullmyndigheten underrätta den sökande om förlängningen av tidsfristen.

Om invändningar meddelas och tullmyndigheterna inte kommer överens inom denna tid, ska ansökan avslås till den del som invändningarna avser.

Om en rådfrågad tullmyndighet inte svarar inom de tidsfrister som anges i första stycket, får den tillståndsgivande tullmyndigheten anta att det inte föreligger några invändningar mot att tillståndet utfärdas, varvid dock ansvaret förblir hos den rådfrågade tullmyndigheten.

3. Innan den tillståndsgivande tullmyndigheten avslår en ansökan, till viss del eller helt och hållet, ska den underrätta den sökande om de skäl som den avser att grunda sitt beslut på, och den sökande ska ges möjlighet att uttrycka sin ståndpunkt inom 30 kalenderdagar från dagen för denna underrättelse. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 253l

[762 K] 1. Om den person som ansöker om ett enhetstillstånd innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 [518] a eller c, ska tillståndet beviljas när det nödvändiga informationsutbytet har skett mellan

- a) den sökande och den tillståndsgivande tullmyndigheten,
- b) den tillståndsgivande myndigheten och de övriga tullmyndigheter som berörs av det enhetstillstånd som ansökan gäller.

Om den sökande inte innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 a eller c, ska tillståndet beviljas när den tillståndsgivande tullmyndigheten är övertygad om att den sökande kommer att kunna uppfylla de villkor och kriterier för tillståndet som fastställs eller avses i artiklarna 253, 253a och 253c och när det nödvändiga informationsutbyte som avses i första stycket i denna punkt har skett.

2. Efter att ha mottagit samtycke eller i frånvaro av motiverade invändningar från övriga berörda tullmyndigheter ska den tillståndsgivande tullmyndigheten utfärda tillståndet i enlighet med det tillståndsformulär som fastställs i bilaga 67 [1516], inom 30 kalenderdagar från utgången av de tidsfrister som anges i artikel 253k.2 eller 253k.3.

Den tillståndsgivande tullmyndigheten ska göra tillståndet tillgängligt för de deltagande medlemsstaternas tullmyndigheter, med hjälp av det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 253m, när detta system är tillgängligt.

3. Enhetstillstånd för det förenklade deklarationsförfarandet och det lokala klareringsförfarandet ska erkännas i alla de medlemsstater som anges i fält 10 eller fält 11, eller i bådafälten, i det tillämpliga tillståndet. *Förordning 1192/2008.*

Avsnitt 3 — Informationsutbyte

Artikel 253m

[762 L] 1. Ett elektroniskt informations- och kommunikationssystem, utformat av kommissionen och tullmyndigheterna i samförstånd, ska så snart det är tillgängligt användas för information och kommunikation mellan tullmyndigheterna och för information till kommissionen och ekonomiska aktörer. Informationen till ekonomiska aktörer ska begränsas till de icke-konfidentiella uppgifter som anges i avdelning II punkt 16 i de förklarande anmärkningarna till det ansökningsformulär för förenklade förfaranden som fastställs i bilaga 67 [1516].

2. Kommissionen och tullmyndigheterna ska med hjälp av det system som avses i punkt 1 utbyta, lagra och ha tillgång till följande uppgifter:

- a) Uppgifter i ansökningar.
- b) De uppgifter som krävs för utfärdandeprocessen.

c) De enhetstillstånd som utfärdats för de förfaranden som avses i artikel 1.13 och 1.14 samt, i tillämpliga fall, uppgifter om ändring, upphävande för viss tid eller återkallelse av dessa tillstånd.

d) Resultaten av omprövningar enligt artikel 253.8.

3. Kommissionen och medlemsstaterna får, med samtycke i förväg från tillståndshavaren, via Internet offentliggöra en förteckning över enhetstillstånd samt de ickekonfidentiella uppgifter som anges i avdelning II punkt 16 i de förklarande anmärkningarna till det ansökningsformulär för förenklade förfaranden som fastställs i bilaga 67. Förteckningen ska uppdateras. *Förordning 1192/2008*.

Kapitel 2 — Deklarationer för övergång till fri omsättning

Avsnitt 1 — Ofullständiga deklarerationer

Allm. anm. Se även [2415] o.f.

Artikel 254

[763] På begäran av deklарanten får tullmyndigheterna godta deklарationer för övergång till fri omsättning som inte innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i bilaga 37 [1486].

Dessa deklарationer skall dock innehålla minst de uppgifter som föreskrivs för ofullständiga deklарationer i bilaga 30a [1479 A]. *Förordning 1875/2006*.

Artikel 255

[764] 1. De deklарationer för övergång till fri omsättning som tullmyndigheterna, på deklарantens begäran, får ta emot utan att vissa av de nödvändiga, stödjande handlingarna är bifogade, skall åtföljas av åtminstone de handlingar som skall upprättas innan de deklарerade varorna kan övergå till fri omsättning.

2. Utan hinder av punkt 1 får en deklарation som inte åtföljs av en eller flera av de handlingar som krävs innan varorna får övergå till fri omsättning godkännas, när det är tillfredsställande fastställt för tullmyndigheterna att

a) handlingen i fråga existerar och är giltig,

b) den inte kunde bifogas deklарationen av orsaker som låg utanför deklарantens kontroll,

c) varje försening i att ta emot deklарationen skulle hindra varornas övergång till fri omsättning eller medföra tillämpningen av en högre tullsats.

Uppgifter om saknade handlingar skall under alla omständigheter anges i deklарationen.

Artikel 256

[765] 1. Den tid som tullmyndigheterna tilldelar deklарanten för att överlämna de uppgifter eller förete de handlingar som saknades när deklарationen togs emot får inte överstiga en månad från den dag då deklарationen togs emot.

Om omständigheterna motiverar det får en ytterligare tidsfrist än den som avses i första stycket medges på deklарantens begäran för överlämnande av en handling som krävs för tillämpningen av en nedsatt importtullsats eller en nolltullsats på import, om tullmyndigheterna har goda skäl att tro att de varor som den ofullständiga deklарationen avser verkligen kan införas till sådan nedsatt tullsats eller nolltullsats. Denna tidsfrist får inte överstiga fyra månader från och med dagen för godtagandet av deklарationen. Den får inte förlängas.

Om de saknade uppgifterna eller de handlingar som skall överlämnas avser tullvärde får tullmyndigheterna om det visar sig vara absolut nödvändigt, fastställa en längre tidsfrist eller utsträcka den tidigare fastställda fristen. Vid fastställandet av den totala tillåtna fristen skall hänsyn tas till gällande preskriptionstider.

2. Om en nedsatt importtullsats eller nolltullsats är tillämplig för varor som övergått till fri omsättning inom tullkvoter eller under förutsättning att uppbörd av normala importtullar inte återinförs inom tulltak eller andra bestämmelser om förmånstull skall utnyttjande av en tullkvot eller bestämmelse om förmånstull beviljas först när den handling som är villkoret för en nedsatt tullsats eller nolltullsats uppvisas för tullmyndigheterna. Handlingen skall under alla omständigheter uppvisas:

- innan tullkvoten förbrukats eller,
- i andra fall, före den dag då uppbörd av normala importtullar återinförs genom en gemenskapsåtgärd.

3. Om inte annat följer av punkterna 1 och 2 får handlingen som skall uppvisas som villkor för nedsatt importtullsats eller nolltullsats företes efter utgången av den tidsfrist som var fastställd för den nedsatta tullsatsen eller nolltullsatsen, förutsatt att deklarationen för varorna i fråga var mottagen före den dagen. *Förordning 881/2003.*

Till 1 st

Anm. Om tidpunkt för när kompletterande tulldeklaration senast ska lämnas, se [2417].

Artikel 257

[766] 1. Tullmyndigheternas mottagande av en ofullständig deklaration skall inte hindra eller försena frigörandet av varorna som deklarerats på det sättet, såvida inte andra skäl finns för detta. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 248 skall frigörandet ske i enlighet med de villkor som fastställs i punkterna 2—5 nedan.

2. Om ett senare överlämnande av uppgifter eller styrkande handling som saknades vid tiden när deklarationen togs emot inte kan påverka det tullbelopp som skall betalas för varor som omfattas av deklarationen, skall tullmyndigheterna genast bokföra den summa som skall betalas, beräknad på vanligt sätt.

3. Om, enligt artikel 254, en deklaration innehåller en preliminär värdeuppgift skall tullmyndigheterna

- genast bokföra det tullbelopp som fastställs på grundval av denna uppgift,
- vid behov kräva att en säkerhet ställs som är tillräcklig för att täcka skillnaden mellan detta belopp och det belopp som slutligen skall betalas för varorna.

4. Om det, under andra omständigheter än de som anges i punkt 3, är så att ett senare överlämnande av uppgifter eller en styrkande handling, som saknades vid tiden när deklarationen togs emot kan påverka det tullbelopp som skall betalas för varorna som omfattas av denna deklaration skall följande gälla:

a) Om ett sent överlämnande av saknade uppgifter eller dokument kan leda till att en nedsatt tullsats tillämpas skall tullmyndigheterna

- genast bokföra det importtullbelopp som beräknas enligt den nedsatta satsen,
- kräva att en säkerhet ställs som täcker skillnaden mellan det beloppet och beloppet som skulle ha betalats, om importtullarna för varorna i fråga var beräknade enligt den normala tullsatsen.

b) Om ett sent överlämnande av saknade uppgifter eller dokument kan leda till att varorna beviljas hel befrielse skall tullmyndigheterna kräva att en säkerhet ställs som täcker det belopp som skulle ha betalats om tullarna hade beräknats enligt den normala tullsatsen.

5. Utan att det inverkar på de ändringar som kan uppstå i efterhand, särskilt efter det slutgiltiga fastställandet av tullvärdet skall deklaranterna ha möjlighet att i stället för att ställa en säkerhet begära att bokföring genast sker

- om punkt 3 andra strecksatsen eller punkt 4 a andra strecksatsen tillämpas, av det tullbelopp som slutligen skall betalas för varorna,
  - om punkt 4 b tillämpas, av det tullbelopp som beräknats enligt den normala satsen.
- Rättelse, EGT L 111, 1999.*

Artikel 258

[767] Om deklaranter vid utgången av den tidsperiod som avses i artikel 256 inte har överlämnat de uppgifter som behövs för det slutgiltiga fastställandet av varornas tullvärde eller har försummat att tillhandahålla de uppgifter eller dokument som saknas skall tullmyndigheterna genast som erlagda tullar för varorna i fråga bokföra beloppet på den säkerhet som ställts i enlighet med bestämmelserna i artikel 257.3 andra strecksatsen, i artikel 257.4 a andra strecksatsen eller i artikel 257.4 b.

Artikel 259

[768] En ofullständig deklaration som tagits emot enligt villkoren i artikel 254–257 får antingen kompletteras av deklaranter eller efter överenskommelse med tullmyndigheterna ersättas med en deklaration som uppfyller villkoren i artikel 62 [162] i kodexen.

I båda fallen skall den gällande dagen för fastställandet av tullar och tillämpningen av övriga bestämmelser för övergång till fri omsättning vara den dag då den ofullständiga deklarationen togs emot.

Avsnitt 2 – Förenklade deklarationsförfarande

Artikel 260

[769] 1. En sökande skall efter en skriftlig ansökan som innehåller alla nödvändiga uppgifter ges tillstånd att på de villkor och det sätt som fastställs i artiklarna 261 och 262 upprätta deklarationen för övergång till fri omsättning i en förenklad form, när varorna uppvisas för tullen.

2. Sådana förenklade deklarationer skall innehålla minst de uppgifter som föreskrivs för förenklade importdeklarationer i bilaga 30a [1479 A].

3. Om omständigheterna tillåter får tullmyndigheterna tillåta att begäran om övergång till fri omsättning enligt andra strecksatsen i punkt 2 ersätts med en allmän begäran rörande övergång till fri omsättning som skall genomföras under en viss period. En hänvisning till det tillstånd som beviljats som svar på denna allmänna begäran skall införas i det administrativa eller kommersiella dokument som inges enligt punkt 1.

4. Till den förenklade deklarationen skall bifogas alla dokument som i förekommande fall krävs för att säkerställa varornas övergång till fri omsättning. Artikel 255.2 skall tillämpas.

5. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av artikel 278. *Förordning 1192/2008.*

Artikel 261

[770] 1. Den sökande ska beviljas tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet om villkoren och kriterierna i artiklarna 253, 253a, 253b och 253c är uppfyllda.

2. Om den sökande innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 [518] a eller c ska den tillståndsgivande tullmyndigheten bevilja tillståndet när det nödvändiga informationsutbytet har skett mellan den sökande och den tillståndsgivande tullmyndigheten. Alla de villkor och kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln ska anses vara uppfyllda. *Förordning 430/2010.*

Artikel 262

[771] 1. Det tillstånd som avses i artikel 260 skall innehålla uppgifter om följande:

- a) Det eller de tullkontor som är behöriga att godta förenklade deklarationer.
- b) De varor som tillståndet gäller.
- c) Den garanti som den berörda personen behöver ställa för att täcka den tullskuld som kan uppkomma.

Tillståndet skall även innehålla uppgift om kompletterande deklarationers form och innehåll och de tidsfrister inom vilka de skall inges till den tullmyndighet som är utsedd för detta ändamål.

2. Tullmyndigheterna får frångå kravet på ingivande av en kompletterande deklaration om den förenklade deklarationen avser varor vilkas värde understiger det statistiska tröskelvärdet som fastställs i de gällande gemenskapsbestämmelserna och om den förenklade deklarationen redan innehåller alla upplysningar som behövs för övergång till fri omsättning. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 3 – Lokalt klareringsförfarande

Allm. anm. Se även [2023].

Artikel 263

[772] Tillstånd att använda det lokala klareringsförfarandet skall på de villkor och det sätt som fastställs i artikel 264–266 beviljas den person som önskar låta varor övergå till fri omsättning i sina lokaler eller på de andra platser som avses i artikel 253 och som till tullmyndigheterna överlämnar en skriftlig ansökan om detta innehållande alla uppgifter som behövs för att tillståndet skall kunna beviljas.

Detta gäller

– för varor som omfattas antingen av förfarandet för gemenskapstransitering eller det gemensamma transiteringsförfarandet och för vilka den person som avses ovan har tillstånd att använda de förenklade förfarandena som skall genomföras vid bestämmelsekontoret i enlighet med artikel 406, 407 och 408,

– för varor som tidigare hänförts till ett tullförfarande med ekonomisk verkan, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 278,

– för varor som efter att ha uppvisats för tullen enligt artikel 40 [140] i kodexen sänds till dessa lokaler eller platser enligt ett annat transiteringsförfarande än det som avses i första strecksatsen,

– för varor som förs in i gemenskapens tullområde, befriade från kravet på att de skall uppvisas för tullen, i enlighet med artikel 41 b [141] i kodexen. *Förordning 2787/2000.*

Artikel 264

[773] 1. Den sökande ska beviljas tillstånd att använda det lokala klareringsförfarandet om villkoren och kriterierna i artiklarna 253, 253a, 253b och 253c är uppfyllda.

2. Om den sökande innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 [518] a eller c ska den tillståndsgivande tullmyndigheten bevilja tillståndet när det nödvändiga informationsutbytet har skett mellan den sökande och den tillståndsgivande tullmyndigheten. Alla de villkor och kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln ska anses vara uppfyllda. *Förordning 430/2010.*

Artikel 265

Artikeln har upphört att gälla enligt förordning 1192/2008.

Artikel 266

[775] 1. För att göra det möjligt för tullmyndigheterna att övertyga sig om att ärendena hanteras på rätt sätt, skall innehavaren av det tillstånd som avses i artikel 263 göra följande:

- a) I de fall som avses i artikel 263 första och tredje strecksatserna skall innehavaren
  - i) när varorna övergår till fri omsättning vid deras ankomst till den plats som utsetts för det ändamålet
    - vederbörligen anmäla varornas ankomst till tullmyndigheterna i den form och på det sätt som de fastställt för att varorna skall frigöras och
    - bokföra dessa varor,
  - ii) när övergången till fri omsättning föregås av att varorna på samma plats har haft status som varor i tillfällig förvaring enligt artikel 50 [150] i tullkodexen, före utgången av den tidsfrist som fastställs i artikel 49 [149] i tullkodexen,
    - vederbörligen anmäla till tullmyndigheterna i den form och på det sätt som de fastställt sin önskan att varorna får övergå till fri omsättning, i syfte att varorna skall frigöras, och
    - bokföra dessa varor.

- b) I de fall som avses i artikel 263 andra strecksatsen skall innehavaren
  - vederbörligen anmäla till tullmyndigheterna i den form och på det sätt som de fastställt sin önskan att varorna får övergå till fri omsättning, i syfte att varorna skall frigöras, och
  - bokföra dessa varor.

Den anmälan som avses i första strecksatsen är inte nödvändig när de varor som skall övergå till fri omsättning redan har hänförs till förfarandet med förvaring i tullager i ett tullager av typ D.

- c) I de fall som avses i artikel 263 fjärde strecksatsen skall innehavaren vid varornas ankomst till den plats som är avsedd
  - bokföra dessa varor.

d) Han skall från och med tidpunkten för den bokföring som avses i a, b och c göra alla de dokument tillgängliga för tullmyndigheterna som kan krävas för tillämpningen av bestämmelserna om övergång till fri omsättning.

2. På villkor att kontrollen av att verksamheten genomförs enligt föreskrifterna inte påverkas får tullmyndigheterna

- a) tillåta att den i punkt 1 a och b angivna anmälan görs så snart som varornas ankomst är nära förestående,
- b) under vissa speciella omständigheter, om de ifrågavarande varornas beskaffenhet och den snabba omsättningen motiverar det, befria tillståndshavaren från kravet att till det behöriga tullkontoret anmäla varje ankomst av varor, under förutsättning att han lämnar det kontoret alla uppgifter som tullkontoret anser nödvändiga, för att det skall kunna utöva sin rätt att undersöka varorna om detta skulle behövas.

I detta fall skall registrering av varorna i den berörda personens bokföring av varorna vara likvärdigt med ett frigörande av varorna.

3. Den bokföring som avses i punkt 1 a, b och c får ersättas med någon annan formalitet som ger liknande garantier för tullmyndigheterna. Denna bokföring eller notering av annat slag skall innehålla uppgift om den dag den görs samt i vart fall de uppgifter som föreskrivs för deklarationer för ett lokalt klareringsförfarande i bilaga 30a [1479 A]. *Förordning 1875/2006. Rättelse, EUT L 277, 2008.*

Artikel 267

[776] Det tillstånd som avses i artikel 263 skall fastställa de närmare bestämmelserna för förfarandets genomförande och särskilt fastställa

- vilka varor tillståndet omfattar,
- utformningen av de förpliktelser som avses i artikel 266 och en hänvisning till den säkerhet som skall ställas av den berörda personen,
- tidpunkten för frigörandet av varorna,
- den tidsfrist inom vilken den kompletterande deklARATIONEN skall inges till det behöriga tullkontoret som utsetts för det ändamålet,
- de villkor under vilka varorna i förekommande fall skall omfattas av allmänna, periodiska eller sammanfattande deklARATIONER, beroende på omständigheterna.

Kapitel 3 – Deklarationer för ett tullförfarande med ekonomisk verkan

Avsnitt 1 – Hänförande till ett tullförfarande med ekonomisk verkan

Underavsnitt 1 – Hänförande till tullagerförfarandet

A. Ofullständiga deklARATIONER

Artikel 268

[777] 1. På begäran av deklaranter får införseltullkontoret godta deklARATIONER för tullagerförfarandet som inte innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i bilaga 37 [1486].

Dessa deklARATIONER skall dock innehålla minst de uppgifter som föreskrivs för ofullständiga deklARATIONER i bilaga 30a [1479 A].

2. Artiklarna 255, 256 och 259 skall gälla i tillämpliga delar.

3. Denna artikel skall inte tillämpas på deklARATIONER för det förfarande för gemenskapens jordbruksprodukter som avses i artikel 524. *Förordning 1875/2006*.

B. Förenklade deklARATIONSFÖRFARANDE

Anm. Se även [2529] o.f.

Artikel 269

[778] 1. Den sökande ska beviljas tillstånd att använda det förenklade deklARATIONSFÖRFARANDET om villkoren och kriterierna i artiklarna 253, 253a, 253b, 253c och 270 är uppfyllda.

2. Om detta förfarande tillämpas för tullager av typ D skall den förenklade deklARATIONEN även ange de ifrågakvarande varornas beskaffenhet tillräckligt detaljerat för att varorna genast och entydigt skall kunna klassificeras och deras tullvärde fastställas.

3. Det förfarande som avses i punkt 1 skall inte tillämpas på tullager av typ F eller på hänförandet av förfarandet för gemenskapens jordbruksprodukter enligt artikel 524 i någon typ av tullager.

4. Det förfarande som avses i punkt 1 andra strecksatsen skall tillämpas på tullager av typ B, dock utan att det skall vara möjligt att använda ett kommersiellt dokument. Om det administrativa dokumentet inte innehåller alla de uppgifter som anges i bilaga 37 [1486] avdelning I B skall dessa lämnas på den ansökan om hänförande till tullagerförfarandet som följer med dokumentet. *Förordning 430/2010*.

Artikel 270

[779] 1. Den ansökan som avses i artikel 269.1 skall göras skriftligen och innehålla alla uppgifter som behövs för att bevilja tillståndet.

Om omständigheterna tillåter får den ansökan som avses i artikel 269.1 ersättas med en allmän begäran avseende transaktioner som skall genomföras under en viss period.

I detta fall skall ansökan göras enligt de villkor som fastställs i artikel 497–499 och tillsammans med ansökningen om att få driva tullagret eller som en ändring av det ursprungliga tillståndet inges till den tullmyndighet som utfärdade tillståndet för förfarandet.

2. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 1192/2008.

3. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 1192/2008.

4. Punkten har upphört att gälla enligt förordning 1192/2008.

5. Om den sökande innehar ett AEO-certifikat enligt artikel 14a.1 [518] a eller c ska den tillståndsgivande tullmyndigheten bevilja tillståndet när det nödvändiga informationsutbytet har skett mellan den sökande och den tillståndsgivande tullmyndigheten. Alla de villkor och kriterier som avses i punkt 1 i den här artikeln ska anses vara uppfyllda. *Förordning 1192/2008*.

Artikel 271

[780] I det tillstånd som avses i artikel 269.1 skall fastställas närmare regler för förfarandets genomförande, inbegripet det eller de tullkontor där hänförandet av varor till förfarandet skall äga rum.

En kompletterande deklaration skall inte behöva inges. *Förordning 1875/2006.*

C. Lokalt klareringsförfarande

Anm. Se även [2532] o.f.

Artikel 272

[781] 1. Den sökande ska beviljas tillstånd att använda det lokala klareringsförfarandet om villkoren och kriterierna i punkt 2 och i artiklarna 253, 253a, 253b, 253c och 274 är uppfyllda.

2. Det lokala klareringsförfarandet är inte tillämpligt på tullager av typ B och F och inte heller på hänförandet av de jordbruksprodukter från gemenskapen som avses i artikel 524 till förfarandet i alla typer av lager.

3. Artikel 270 skall gälla i tillämpliga delar. *Förordning 430/2010.*

Artikel 273

[782] 1. För att tullmyndigheterna skall kunna säkerställa att operationen genomförs korrekt skall tillståndshavaren vid varornas ankomst till den plats som anvisats för det ändamålet

a) på vederbörligt sätt anmäla denna ankomst till det övervakande tullkontoret i den form och på det sätt som tullkontoret anger,

b) införa varorna i lagerbokföringen,

c) hålla alla dokument som avser hänförandet av varorna till förfarandet tillgängliga för det övervakande tullkontoret.

Den lagerbokföring som avses i b skall innehålla åtminstone några av de uppgifter som används för att identifiera varorna kommersiellt, inklusive uppgift om deras kvantitet.

2. Artikel 266.2 skall tillämpas.

Artikel 274

[783] Det tillstånd som avses i artikel 272.1 skall fastställa de särskilda bestämmelserna för förfarandet och skall särskilt ange

– för vilka varor tillståndet gäller,

– formen för de förpliktelser som anges i artikel 273,

– den tid då varorna frigörs.

En kompletterande deklaration behöver inte inges.

Underavsnitt 2 – Hänförande till förfarandet för aktiv förädling, bearbetning under tullkontroll eller temporär import

A. Ofullständiga deklarationer

Artikel 275

[784] 1. På begäran av deklaranter får införseltullkontoret godta deklarationer för hänförande av varor till ett annat tullförfarande med ekonomisk verkan än passiv förädling och lagring i tullager som inte innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i bilaga 37 [1486] eller som inte åtföljs av vissa dokument som avses i artikel 220.

Dessa deklarationer skall dock innehålla de uppgifter som föreskrivs för ofullständiga deklarationer i bilaga 30a [1479 A].

2. Artiklarna 255, 256 och 259 skall gälla i tillämpliga delar.

3. När det gäller ett hänförande till förfarandet för aktiv förädling, restitutionssystemet, skall artiklarna 257 och 258 också gälla i tillämpliga delar. *Förordning 1875/2006.*

B. Förenklat deklarationsförfarande och lokalt klareringsförfarande

Artikel 276

[785] Bestämmelserna i artikel 260–267 och i artikel 270 skall gälla i tillämpliga delar för varor som deklarerar för de tullförfaranden med ekonomisk verkan som detta underavsnitt omfattar.

Underavsnitt 3 – Varor deklarerade för förfarandet för passiv förädling

Artikel 277

[786] Bestämmelserna i artikel 279–289 som avser varor som deklarerar för export skall gälla i tillämpliga delar för varor som deklarerar för export inom ramen för förfarandet för passiv förädling.

Underavsnitt 4 – Gemensamma bestämmelser

Anm. Rubriken är införd enligt förordning 993/2001.

Artikel 277a

[786 A] Om två eller flera tillstånd för tullförfaranden med ekonomisk verkan beviljats samma person och ett förfarande avslutas genom ett hänförande till ett annat förfarande enligt ett lokalt klareringsförfarande, skall en kompletterande deklaration inte behöva uppvisas. *Förordning 993/2001.*

Avsnitt 2 – Avslutning av ett tullförfarande med ekonomisk verkan

Artikel 278

[787] 1. Vid avslutning av ett tullförfarande med ekonomisk verkan annat än förfarandet för passiv förädling och tullagerförfarandet får de förenklade förfarandena för övergång till fri omsättning, export och återexport tillämpas. Vid återexport skall bestämmelserna i artikel 279–289 gälla i tillämpliga delar.

2. De förenklade förfaranden som avses i artikel 254–267 får tillämpas vid varors övergång till fri omsättning inom ramen för förfarandet för passiv förädling.

3. Vid avslutning av tullagerförfarandet får de förenklade förfarandena för övergång till fri omsättning, export eller återexport tillämpas.

Emellertid gäller följande:

a) För varor som hänförts till förfarandet i ett tullager av typ F får inget förenklat förfarande tillåtas.

b) För varor som hänförts till förfarandet i ett tullager av typ B skall endast ofullständiga deklarationer och det förenklade deklarationsförfarandet tillämpas.

c) Utfärdandet av ett tillstånd för ett tullager av typ D skall medföra en automatisk tillämpning av det lokala klareringsförfarandet för övergång till fri omsättning.

I de fall då den berörda personen önskar dra nytta av tillämpningen av taxeringsgrunder som inte kan kontrolleras utan en fysisk undersökning av varorna får emellertid detta förfarande inte tillämpas. I sådana fall får andra förfaranden användas som innebär att varorna uppvisas för tullen.

d) Ett förenklat förfarande får inte tillämpas för sådana jordbruksvaror från gemenskapen som avses i artikel 524 och som hänförs till tullagerförfarandet. *Förordning 993/2001.*

Kapitel 4 – Exportdeklarationer

Artikel 279

[788] De exportformaliteter som anges i artiklarna 786–796e får förenklas i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel. *Förordning 430/2010.*

Avsnitt 1 – Ofullständiga deklarationer

Artikel 280

[789] 1. På begäran av deklaranten får exporttullkontoret godta exportdeklarationer som inte innehåller alla de uppgifter som föreskrivs i bilaga 37 [1486].

Dessa deklarationer skall dock innehålla minst de uppgifter som föreskrivs för ofullständiga deklarationer i bilaga 30a [1479 A].

När varorna kan omfattas av exporttullar eller omfattas av andra åtgärder inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken skall exportdeklarationerna innehålla alla de uppgifter som krävs för tillämpning av sådana tullar eller åtgärder.

2. Artiklarna 255–259 skall i tillämpliga delar gälla för exportdeklarationer. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 281

[790] 1. Om artikel 789 är tillämplig får den kompletterande deklarationen inges till det tullkontor som är behörigt för den plats där exportören är etablerad.

2. I de fall underleverantören är etablerad i en annan medlemsstat än den där exportören är etablerad skall punkt 1 bara tillämpas när de nödvändiga uppgifterna utbyts på elektronisk väg i enlighet med artikel 4d.

3. Den ofullständiga exportdeklarationen skall innehålla uppgift om det tullkontor där den kompletterande deklarationen skall inges. Det tullkontor som mottar den ofullständiga exportdeklarationen skall meddela uppgifterna i den deklarationen till det tullkontor där den kompletterande deklarationen skall inges enligt punkt 1.

4. I de fall som avses i punkt 2 skall det tullkontor som har mottagit den kompletterande deklarationen omedelbart meddela uppgifterna i denna till det tullkontor där den ofullständiga exportdeklarationen har ingivits. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 2 – Förenklat deklarationsförfarande

Artikel 282

[791] 1. Tillstånd att använda det förenklade deklarationsförfarandet ska beviljas på de villkor och det sätt som fastställs i artiklarna 253, 253a, 253b, 253c och 261.2 samt, i tillämpliga delar, artikel 262.

2. Denna förenklade deklaration skall innehålla minst de uppgifter som föreskrivs för förenklade deklarationer i bilaga 30a [1479 A].

Artiklarna 255–259 skall gälla i tillämpliga delar. *Förordning 430/2010.*

Avsnitt 3 – Lokalt klareringsförfarande

Artikel 283

[792] Tillstånd att använda det lokala klareringsförfarandet ska beviljas på de villkor och det sätt som fastställs i artiklarna 253, 253a, 253b och 253c för den person (nedan kallad *godkänd exportör*) som vill genomföra förfaranden för export i sina lokaler eller på andra platser som tullmyndigheterna har anvisat eller godkänt. *Förordning 430/2010.*

Artikel 284

Artikeln har upphört att gälla enligt förordning 430/2010.

Artikel 285

[794] 1. Den godkända exportören skall innan varorna förs bort från de platser som avses i artikel 283 fullgöra följande skyldigheter:

- a) Meddela exporttullkontoret detta bortförande genom att inge en förenklad exportdeklaration enligt artikel 282.
- b) Göra alla de dokument tillgängliga för tullmyndigheterna som krävs för export av varorna.

2. Den godkända exportören får inge en fullständig exportdeklaration i stället för en förenklad exportdeklaration. I detta fall skall kravet på en kompletterande deklaration enligt artikel 76.2 [176] i kodexen frångås. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 285a

[794 A] 1. Tullmyndigheterna får undanta den godkända exportören från kravet att inge en förenklad exportdeklaration till exporttullkontoret varje gång som varor förs bort. Detta undantag skall beviljas endast om den godkända exportören uppfyller följande villkor:

- a) Den godkända exportören underrättar exporttullkontoret om varje bortförande, på det sätt och i den form som anges av det kontoret.
- b) Den godkända exportören lämnar till tullmyndigheterna, eller gör tillgängliga för dem, alla uppgifter som de anser nödvändiga för en ändamålsenlig riskanalys innan varorna förs bort från de platser som avses i artikel 283.
- c) Den godkända exportören bokför dessa varor.

Den bokföring som avses i första stycket c får ersättas med någon annan formalitet som krävs av tullmyndigheterna och som ger liknande garantier. Denna bokföring eller formalitet av annat slag skall innehålla uppgift om den dag den görs och de upplysningar som krävs för att identifiera varorna.

1a. I de fall där artikel 592a eller artikel 592d är tillämpliga får tullmyndigheterna ge tillstånd till ekonomiska aktörer att i sin bokföring omedelbart registrera varje exporttransaktion och rapportera samtliga transaktioner i en kompletterande periodisk deklaration till det tillståndsgivande tullkontoret inom en månad efter det att varorna lämnat gemenskapens tullområde. Sådana tillstånd får beviljas på följande villkor:

- a) De ekonomiska aktörerna använder tillståndet enbart för varor som inte omfattas av förbud eller restriktioner.
- b) De ekonomiska aktörerna lämnar exporttullkontoret alla uppgifter som det anser nödvändiga för att kunna kontrollera varorna.
- c) När exporttullkontoret inte är detsamma som utfartstullkontoret ska tullmyndigheterna ha gått med på detta arrangemang och de uppgifter som avses i led b ska också vara tillgängliga för utfartstullkontoret.

När ordningen enligt första stycket används ska registrering av varorna i bokföringen gälla som frigörande för export och utförelse.

2. Under vissa särskilda omständigheter som motiveras av varornas beskaffenhet och den stora mängden exportärenden får tullmyndigheterna till och med den 30 juni 2009 undanta den godkända exportören från de villkor som anges i punkt 1 a och b, förutsatt att den godkända exportören lämnar alla de uppgifter till exporttullkontoret som det anser sig behöva för att kunna utöva sin rätt att vid behov undersöka varorna innan de förs ut.

I detta fall skall registrering av varorna i den godkända exportörens bokföring gälla som frigörande av varorna. *Förordning 430/2010.*

Artikel 285b

[794 B] 1. Den underrättelse som avses i artikel 285a.1 första stycket a skall lämnas till exporttullkontoret inom de tidsfrister som anges i artiklarna 592b och 592c.

2. Den bokföring som avses i artikel 285a.1 första stycket c skall innehålla de uppgifter som föreskrivs för det lokala klareringsförfarandet i bilaga 30a [1479 A].

3. Tullmyndigheterna skall se till att villkoren i artiklarna 796a–796e är uppfyllda.
Förordning 1875/2006.

Artikel 286

[795] 1. För att det skall kunna kontrolleras att varorna faktiskt lämnat gemenskapens tullområde skall exemplar nr 3 av det administrativa enhetsdokumentet användas som bevis på utförelse.

I tillståndet skall föreskrivas att exemplar nr 3 av det administrativa enhetsdokumentet skall bestyrkas i förväg.

2. Bestyrkande i förväg får göras på ett av följande sätt:

a) Fält A får stämplas i förväg med det behöriga tullkontorets stämpel och undertecknas av en tjänsteman på det kontoret.

b) Den godkända exportören får stämpla deklarationen med en speciell stämpel som överensstämmer med den förlaga som visas i bilaga 62 [1511].

Stämpelavtrycket får vara förtryckt på formulären om tryckningen utförs av ett tryckeri som är godkänt för det ändamålet.

3. Före varornas avgång skall den godkända exportören fullgöra följande skyldigheter:

a) Fullgöra de formaliteter som anges i artikel 285 eller 285a.

b) Ange följande uppgifter på varje åtföljande dokument eller annat medium som ersätter det:

i) Referensuppgifter om bokföringen.

ii) Dagen för bokföringen enligt led i.

iii) Tillståndets nummer.

iv) Det utfärdande tullkontoret. *Förordning 1875/2006.*

Artikel 287

[796] 1. I tillståndet enligt artikel 283 skall närmare regler anges för förfarandets genomförande och särskilt följande:

a) Vilka varor det avser.

b) Hur de villkor som anges i artikel 285a.1 skall fullgöras.

c) Hur och vid vilken tidpunkt varorna skall frigöras.

d) Vilka uppgifter som varje åtföljande dokument eller annat medium som ersätter det skall innehålla och hur detta skall bestyrkas.

e) Hur den kompletterande deklarationen skall uppvisas och inom vilken tidsfrist den måste inges.

När artiklarna 796a–796e är tillämpliga skall frigörandet enligt första stycket c beviljas i enlighet med artikel 796b.

2. Tillståndet skall innehålla en förbindelse från den godkända exportören att vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att den speciella stämpeln eller de formulär som innehåller ett avtryck av det exporterande tullkontorets stämpel eller avtryck av den speciella stämpeln förvaras säkert. *Förordning 1875/2006.*

Avsnitt 4 – Gemensamma bestämmelser för avsnitt 2 och 3

Artikel 288

| Artikeln har upphört att gälla enligt förordning 1192/2008.

Artikel 289

[798] Om hela exportförfarandet genomförs inom en enda medlemsstats territorium får den medlemsstaten, förutom de förfaranden som avses i avsnitt 2 och 3 och med beaktande av gemenskapspolitiken, föreskriva andra förenklningar.

Deklaranten skall dock för tullmyndigheterna göra tillgängliga de uppgifter som krävs för ändamålsenlig riskanalys och för undersökning av varorna innan de förs ut.
Förordning 1875/2006.

